

Тематичен фиш Тарифно класиране на стоките

Предговор

Европейският съюз включва митнически съюз, в който попада цялата търговия на стоки. Митническият съюз има два основни компонента. От една страна, той забранява съществуването между държавите членки на мита върху вноса и износа и на всякакви такси с равностоен ефект — по отношение както на продуктите с произход от държавите членки, така и на продуктите с произход от трети страни, които са в свободно обращение в държавите членки. От друга страна, той изисква приемането на обща митническа тарифа в отношенията с третите страни.

Общата митническа тарифа включва комбинирана номенклатура (наричана по-нататък „КН“) на стоките, която позволява всички внасяни или изнасяни стоки да бъдат отнесени към определени тарифни позиции. Такава е целта на действието по тарифно класиране.

Тъй като размерът на митата, които трябва да бъдат събрани от митническите органи на държавите членки, зависи от тарифното класиране на съответния продукт, а постъпленията от тези мита представляват собствени ресурси на Съюза, тарифното класиране на стоките е от особено значение от гледна точка както на защитата на финансовите интереси на Съюза, така и на интересите на засегнатите икономически оператори.

Това действие обаче може да породило множество трудности, особено когато се отнася до комплексни стоки. За да се намери решение на тези трудности, което е съобразено с изискванията, присъщи на принципа на правна сигурност, е установен правен режим на европейско равнище¹.

Европейският режим на тарифно класиране се основава на Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките (наричана по-нататък „ХС“), изготвена от Световната митническа организация (наричана по-нататък „СМО“) и въведена с Международната конвенция относно Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките (наричана по-нататък „Конвенцията относно ХС“), сключена в Брюксел на 14 юни 1983 г. и одобрена заедно с протокола за изменението ѝ от 24 юни 1986 г. от името на Европейската икономическа общност с Решение 87/369².

¹ Европейската система за класиране на стоките включва две части, а именно — КН и интегрираната тарифа на Европейския съюз (TARIC), установена от Комисията, която предоставя информация за съответните митнически ставки и останалите мерки, приложими за определени стоки в Съюза, и се състои от осемцифрени код на КН, допълнен с две допълнителни цифри.

² Решение 87/369/ЕИО на Съвета от 7 април 1987 година за сключване на Международната конвенция относно Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките и протокола за изменение към нея (ОВ L 198, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 3, стр. 199).

Съгласно член 3, параграф 1 от Конвенцията относно ХС всяка договаряща страна се задължава да приведе своите тарифни и статистически номенклатури в съответствие с ХС, да използва всички нейни позиции и подпозиции без допълнения или изменения, заедно със съответните им цифрови кодове, и да следва последователността на номериране по тази система. Всяка договаряща страна се задължава също да прилага общите правила за тълкуване на ХС и всички забележки към разделите, главите и подпозициите на ХС и да не изменя обхвата им. При условията, определени в член 8 от Конвенцията относно ХС, СМО одобрява обяснителните бележки и мненията за класиране, изготвени от Комитета по ХС.

Този режим, който произтича от Регламент № 2658/87 на Съвета³, чието приложение се актуализира редовно⁴, по-специално с цел в него да се включат нови кодове или допълнителни подразделения, се състои от общи правила за тълкуване, обяснителни бележки и регламенти за класиране, приети от Комисията. Така при упражняването на предоставените му правомощия Съдът е длъжен да осигури съгласуваност при прилагането на горепосочените правила и актове. За тази цел на Съда се налага, при отправени до него преюдициални запитвания от националните юрисдикции, да уточнява тълкуването на общите правила, които уреждат тарифното класиране, и на приложимите в тази област критерии, да изяснява обхвата на позициите и подпозициите по КН, както и да се произнася по валидността на приетите от Комисията регламенти за класиране.

Следователно, без сам да извършва тарифното класиране на съответния продукт, Съдът е призван да предостави на всички заинтересовани страни всички полезни данни с оглед на правилното класиране, като същевременно даде, ако е необходимо, релевантни насоки с оглед на упражняването в бъдеще на правомощията, с които разполагат митническите органи и националните юрисдикции.

Така Съдът нееднократно е имал повод да уточни обстоятелствата, които трябва да се отчетат с оглед на класирането, като предназначението или функцията на даден продукт, както и тълкуването на понятията, релевантни за класирането на продукти, които съдържат множество компоненти или са част от друг продукт.

Всички тези елементи от богатата съдебна практика на Съда, поради често високата сложност и технически характер на разглежданите продукти, неизбежно допринасят за значимостта на ролята на тази съдебна практика относно тарифното класиране на стоките.

³ Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3). С този регламент се създава КН, която е съобразена с изискванията едновременно на ОМТ, на статистиката на външната търговия на Съюза и на други политики на Съюза по отношение на вноса или износа на стоки.

⁴ Приложение I към Регламент № 2658/87 на Съвета е заменено с ново приложение въз основа на Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1832 на Комисията от 12 октомври 2021 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 (ОВ L 385, 2021 г., стр. 1), в сила от 1 януари 2022 г.

С настоящия тематичен фиш се прави преглед на ключовите елементи на тази съдебна практика. В тази насока следва да се подчертае, че на Съда редовно се налага да се произнася по преюдициални въпроси, които, освен че са юридически, имат и специфични научни и технически аспекти, свързани с обективните характеристики и свойства на съответните стоки. Поради това насоките, дадени от практиката на Съда, често се съдържат в съображения и оценки, специфични за определена стока. Ето защо, за да може читателят да се ориентира по-добре във фактическата и правната обстановка по делата по всяко от избраните решения, без да се затруднява четивността на настоящия тематичен фиш като цяло, ключовите елементи от практиката на Съда са представени в конкретния контекст на всяко решение, и където е възможно, са отбелязани в курсив.

Списък на съкращенията

СИТ: Споразумение за търговията с продукти на информационните технологии

СЕН: Европейски комитет за стандартизация

КН: Комбинирана номенклатура

СМО: Световна митническа организация

СТО: Световна търговска организация

ОТИ: Обвързваща тарифна информация

ХС: Хармонизирана система за описание и кодиране на стоките

ОМТ: Обща митническа тарифа

Списък на цитираните актове

Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3).

Регламенти (ЕИО) № 3174/88 на Комисията от 21 септември 1988 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 298, 1988 г., стр. 1), **№ 548/89** на Комисията от 28 февруари 1989 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 60, 1989 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 105), **№ 812/89** на Комисията от 21 март 1989 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 86, 1989 г., стр. 25), **№ 2886/89** на Комисията от 2 август 1989 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 282, 1989 г., стр. 1), **№ 2472/90** на Комисията от 31 юли 1990 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 247, 1990 г., стр. 1), **№ 2587/91** на Комисията от 26 юли 1991 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 259, 1991 г., стр. 1), **№ 2505/92** на Комисията от 14 юли 1992 година за изменение на приложения I и II към Регламент № 2658/87 (ОВ L 267 1992 г., стр. 1) и **№ 2551/93** на Комисията от 10 август 1993 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 241, 1993 г., стр. 1).

Регламенти (ЕО) № 535/94 на Комисията от 9 март 1994 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 68, 1994 г., стр. 15), **№ 3115/94** на Комисията от 20 декември 1994 година за изменение на приложения I и II към Регламент № 2658/87 (ОВ L 345, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 6, стр. 231), **№ 1165/95** на Комисията от 23 май 1995 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 117, 1995 г., стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 8, стр. 11), **№ 3009/95** на Комисията от 22 декември 1995 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 319, 1995 г., стр. 1), **№ 1734/96** на Комисията от 9 септември 1996 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 238, 1996 г., стр. 1), **№ 1196/97** на Комисията от 27 юни 1997 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 170, 1997 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 10, стр. 99), **№ 1624/97** на Комисията от 13 август 1997 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 224, 1997 г., стр. 16), **№ 1264/98** на Комисията от 17 юни 1998 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 175, 1998 г., стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 10, стр. 264), **№ 2261/98** на Комисията от 26 октомври 1998 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 292, 1998 г., стр. 1), **№ 2518/98** на Комисията от

23 ноември 1998 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 315, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 11, стр. 42), **№ 2204/1999** на Комисията от 12 октомври 1999 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 278, 1999 г., стр. 1), **№ 2263/2000** на Комисията от 13 октомври 2000 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 264, 2000 г., стр. 1), **№ 2031/2001** на Комисията от 6 август 2001 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 279, 2001 г., стр. 1), **№ 1832/2002** на Комисията от 1 август 2002 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 290, 2002 г., стр. 1), **№ 1789/2003** на Комисията от 11 септември 2003 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 281, 2003 г., стр. 1), **№ 1871/2003** на Комисията от 23 октомври 2003 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 275, 2003 г., стр. 5), **№ 2344/2003** на Комисията от 30 декември 2003 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 346, 2003 г., стр. 38), **№ 754/2004** на Комисията от 21 април 2004 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 118, 2004 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 17, стр. 23), **№ 1810/2004** на Комисията от 7 септември 2004 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 327, 2004 г., стр. 1), **№ 1719/2005** на Комисията от 27 октомври 2005 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 286, 2005 г., стр. 1), **№ 400/2006** на Комисията от 8 март 2006 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 70, 2006 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 20, стр. 109), **№ 1549/2006** на Комисията от 17 октомври 2006 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 301, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 21, стр. 3), **№ 1214/2007** на Комисията от 20 септември 2007 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 286, 2007 г., стр. 1), **№ 1031/2008** на Комисията от 19 септември 2008 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 291, 2008 г., стр. 1), **№ 948/2009** на Комисията от 30 септември 2009 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 287, 2009 г., стр. 1) и **№ 1051/2009** на Комисията от 3 ноември 2009 година относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 290, 2009 г., стр. 56).

Регламенти (ЕС) № 861/2010 на Комисията от 5 октомври 2010 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 284, 2010 г., стр. 1) и **№ 1006/2011** на Комисията от 27 септември 2011 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 282, 2011 г., стр. 1).

Регламенти за изпълнение (ЕС) № 620/2011 на Комисията от 24 юни 2011 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕС) № 2658/87 (ОВ L 166, 2011 г., стр. 16), **№ 727/2012** на Комисията от 6 август 2012 година относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 213, 2012 г., стр. 5), **№ 927/2012**

на Комисията от 9 октомври 2012 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 304, 2012 г., стр. 1), **№ 1001/2013** на Комисията от 4 октомври 2013 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 290, 2013 г., стр. 1), **№ 113/2014** на Комисията от 4 февруари 2014 година относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 38, 2014 г., стр. 20), **№ 1101/2014** на Комисията от 16 октомври 2014 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 312, 2014 г., стр. 1), **№ 1212/2014** на Комисията от 11 ноември 2014 година относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 329, 2014 г., стр. 3), **2015/1754** на Комисията от 6 октомври 2015 година за изменение на приложение I към Регламент № 2658/87 (ОВ L 285, 2015 г., стр. 1), и **2016/1140** на Комисията от 8 юли 2016 година относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 189, 2016 г., стр. 1).

Регламент (ЕИО) № 950/68 на Съвета от 28 юни 1968 година относно Общата митническа тарифа (ОВ L 172, 1968 г., стр. 1), **№ 1/71** на Съвета от 17 декември 1970 година за изменение на Регламент № 950/68 (ОВ L 1, 1971 г., стр. 1), **№ 3400/84** на Съвета от 27 ноември 1984 година за изменение на Регламент № 950/68 (ОВ L 320, 1984 г., стр. 1) и **№ 750/87** на Съвета от 16 март 1987 година за изменение на Регламент № 950/68 (ОВ L 76, 1987 г., стр. 1).

Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/92 (ОВ L 253, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3).

Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 година за изменение на Регламент № 2913/92 (ОВ L 17, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 9, стр. 250).

Регламент (ЕО) № 12/97 на Комисията от 18 декември 1996 година за изменение на Регламент № 2454/93 (ОВ L 9, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 9, стр. 74).

Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (преработен текст) (ОВ L 269, 2013 г.)

Регламент (ЕО) № 1601/2001 на Съвета от 2 август 2001 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното антидъмпингово мито, наложено върху вноса върху определени железни или стоманени въжета и кабели с произход от Чешката република, Русия, Тайланд и

Турция (ОВ L 211, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 24, стр. 114).

Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки (ОВ L 316, 1992 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 152).

Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО (ОВ L 9, 2009 г., стр. 12).

Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 година относно качеството на бензиновите и дизеловите горива и за изменение на Директива 93/12/ЕИО на Съвета (ОВ L 350, 1998 г., стр. 58; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 26, стр. 3).

Директива 93/42/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно медицинските изделия (ОВ L 169, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 11, стр. 244).

Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 2001 г., стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3), изменена с Директива 2011/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. (ОВ L 174, 2011 г. стр. 74).

Директива 2014/77/ЕС на Комисията от 10 юни 2014 година за изменение на приложения I и II към Директива 98/70 (ОВ L 170, 2014 г., стр. 62).

Съдържание

Предговор	3
СПИСЪК НА СЪКРАЩЕНИЯТА.....	6
СПИСЪК НА ЦИТИРАНИТЕ АКТОВЕ	7
I. ОБЩИ СЪОБРАЖЕНИЯ ОТНОСНО ЕСТЕСТВОТО И ОБХВАТА НА ФУНКЦИИТЕ НА СЪДА НА СЪЮЗА И ОТНОСНО РЕЛЕВАНТНИТЕ КРИТЕРИИ ЗА ПРЕЦЕНКА	12
II. Принципи, приложими към ТАРИФНОТО КЛАСИРАНЕ.....	21
1. Съдържание и обхват на общите правила за тълкуване.....	21
1.1. Правило 1 — стойност на термините на позициите, подпозициите и текста на заглавията на КН	21
1.2. Правило 2, букви а) и б) — принципи, приложими към артикулите, в зависимост от тяхната завършеност или комплектованост, както и към материалите, в зависимост от тяхната употреба.....	23
1.3. Правило 3, букви а)—в) — принципи, приложими към смесените продукти или сложните артикули, които могат да бъдат класирани в повече от една позиция	25
1.4. Правила 4—6 — правило по подразбиране, специално правило, приложимо относно някои опаковки, правило относно сравнението между подпозиции.....	34
2. Критерии за класиране	38
2.1. Обективни характеристики и свойства на продукта.....	38
2.2. Предназначение на продукта.....	49
2.3. Употреба на продукта.....	56
2.4. Функция на продукта.....	63
III. Източници на РЕЖИМА, ПРИЛОЖИМ КЪМ ПРОЦЕДУРАТА ПО ТАРИФНО КЛАСИРАНЕ	70
1. Обяснителни бележки	70
1.1. Обяснителни бележки на СМО.....	70
1.2. Обяснителни бележки на Комисията.....	75
2. Регламенти за тарифно класиране, приети от Комисията.....	82
3. Мнение за класиране и обвързваща тарифна информация.....	93
3.1. Мнение за класиране на СМО и на Комитета по Митническия кодекс.....	93
3.2. Обвързваща тарифна информация.....	97
4. Други правно обвързващи актове.....	106

I. Общи съображения относно естеството и обхвата на функциите на съда на Съюза и относно релевантните критерии за преценка

Решение от 7 май 1991 г., Post (C-120/90, [EU:C:1991:196](#))

„Обща митническа тарифа — Тарифни позиции — Продукт, който съдържа 76,6 % протеини, 5 % лактоза и 2,1 % мазнини, без откриваема захар, и е получен чрез ултрафилтрация — Класиране в позиция 0404 90 33 от Комбинираната номенклатура“

По делото, по което е постановено това решение, от Съда е поискано да отговори на въпроса дали прах, наречен „белтъчен концентрат от суроватка 75 %“, който е получен чрез ултрафилтрация на суроватка и съдържа 76,6 % протеини, 2,1 % мазнини и 5 % суроватка, без откриваема захар, трябва да бъде класиран в подпозиция 0404 90 33 от ОМТ⁵ — „продукти от естествени съставки на млякото“, или този продукт спада към „суроватка“ от подпозиция 0404 10 11 от ОМТ.

Най-напред Съдът припомня, че съгласно постоянната съдебна практика решаващият критерий за тарифното класиране на стоките по правило трябва да се търси в техните обективни характеристики и свойства, определени в текста на позициите и подпозициите от ОМТ и на бележките към разделите или главите.

В тази насока Съдът констатира, че подпозиции 0404 10 и 0404 90 от ОМТ визират две групи продукти, озаглавени, от една страна, „суроватка [...]“ (подпозиция 0404 10) и от друга страна, „продукти от естествени съставки на млякото [...]“ (подпозиция 0404 90). По-нататък той отбелязва, че в обяснителните бележки се уточнява, че суроватката по смисъла на позиция 0404 от ОМТ се състои от естествени съставки, които остават, когато мазнините и казеинът са били отстранени от млякото. Съгласно тези обяснителни бележки може да е налице суроватка, от която са частично отстранени лактозата или минералите и суроватката може да бъде концентрирана.

Така Съдът заключава, че е необходимо да се сравни пропорцията на лактозата, съдържаща се в суроватката, и в продукт като процесния по главното производство, за да се прецени дали последният може да се счита за суроватка с частично отстранена лактоза по смисъла на обяснителните бележки.

Освен това Съдът се позовава на практиката си, съгласно която, за да може да бъде класиран в определена подпозиция от ОМТ, съответният продукт трябва да съдържа основните съставки на базовия продукт и съставът му няма как да се различава съществено, от гледна точка на пропорции, от състава на базовия продукт. Съдът констатира, че това не е така в случай на белтъчен концентрат от

⁵ ОМТ, фигурираща в приложение I към Регламент № 950/68, в редакцията съгласно приложението към Регламент № 3174/88.

суроватка 75 % от вида на процесния пред националния съд, доколкото, от една страна, пропорцията на лактоза в този продукт е не повече от около една четиринадесета от обичайното ѝ съдържание в суроватката на прах, и от друга, поради почти пълното отстраняване на лактозата съответните пропорции на другите съставки на суроватката също са се променили съществено.

По тези съображения Съдът приема, че продукт като процесния по главното производство не може да попада в подпозиция 0404 10 от ОМТ, защото той повече няма съществените характеристики на базовия продукт „суроватка“.

За сметка на това Съдът установява, че белтъчен концентрат от вида на процесния по делото в главното производство има обективните характеристики, определени в текста на подпозиция 0404 90 33.

Съдът подчертава, че този извод се потвърждава от факта, че комитетът за номенклатурата на Съвета за митническо сътрудничество е решил да класира видоизменената суроватка в подпозиция 0404 90 от ОМТ. От друга страна, обстоятелството, че комитетът за номенклатурата е посочил, че счита за желателно в бъдеще номенклатурата да се промени така, че суроватката изцяло да попада в подпозиция 0404 10 от ОМТ и че това становище ще бъде транспонирано в законодателството на Съюза в бъдеще, е без значение за тълкуването на настоящия текст на ОМТ. Аналогично, нито терминологията, която се твърди, че е използвана от съответните оператори, нито евентуалното нееднакво прилагане на нормативната уредба в някои държави членки могат да повлияят върху тълкуването на ОМТ.

Ето защо Съдът постановява, че продукт като процесния по главното производство трябва да бъде класиран в подпозиция 0404 90 33, „Продукти от естествени съставки на млякото“ от ОМТ, както тази подпозиция следва от приложението към Регламент № 3174/88. Такъв продукт, който повече няма съществените характеристики на суроватката, всъщност няма как да попада в подпозиция 0404 10 „Суроватка, дори концентрирана или с прибавка на захар или други подсладители“.

Решение от 15 ноември 2012 г., Kurcums Metal (C-558/11, [EU:C:2012:721](#))

„Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Произведени в Русия комбинирани въжета „Тайфун“, съставени от полипропилен и стоманена нишка — Извити шегели със заоблени краища, съединени посредством щифт — Антидъмпингови мита върху внос на определени железни или стоманени въжета и кабели с произход от Чешката република, Русия, Тайланд и Турция“

През 2007 г. Kurcums Metal внася от Русия в Латвия, с цел пускане в свободно движение, въжета, произведени от комбинирани материали, които са предназначени за употреба при изработването на съоръжения за риболов, като

например тралове. Внесените от Kurcums Metal такелажни шегели са изработени във формата на скоба със заоблени краища, свързани с щифт, който може да се завинтва.

След извършена проверка латвийската данъчна администрация приема, че съгласно общо правило 3 б) за тълкуване на КН въпросните въжета попадат в подпозиция 7312 10 98 от КН, тъй като, макар да са съставени от няколко материала, а именно стомана и полипропилен, техните основни характеристики, а именно здравина и тегло, се дължат на стоманата. Що се отнася до шегелите, според тази администрация те спадат към подпозиция 7326 90 98 от КН, тъй като нямат заострени краища и ръбове и нямат характеристиките на „скоби“.

Ето защо Kurcums Metal е задължено да заплати окончателни антидъмпингови мита, вносни мита и данъка върху добавената стойност, заедно с лихви за забава и глоба.

Kurcums Metal подава жалба за отмяна на това решение, която е отхвърлена както в първоинстанционното, така и във въззивното производство.

След като е сезирана с касационна жалба по това дело, запитващата юрисдикция иска от Съда да се установи дали подпозиция 5607 49 11 от КН⁶ трябва да се тълкува в смисъл, че сами по себе си въжета като разглежданите в главното производство, съставени както от полипропилен, така и от поцинкована стоманена нишка, попадат в тази подпозиция.

В тази насока Съдът отбелязва, че видно от формулировката на подпозиции 5607 49 11 и 7312 10 98, сами по себе си въжета като разглежданите в главното производство не попадат нито в подпозиция 5607 49 11 от КН, нито в подпозиция 7312 10 98 от КН. Всъщност тези въжета са съставени както от полипропилен, така и от поцинкована стоманена нишка, които са комбинирани по такъв начин, че заедно съставляват въпросните въжета. При това положение тези въжета сами по себе си не могат да бъдат определени нито като въжета или дебели въжета от полипропилен, нито като въжета от стомана.

Поради това Съдът дава отговор, че сами по себе си въжета като разглежданите в главното производство, съставени както от полипропилен, така и от поцинкована стоманена нишка, не попадат в подпозиция 5607 49 11 от КН.

Също така запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 1 от Регламент № 1601/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че въжета като разглежданите в главното производство попадат в приложното поле на тази разпоредба, ако са включени в подпозиция 7312 10 98 от КН.

⁶ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 1549/2006.

След като припомня приложното поле на член 1 от Регламент № 1601/2001, Съдът констатира, че ако попадат в подпозиция 7312 10 98 от КН, въжетата следователно попадат в посоченото приложно поле.

По отношение на несъответствието между текста на латвийски език на член 1 от Регламент № 1601/2001 и текстовете на всички други езици на същата разпоредба, в които, за разлика от текста на латвийски език, се споменава подпозиция 7312 10 99 от КН в редакцията ѝ съгласно Регламент № 2263/2000, Съдът припомня, че формулировката, използвана в текста на правна разпоредба на Съюза на един от езиците, не може да служи като единствена основа за тълкуването на разпоредбата или в това отношение да ѝ се отдава предимство пред текстовете на останалите езици. Подобен подход всъщност би бил несъвместим с изискването за еднакво прилагане на правото на Съюза. Ето защо в случай на несъответствия между текстовете на различните езици въпросната разпоредба трябва да се тълкува в зависимост от общата структура и целите на правната уредба, от които е част.

С оглед на общата структура на член 1 от Регламент № 1601/2001 Съдът отбелязва, че обстоятелството, че в текста на посочената разпоредба на латвийски език е пропусната подпозиция 7312 10 99 от КН, в редакцията ѝ съгласно Регламент № 2263/2000 — пропуск, който очевидно е редакционна грешка — само по себе си не е основание тази разпоредба да се тълкува в смисъл, че от приложното ѝ поле е изключен вносът от Русия в Латвия на въжета като разглежданите в главното производство, ако те са включени в подпозиция 7312 10 98 от КН.

Запитващата юрисдикция иска от Съда да се установи също дали подпозиция 7317 00 90 от КН трябва да се тълкува в смисъл, че извити шегели със заоблени краища, съединени посредством щифт, като разглежданите в главното производство, са включени в тази подпозиция.

Във връзка с този въпрос Съдът приема, че съгласно формулировката на позиция 7317 00 от КН подпозиция 7317 00 90 от КН се прилага към клинове, гвоздеи, кабарчета, куки с изострени върхове, извити или полегато изрязани скоби и подобни артикули, от чугун, желязо или стомана.

Според Съда такива продукти имат заострени краища. Това не е така при извитите шегели със заоблени краища, съединени посредством щифт, като разглежданите в главното производство. Ето защо Съдът дава отрицателен отговор.

Решение от 20 ноември 2014 г., Rohm Semiconductor (C-666/13, [EU:C:2014:2388](#))

„Преюдициално запитване — Митнически съюз — Тарифно класиране — Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Позиции 8541 и 8543 — Модули, служещи за излъчване и приемане на данни на къси разстояния — Подпозиции 8543 89 95 и 8543 90 80 — Понятие за части от електрически машини и апарати“

По делото, по което е постановено това решение, с първия си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали КН трябва да се тълкува в смисъл, че модули, всеки от които е съставен от обединяването на светодиоди, фотодиоди и множество други полупроводникови елементи и които могат да бъдат използвани като излъчватели/приематели на инфрачервени лъчи, при ползване на електрическото хранване на апаратите, в които са вградени, попадат в позиция 8541 или 8543 от КН⁷.

На първо място, Съдът припомня, че от постоянната му практика следва, че когато е сезиран с преюдициално запитване в областта на тарифното класиране, неговата задача е по-скоро да изясни на националната юрисдикция критериите, чието прилагане ще позволи на последната да класира правилно разглежданите в главното производство продукти в КН, отколкото самият той да направи това класиране. Въпреки това, за да бъде полезен на запитващата юрисдикция с отговора си, в дух на сътрудничество с националните юрисдикции Съдът може да ѝ предостави всички указания, които счита за необходими.

По-нататък Съдът цитира практиката си, съгласно която решаващият критерий за тарифното класиране на стоките по правило трябва да се търси в техните обективни характеристики и свойства, определени в текста на позицията от КН и на забележките към разделите или главите. Накрая Съдът добавя, че обяснителните бележки към КН, изготвени от Комисията, и тези към ХС съществено допринасят за тълкуването на обхвата на различните тарифни позиции, без обаче да имат задължителна правна сила.

След тези предварителни уточнения Съдът изяснява, че от субсидиарността на позиция 8543 следва, че тя е приложима само когато електрическа машина или апарат има специфична функция и не може да бъде класиран(а) в други позиции от глава 85 от Комбинираната номенклатура.

Така, след като, от една страна, разглежданите модули, използвани за излъчване и приемане на данни на къси разстояния при взаимодействие с други електронни уреди посредством инфрачервени лъчи, имат специфична функция, и от друга страна, тези модули, всеки от които е съставен от обединяването на светодиоди, фотодиоди и множество други полупроводникови елементи и които са предназначени да бъдат вградени в други апарати, чието електрическо хранване ползват, не са включени в никоя друга позиция от глава 85 от КН, освен позиция 8543, тези модули попадат в последната позиция.

С втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали КН трябва да се тълкува в смисъл, че модулите, които не са необходими за механичното или електрическото функциониране на апаратите, в които са

⁷ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 1832/2002.

вградени, не представляват части по смисъла на подпозиция 8543 90 80 от КН, а попадат в подпозиция 8543 89 95 от посочената номенклатура.

На първо място, Съдът припомня, че понятието „части“ по смисъла на забележка 2 от раздел XVI от КН не е определено в последната и че Съдът се стреми да даде единно определение на това понятие, общо за всички глави от КН.

На второ място, Съдът констатира, че от практиката му следва, че понятието „части“ предполага наличието на съвкупност, за чието функциониране те са необходими.

Ето защо, за да може даден артикул да бъде квалифициран като „част“, не е достатъчно да се докаже, че без този артикул машината не е в състояние да отговори на нуждите, за които е предназначена. Освен това трябва да се установи, че механичното или електрическото функциониране на разглежданата машина зависи от посочения артикул.

Поради това Съдът постановява, че модули като процесните в главното производство не представляват части по смисъла на подпозиция 8543 90 80 от КН, а попадат в подпозиция 8543 89 95 от тази номенклатура.

Решение от 15 декември 2016 г., LEK (C-700/15, [EU:C:2016:959](#))

„Преюдициално запитване — Комбинирана номенклатура — Класиране на стоките — Хранителни добавки, спадащи към тарифна позиция 2106 — Активна съставка като основен компонент — Евентуално класиране в глава 30 от Комбинираната номенклатура — Представяне и пускане в продажба на продуктите като лекарствени продукти“

По това дело от Съда е поискано да се произнесе, наред с останалото, по тълкуването на КН в светлината на други актове на Съюза. По-специално, с третия си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали позиция 3004 от КН⁸ трябва да се тълкува в смисъл, че в нея автоматично трябва да се класират продукти, попадащи в обхвата на понятието „лекарствен продукт“ по смисъла на Директива 2001/83.

Най-напред Съдът изяснява, че от съображения 2—5 от тази директива следва, че нейната цел е да осигури сближаването на националните законодателства относно лекарствените продукти, като в същото време осигури постигането на основната цел, която е опазването на общественото здраве. Следователно класирането на продукт в държава членка като лекарствен продукт по смисъла на Директива 2001/83 не налага същият продукт да бъде класиран в друга държава членка като лекарствен продукт по смисъла на други актове от правото на Съюза.

⁸ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 1006/2011.

Впрочем от осмо съображение от Регламент № 2658/87 следва, че разпоредбите от КН трябва да се тълкуват по един и същ начин от всяка държава членка.

Освен това от текста на член 1 от Директива 2001/83 следва, че лекарствен продукт по смисъла на тази директива е, от една страна, всяко вещество или комбинация от вещества, представени като притежаващи лечебни или профилактични свойства по отношение на заболявания у човека, и от друга страна, всяко вещество или комбинация от вещества, които могат да бъдат използвани или предписвани на хората, с цел възстановяване, корекция или промяна на физиологичните функции чрез упражняване на фармакологично, имунологично или метаболитно действие или с цел поставяне на медицинска диагноза.

Ето защо посочената дефиниция не налага продуктите, за които тя се отнася, задължително да отговарят на условието за класиране в глава 30 от КН, а именно да имат ясно изразена терапевтична или профилактична насоченост, чието действие се съсредоточава върху точно определени функции на човешкия организъм, или да могат да се използват за превенцията или лечението на заболяване или състояние. Всъщност целите на Директива 2001/83 са различни от тези на КН.

Ето защо Съдът постановява, че позиция 3004 от КН следва да се тълкува в смисъл, че продукти, които попадат в обхвата на понятието „лекарствен продукт“ по смисъла на Директива 2001/83, не трябва да се класират автоматично в тази позиция.

Решение от 20 септ ември 2018 г., 2M-Locatel (C-555/17, [EU:C:2018:746](#))

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕИО) № 2658/87 — Митнически съюз и обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Подпозиции 8528 71 13 и 8528 71 90 — Апарат, позволяващ приемането, декодирането и обработката на телевизионни сигнали, предавани пряко чрез интернет протокол“

Между 2007 г. и 2010 г. 2M-Locatel внася от Китай IPTV set-top модули, които не позволяват приемането, декодирането и обработката на телевизионни сигнали, предавани по кабел или сателит. Тези модули съдържат Ethernet устройство и са оборудвани с „модем“ по смисъла на КН. При вноса е декларирано, че тази стока попада в подпозиция 8528 71 13 от КН, а след това тя е пусната в свободно обращение, без да се дължат мита.

Тъй като обаче счита, че посочената стока трябва да бъде класирана в подпозиция 8528 71 90 от КН, защото не съдържа „приемник на видеофонични сигнали (видеотунер)“ по смисъла на КН, датският данъчен и митнически орган издава акт, с който установява задължение за последващо заплащане на вносни мита, ведно с лихвите.

След като е сезирана с жалба по административен ред от 2M-Locatel, датската комисия по въпросите на данъчното облагане изменя това решение и отменя нареждането за събиране на вземанията с мотива, че споменатите IPTV set-top модули попадат в подпозиция 8528 71 13 от КН. Министерството на данъците и акцизите подава жалба по съдебен ред срещу посоченото решение, която е уважена с решение от 15 юли 2015 г.

2M-Locatel подава въззивна жалба срещу последното решение пред запитващата юрисдикция.

По-специално, поради съмнения във връзка с липсата на определение на понятието „приемник на видеофонични сигнали (видеотунер)“ в КН, запитващата юрисдикция иска от Съда да посочи дали КН⁹ трябва да се тълкува в смисъл, че устройства като процесните по главното производство IPTV set-top модули попадат в подпозиция 8528 71 13 или в подпозиция 8528 71 90 от нея.

Досежно липсата на съответното определение по смисъла на подпозиция 8528 71 от КН Съдът припомня, че значението и обхватът на термините, за които правото на Съюза не дава никакво определение, следва да се определят в съответствие с обичайното им значение в общоупотребимия език, като се отчита контекстът, в който те се използват, и целите, преследвани от правната уредба, от която те са част.

Така в общоприетия смисъл „видеотунер“ или „телевизионно устройство за настройване“ е апарат, който преобразува високочестотните телевизионни сигнали в сигнали, подходящи за използване от апарати за видеозаписване или видеовъзпроизвеждане или от видео монитори и който освен това дава възможност за избор на телевизионни сигнали, излъчвани на определена честота. В допълнение, според Съда това определение намира потвърждение и в действащите към момента на разглеждания в главното производство внос обяснителни бележки към КН.

Следователно, за да бъде класиран в подпозиции 8528 71 11—8528 71 19 от КН, съответният апарат трябва да съдържа видеотунер или „телевизионно устройство за настройване“, т.е. апарат, позволяващ избор на канали или носещи честоти и преобразуващ високочестотните телевизионни сигнали в сигнали, подходящи за използване от апарати за видеозапис или видеовъзпроизвеждане или от видео монитори.

В тази насока Съдът добавя, че това тълкуване не се поставя под въпрос от параграф 2 от СИТ¹⁰. Наистина, съгласно установената практика на Съда предимството на сключените от Съюза международни споразумения пред

⁹ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 1549/2006.

¹⁰ Споразумение за търговията с продукти на информационните технологии (СИТ), състоящо се от Декларацията на министрите за търговията с продукти на информационните технологии, приета на 13 декември 1996 г. по време на първата конференция на СТО в Сингапур, както и от приложенията и притурките към нея.

разпоредбите на вторичното право повелява последните да се тълкуват, доколкото е възможно, в съответствие с тези споразумения.

В случая обаче Съдът констатира, че такова тълкуване — което би означавало да се поддържа, че set-top модулите с комуникационна функция трябва да се класират в подпозиция 8528 71 13 от КН, дори и да не позволяват избор на канали или носещи честоти, нито преобразуването на високочестотните телевизионни сигнали в сигнали, подходящи за използване от апарати за видеозапис или за възпроизвеждане или от монитори — е невъзможно, тъй като би противоречало на текста на КН, а следователно и на волята на законодателя на Съюза.

Съдът също така припомня, че съдът на Съюза не би могъл да упражни контрол за законосъобразност на актовете на Съюза с оглед на правилата на Световната търговска организация (наричана по-нататък „СТО“) за периода преди датата на изтичане на разумния срок, предоставен на Съюза в съответствие с Договореността относно правилата и процедурите за уреждане на спорове, за да се съобрази с препоръките или с решенията на Органа за уреждане на спорове на СТО, тъй като това би обезсмислило предоставянето на подобен срок.

Разумният срок, с който разполага Съюзът, за да приведе в действие приетите от Органа за уреждане на спорове на СТО доклади, в които се посочва по-специално какво се разбира под „set-top модул“, изтича на 30 юни 2011 г., а Комисията ги е взела предвид при приемането на Регламент за изпълнение № 620/2011, който влиза в сила на 1 юли 2011 г. и няма обратна сила.

В такъв случай класирането на set-top модулите с комуникационна функция, които не съдържат телевизионно устройство за настройване, в подпозиция 8528 71 90 от КН, не може по никакъв начин да постави под въпрос валидността на Регламент № 1549/2006.

В заключение Съдът постановява, че КН трябва да се тълкува в смисъл, че апарати, позволяващи приемането, декодирането и обработката на телевизионни сигнали, предавани пряко чрез интернет протокол, трябва да се класират в подпозиция 8528 71 90, ако не съдържат приемник на видеофонични сигнали (видеотунер) или „телевизионно устройство за настройване“, което обстоятелство запитващата юрисдикция следва да установи.

II. Принципи, приложими към тарифното класиране

1. Съдържание и обхват на общите правила за тълкуване

1.1. Правило 1 — стойност на термините на позициите, подпозициите и текста на заглавията на КН

Част първа от КН, която фигурира в приложение I към Регламент № 2658/87 и се отнася до „уводните разпоредби“, включва дял I, предмет на който са „общите правила“, раздел А от който съдържа общи правила за тълкуването на КН.

Правило 1 предвижда, че „Текстът на заглавията на разделите, на главите или на подглавите има само индикативна стойност, като класирането се определя законно съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите и съгласно следващите правила, когато те не противоречат на посочените по-горе термини на позициите и на забележките към разделите или към главите.“

Решение от 12 юни 2014 г., *Лукойл Нефт охим Бургас* (С-330/13, [EU:C:2014:1757](#))

„Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Класиране на стоките — Стока, описана като „тежки масла, смазочни масла; други масла — предназначени да претърпят специфична преработка“ — Позиции 2707 и 2710 — Ароматни съставки и неароматни съставки — Съотношение между Комбинираната номенклатура и Хармонизираната система“

В това решение Съдът отговаря на десет преюдициални въпроса относно тарифното класиране на масло. По-конкретно става въпрос за директно дестилирано нефтено масло, съдържащо смес от въглеводороди, в която ароматните съставки преобладават по тегло в сравнение с неароматните съставки. Това масло е различно от бензен, толуен, ксилен, нафтален, други смеси на ароматните въглеводороди, креозотни и сурови масла, сяросъдържащи фракции, продукти с основен характер, антрацен или феноли.

С въпроси от четвърти до шести запитващата юрисдикция по същество иска да се установи по какъв критерий процесното по главното производство масло следва да се класира в позиция 2707 или в позиция 2710 от глава 27 на КН¹¹.

В тази насока Съдът подчертава, от една страна, че общите правила за тълкуване на КН предвиждат, че класирането се определя съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите, докато текстът на заглавията на разделите, на главите или на подглавите има само индикативна стойност. От друга

¹¹ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 1006/2011.

страна, съгласно постоянната съдебна практика решаващият критерий за тарифното класиране на стоките по правило трябва да се търси в техните обективни характеристики и свойства, определени в текста на позицията от КН и на забележките към разделите или главите.

След това Съдът изяснява, че макар да нямат задължителна правна сила, Обяснителните бележки към ХС представляват важни способи за гарантиране на еднаквото прилагане на Общата митническа тарифа и в това си качество могат съществено да допринесат за нейното тълкуване.

Въз основа на анализ на текста на позицията от КН и на Обяснителните бележки към КН и към ХС, отнасящи се до съответните позиции, Съдът прави извод, че критерият, по който продукт с характеристики като на този в главното производство следва да се класира в позиция 2707 или в позиция 2710 от КН, е тегловното съотношение на ароматните съставки спрямо неароматните.

С първия и третия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи по какъв начин да се определи съдържанието на ароматните съставки в даден продукт с оглед на класирането му в позиция 2707 или в позиция 2710 от КН.

В тази насока Съдът потвърждава, че Обяснителните бележки към КН нямат задължителна правна сила. Следователно методът по приложение А за определяне на съдържанието на ароматните съставки в даден продукт не бива да се счита за единствения метод, приложим за тези цели. Освен това, ако е видно, че противоречат на текста на позициите от КН и бележките към раздела или главата, Обяснителните бележки към КН не трябва да се вземат предвид. От това следва, че когато митническите органи на държава членка или икономически субект са изправени пред случай, в който прилагането на Обяснителните бележки към КН води до несъвместим с КН резултат, те трябва да имат възможност да сезират компетентния орган. Ето защо, ако митническите органи на държава членка или икономически субект считат, че методът по приложение А не води до резултат, който съответства на КН, те могат да упражнят правото си да сезират компетентния орган.

Поради това Съдът постановява, че сезираната юрисдикция е тази, която следва да реши кой е най-подходящият метод за определяне на съдържанието на ароматните съставки в даден продукт с оглед на класирането му в позиция 2707 или в позиция 2710 от КН.

С въпроси от седми до десети запитващата юрисдикция по същество иска да се установи как трябва да се тълкува точка 1 от Обяснителните бележки към КН за подпозиции 2707 99 91 и 2707 99 99 от КН.

На първо място, Съдът цитира постоянната си практика, съгласно която при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза следва да се вземат предвид както текстът и целта ѝ, така и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която

тя е част. На второ място, необходимостта от еднакво тълкуване на регламентите на Съюза изключва изолираното разглеждане на даден текст в случай на съмнение, а изисква, напротив, той да се тълкува и прилага в светлината на съществуващите текстове на останалите официални езици. На трето място, доколкото Обяснителните бележки към КН имат за цел да улеснят тълкуването и с оглед на тарифното класиране, те следва да се тълкуват по начин, който да гарантира полезния ефект на подпозициите на КН.

По тези съображения Съдът заключава, че точка 1 от Обяснителните бележки към КН за подпозиции 2707 99 91 и 2707 99 99 трябва да се тълкува в смисъл, че не е изчерпателна, така че продукт, който попада в позиция 2707 от КН, но не може да се класира в конкретна подпозиция, трябва да се класира в подпозиция 2707 99 99 от КН.

1.2. Правило 2, букви а) и б) — принципи, приложими към артикулите, в зависимост от тяхната завършеност или комплектованост, както и към материалите, в зависимост от тяхната употреба

Съгласно правило 2, буква а) „Всяко упоменаване на един артикул в определена позиция включва този артикул, дори некомплектован или незавършен, при условие че в това си състояние той притежава основните характеристики на комплектован или завършен артикул. То включва също завършения или комплектован артикул или считания като такъв съгласно предходните разпоредби, когато той е представен в демонтирано или немонтирано състояние.“ Съгласно правило 2, буква б) „[в]сяко упоменаване на някой материал в определена позиция се отнася за този материал, било в чисто състояние, било когато той е смесен или свързан с други материали. Също така всяко упоменаване на изделия от определен материал се отнася и до изделията, съставени изцяло или частично от този материал. Класирането на артикули, съставени от повече от един материал, се извършва съгласно правило 3“.

Решение от 26 май 2016 г., *Latvijas propāna gāze* (C-286/15, [EU:C:2016:363](#))

„Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Позиция 2711 — Нефтен газ и други газообразни въглеводороди — Материал, който придава основния характер — Втечен нефтен газ“

По делото, по което е постановено това решение, *Latvijas propāna gāze* внася втечен нефтен газ (наричан по-нататък „GPL“) от Русия в Латвия, като го класира в тарифна подпозиция 2711 19 00 и вследствие на това прилага спрямо него ставка на вносно мито от 0 % върху митническата му стойност. Този втечен нефтен газ съдържа метан, етан, етилен, пропан, пропилен, бутан и бутилен. В сертификата му

за качество обаче не се посочва отделно какво е процентното количество на всяка от тези субстанции.

При все това, данъчната администрация счита, че в приложение на правило 2, буква б), на правило 3, буква б) и на правило 6 от общите правила за тълкуване на КН разглежданият в главното производство GPL трябва да бъде класиран в зависимост от материала, който му придава неговия основен характер. В тази насока тя констатира, че въпросният GPL се състои предимно от пропан и от бутан, като пропанът преобладава, и класира GPL в тарифна подпозиция 2711 12 97.

Latvijas propra gāze подава жалба срещу решението на данъчната администрация пред районния административен съд, според който констатациите на данъчната администрация са неоправдани.

При тези обстоятелства запитващата юрисдикция, която е сезирана с касационна жалба от данъчната администрация, решава да отправи запитване до Съда дали правило 2, буква б) и правило 3, буква б) от общите правила за тълкуване на КН¹² трябва да се тълкуват в смисъл, че ако основният характер на GPL се определя от всички негови компоненти и не е възможно да се изолира онзи от тях, който сам по себе си му придава неговия основен характер, следва да се приеме, че компонентът, който придава основния характер на този GPL по смисъла на правило 3, буква б), е компонентът с най-високо процентно количество в тегловното съдържание на този GPL.

С оглед на научно становище — което запитващата юрисдикция трябва да прецени дали да бъде взето предвид — съгласно което не е възможно да се установи, че сама по себе си една от субстанциите, от които се състои сместа GPL, придава на този продукт неговия основен характер, Съдът стига до извода, че не е възможно да се определи в съответствие с правило 3, буква б) от общите правила за тълкуване на КН коя субстанция в GPL придава на сместа нейните физико-химични характеристики, и по-конкретно, нейната калоричност.

Всъщност не е възможно да се определи точното количество на всеки от компонентите на процесния GPL, тъй като в сертификата за качество на стоките процентното съдържание на газове в GPL е посочено по групи газове, като количеството пропилен в този GPL може да надвишава количеството пропан.

При тези условия Съдът приема за установено, че правило 2, буква б) и правило 3, буква б) от общите правила за тълкуване на КН трябва да се тълкуват в смисъл, че щом основният характер на газова смес като разглеждания в главното производство GPL се определя от всички негови компоненти, така че не е възможно да се установи кой компонент му придава неговия основен характер, и когато така или иначе не може да се определи точното количество на всеки от

¹² КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, в редакциите му съгласно съответно Регламенти № 1031/2008 и № 948/2009.

компонентите на съответния GPL, не следва да се използва презумпцията, че субстанцията, която придава на продукта неговия основен характер по смисъла на правило 3, буква б) от тези общи правила, е субстанцията с най-високо процентно съдържание в сместа.

Запитващата юрисдикция също така иска да се установи дали член 218, параграф 1, буква г) от Регламент № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че включва задължение за декларатора на GPL да посочва точно процентното съдържание на субстанцията, от която основно се състои този GPL.

След като отбелязва, че не е възможно да се предположи, че когато GPL се състои от няколко субстанции, онази от тях, чието процентно съдържание е най-високо, придава на GPL неговия основен характер, и че липсата на точно посочване на процентното съдържание на субстанциите, които влизат в състава на GPL, не е пречка да се приложат правилата за тарифно класиране, Съдът дава отрицателен отговор.

1.3. Правило 3, букви а)–в) — принципи, приложими към смесените продукти или сложните артикули, които могат да бъдат класирани в повече от една позиция

Правило 3 предвижда, че „[к]огато стоките биха могли да се класират в две или повече позиции чрез прилагане на правило 2 б) или поради други причини, класирането се извършва по следния начин: а) позицията, която най-специфично описва стоката, трябва да има предимство пред позициите с по-общо значение. Въпреки това, когато всяка от две или повече позиции се отнася само до една част от материалите, съставляващи смесен продукт или сложен артикул или само до една част от артикулите, в случаите на стоки, представени като комплект за продажба на дребно, тези позиции следва да се считат, по отношение на този продукт или този артикул, като еднакво специфични, дори ако една от тях дава по-точно или по-пълно описание; б) смесените продукти, изделията, съставени от различни материали или съставени от различни компоненти и стоките, представени в комплекти, пригодени за продажба на дребно, чието класиране не може да бъде осъществено чрез прилагането на правило 3 а), се класират съгласно материала или компонента, който им придава основния характер, когато е възможно да се установи това; в) в случаите, когато правила 3 а) и 3 б) не дават възможност за извършване на класирането, стоката следва да се класира в последната по ред на номериране позиция от тези, които могат да се вземат предвид“.

Решение от 21 юни 1988 г., Sportex (C-253/87, [EU:C:1988:333](#))

„Тарифно класиране — Предварително импрегнирани въглеродни влакна“

По делото, по което е постановено това решение, от Съда е поискано да отговори на два преюдициални въпроса за тарифното класиране на смесени продукти.

Всъщност запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали ОМТ¹³ трябва да се тълкува в смисъл, че продукт като процесния по главното производство, а именно полуготов продукт под формата на листове, състоящи се от епоксидна смола (пропорция: 36 % от тегловното съдържание), въглеродни влакна (пропорция: 42 % от тегловното съдържание) и тъкан от стъклени влакна (пропорция: 22 % от тегловното съдържание), и предназначен за производството на тръби, попада в позиция 39.01 от посочената тарифа.

Най-напред Съдът изтъква, че за класирането на такъв продукт приложими биха били само две тарифни позиции: от една страна, позиция 39.01 (Продукти от кондензация, поликондензация и полиприсъединяване, модифицирани или не, полимеризирани или не, линейни или не), която в подпозиция В VII включва всички „други форми“ изкуствени пластмасови материали, и от друга страна, позиция 68.16 (Изделия от камъни или от други минерални материали, включително изделията от торф, неупоменати, нито включени другаде), която в подпозиция Б включва всички изделия от този вид, различни от сурови хромитни тухли.

Като отчита, че в случая продуктът се състои от различни материали и че и двете споменати подпозиции са с общо значение, Съдът изяснява, че следва да се приложи общо правило 3 б) за тълкуване на номенклатурата на ОМТ, според което класирането трябва да се направи съгласно материала или компонента, който придава основния характер на продукта.

След това Съдът уточнява, че материалът, който придава основния характер на продукта, може да бъде идентифициран, като се провери дали продуктът, лишен от един или друг от своите компоненти, би запазил или не свойствата, които го характеризират. В тази насока Съдът изяснява, че безспорно тръбите, съставени от въглеродни или стъклени влакна без епоксидна смола, биха загубили свойствата, които характеризират продукта в конкретния случай, а именно неговата гъвкавост.

Така Съдът стига до извода, че продукти като този в главното производство попадат, като продукти от изкуствена пластмаса, в позиция 39.01 от ОМТ.

¹³ ОМТ, фигурираща в приложение I към Регламент № 950/68, както е изменено с Регламент № 750/87.

Решение от 15 ноември 2012 г., Kurcums Metal (C-558/11, [EU:C:2012:721](#))

„Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Произведени в Русия комбинирани въжета „Тайфун“, съставени от полипропилен и стоманена нишка — Извити шегели със заоблени краища, съединени посредством щифт — Антидъмпингови мита върху внос на определени железни или стоманени въжета и кабели с произход от Чешката република, Русия, Тайланд и Турция“

По това дело, фактическата обстановка по което бе изложена по-горе¹⁴, запитващата юрисдикция също така иска от Съда да се установи дали общо правило 3 б) за тълкуване на КН трябва да се тълкува в смисъл, че тарифното класиране на въжета като разглежданите в главното производство трябва да се извърши в приложение на това правило.

По отношение на посоченото правило Съдът припомня, че по силата на това правило, за да се извърши тарифно класиране на стока, е необходимо да се установи кой от съставните материали определя нейния основен характер, което може да се направи, като се провери дали, лишена от един или друг от своите компоненти, стоката запазва характеризиращите я свойства.

Освен това факторът, който определя основния характер, може в зависимост от вида продукт да произтича например от естеството на съставния материал или съставните артикули, от техния обем, количество, тежест, стойност или от значението на един от съставните материали с оглед на употребата на продуктите.

Ако нито един от двата материала, от които са съставени въжетата, не придава сам по себе си на тези въжета техния основен характер, за тарифното класиране на същите трябва да се прилага общо правило 3 в) за тълкуване на КН. По силата на последното правило въпросните въжета трябва да се класират в последната по ред на номериране позиция по КН от тези, които могат да се вземат предвид.

След като от преписката по това дело следва, че никой от двата материала, от които се състоят въжетата — а именно, полипропилен или поцинкована стоманена нишка — сам по себе си не придава на тези въжета техния основен характер, Съдът констатира, че за тарифното класиране на споменатите въжета следва да се приложи не общо правило 3 б) за тълкуване на КН, а общо правило 3 в) за тълкуване на КН. По силата на последното правило въпросните въжета трябва да се класират в последната по ред на номериране позиция по КН от тези, които могат да се вземат предвид, като явно това е подпозиция 7312 10 98 от КН.

¹⁴ Вж. рубрика I., озаглавена „Общи съображения относно естеството и обхвата на функциите на съда на Съюза и относно релевантните критерии за преценка“.

При тези условия Съдът заключава, че общо правило 3 б) за тълкуване на КН трябва да се тълкува в смисъл, че тарифното класиране на въжета като разглежданите в главното производство не трябва да се извършва съгласно това правило, освен ако въз основа на всички представени пред нея фактически обстоятелства запитващата юрисдикция не установи, че сам по себе си нито един от двата материала, от които са съставени тези въжета, не им придава техния основен характер.

Решение от 10 март 2016 г., VAD и van Aert (C-499/14, [EU:C:2016:155](#))

„Преюдициално запитване — Митнически съюз и Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Тълкуване — Общи правила — Правило 3 б) — Понятие „стоки, представени в комплекти, пригодени за продажба на дребно“ — Отделни опаковки“

В това решение Съдът дава тълкуване на понятието „стока, представена в комплект“ по смисъла на правило 3 б) от Общите правила за тълкуване на КН¹⁵.

Запитващата юрисдикция иска по-специално да се установи дали и доколко правило 3 б) от Общите правила може да се тълкува в смисъл, че стоки, които са представени за митническо освобождаване в отделни опаковки и са опаковани заедно едва след тази операция, въпреки това могат да бъдат считани за „стоки, представени в комплекти, пригодени за продажба на дребно“, по смисъла на това правило и следователно да бъдат класирани в една и съща тарифна позиция, когато предвид други обективни фактори е установено, че тези стоки образуват и са предназначени да бъдат предлагани за продажба на дребно като едно цяло.

На първо място, Съдът отбелязва, че нито от текста на правило 3 б) от Общите правила, нито впрочем от текста на Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките или на Насоките за класирането в КН на стоки, представени в комплекти, пригодени за продажба на дребно, като последните предвиждат някои изключения от изискването за единична опаковка, не следва, че понятието „комплект“ по смисъла на това правило непременно и винаги изисква съответните стоки да са представени в същата опаковка за целите на митническото освобождаване.

На второ място, понятието „комплект“ по смисъла на посоченото правило предполага наличието на тясна връзка между съответните стоки при тяхното предлагане на пазара, по начин че те не само се представят заедно при митническото освобождаване, но и обикновено се предлагат така на различните нива на търговия, и по-специално в контекста на търговията на дребно като

¹⁵ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, в редакциите му съгласно съответно Регламенти № 1031/2008 и № 1214/2007.

съвкупност и в единична опаковка за задоволяване на определена потребност или за извършване на определена дейност.

Така Съдът изяснява, че наличието на единична опаковка на стоките при тяхното представяне пред митническите органи не представлява условие *sine qua non*, за да се приеме, че те образуват едно цяло и следователно „комплект“ по смисъла на правило 3 б) от Общите правила, а само признак, който дава възможност да се направи подобен извод.

Ето защо Съдът постановява, че цитираното правило трябва да се тълкува в смисъл, че стоки, които са представени за митническо освобождаване в отделни опаковки и са опаковани заедно едва след тази операция, въпреки това могат да бъдат считани за „стоки, представени в комплекти, пригодени за продажба на дребно“, по смисъла на това правило и следователно да бъдат класирани в една и съща тарифна позиция, когато с оглед на други обективни фактори — което националната юрисдикция следва да прецени — е установено, че тези стоки образуват и са предназначени да бъдат предлагани за продажба на дребно като едно цяло.

Решение от 12 май 2016 г., Toorank Productions (C-532/14 и C-533/14, [EU:C:2016:337](#))

„Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Тарифна позиция 2206 — Тарифна позиция 2208 — Алкохолни напитки, получени чрез ферментация, последвана от пречистване — Прибавяне на добавки към алкохолните напитки, получени чрез ферментация, последвана от пречистване — Напитки, изгубили свойствата на напитки от тарифна позиция 2206“

Преюдициалните въпроси, отправени до Съда в съединените дела, по които е постановено това решение, се отнасят до тълкуването на КН¹⁶ с оглед на тарифното класиране на напитка, наречена „Ferm Fruit“, която е получена от ферментация на ябълков концентрат и е предназначена за консумация в чист вид или като основна съставка на други напитки, неутрална на цвят, мирис и вкус вследствие на пречистване, по-специално чрез ултрафилтрация, чието алкохолно съдържание по обем, без добавянето на дестилиран алкохол, е 16 %.

Като начало Съдът припомня в частност, че предназначението на продуктите може да представлява обективен критерий за класиране, стига това предназначение да е вътрешноприсъщо на продуктите, предвид техните обективни характеристики и свойства. При все това предназначението на

¹⁶ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, в редакциите му съгласно съответно Регламенти № 1719/2005 и № 1214/2007.

продукта представлява релевантен критерий само ако продуктът не може да бъде класиран въз основа единствено на обективните си характеристики и свойства.

Въз основа на тези принципи Съдът отговаря, че КН трябва да се тълкува в смисъл, че напитка като процесната попада в позиция 2208 от тази номенклатура. Всъщност продукт, получен вследствие ферментация, а след това чрез процес на пречистване, попада в позиция 2208 от КН, доколкото е изгубил свойствата на ферментиралите напитки от позиция 2206 от КН и е придобил тези на етилов алкохол, включен в позиция 2208 от същата номенклатура.

С оглед на този извод Съдът по-нататък обсъжда въпроса дали КН трябва да се тълкува в смисъл, че напитка с алкохолно съдържание по обем 13,4 %, произведена чрез добавянето към „Ferm Fruit“ на захар, аромати, оцветители, овкусители, сгъстители, консерванти и на дестилиран алкохол, който както по обем, така и по съдържание не надхвърля 49 % от съдържащия се в напитката алкохол, а останалите 51 % са получени от процес на ферментация, попада в позиция 2206 или в позиция 2208 от КН.

В тази насока Съдът приема, че съмненията на запитващата юрисдикция се отнасят по-специално до тълкуването на критериите, установени в решение от 7 май 2009 г., Siebrand, C-150/08 ([EU:C:2009:294](#)), що се отнася до тарифното класиране на напитките, произведени чрез добавянето на дестилиран алкохол и други вещества към основна ферментирала напитка. По-точно тази юрисдикция пита дали става въпрос за набор от критерии и всички те трябва да са изпълнени, за да може да се приеме, че дадена напитка попада в позиция 2208 от КН, или трябва да се отдаде по-голямо значение на съответните количества ферментирал алкохол и дестилиран алкохол, отколкото на другите обективни характеристики и свойства на продуктите.

Според Съда от точка 35 от решение от 7 май 2009 г., Siebrand (C-150/08, [EU:C:2009:294](#)), ясно следва, че при определяне на основния характер по смисъла на правило 3 б) от КН могат да бъдат взети предвид редица обективни характеристики и свойства. Ето защо по-голямото количество от един вид алкохол в сравнение с друг вид алкохол е само един от критериите, които трябва да бъдат взети предвид, когато в съответствие с правило 3 б) от КН се определя кое вещество придава основния характер на разглеждания продукт.

Правило 3 б) от Комбинираната номенклатура обаче не урежда класирането на тази напитка, което се основава на критерия за нейните органолептични свойства и характеристики. От това Съдът заключава, че доколкото подобна напитка има не органолептичните свойства и характеристики на напитките от позиция 2206 от КН, а тези на продуктите от позиция 2208 от КН, тя попада в последната позиция.

Решение от 26 май 2016 г., *Latvijas propāna gāze* (C-286/15, [EU:C:2016:363](#))

„Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Позиция 2711 — Нефтен газ и други газообразни въгледороди — Материал, който придава основния характер — Втечен нефтен газ“

По това дело, фактическата обстановка по което бе изложена по-горе¹⁷, запитващата юрисдикция също така иска от Съда да установи дали когато подалото митническата декларация лице не е посочило точно процентното съдържание на субстанцията, от която основно се състои GPL като разглеждания в главното производство, съдържащ 0,32 % метан, етан и етилен, 58,32 % пропан и пропилен и не повече от 39,99 % бутан и бутилен, КН трябва да се тълкува в смисъл, че този GPL следва да бъде класиран в подпозиция 2711 19 00 като „Нефтен газ и други газообразни въгледороди, втечени, други“ или в подпозиция 2711 12 97 като „Нефтен газ и други газообразни въгледороди, втечени, пропан, други, предназначени за други цели: други“.

В тази насока, след като се позовава на отговора си на първия въпрос в смисъл, че не е възможно да се предположи кой газ придава на GPL основния му характер, Съдът констатира, че тъй като правило 3 б) от общите правила за тълкуване на КН не дава възможност за класирането на газова смес GPL като описаната от националната юрисдикция, следва да се приложи правило 3 в) от тези правила, според което стоката следва да се класира в последната по ред на номериране позиция от тези, които могат да се вземат предвид.

Ето защо според Съда GPL като разглеждания в спора по главното производство, който съдържа 0,32 % метан, етан и етилен, 58,32 % пропан и пропилен и не повече от 39,99 % бутан и бутилен и за който не е възможно да се установи коя от субстанциите от неговия състав му придава неговия основен характер, попада в подпозиция 2711 19 00.

Решение от 8 септ ември 2016 г., *Schenker* (C-409/14, [EU:C:2016:643](#))

„Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Класиране на стоките — Тълкуване на подпозиция от Комбинираната номенклатура — Директива 2008/118/ЕО — Внасяне на акцизни стоки — Митнически режим с отложено плащане или митническо направление — Последници от посочване на погрешна подпозиция от Комбинираната номенклатура в митническа декларация — Нередовности при движението на акцизни стоки“

¹⁷ Вж. рубрика II.1.2, озаглавена „Правило 2, букви а) и б) — принципи, приложими към артикулите, в зависимост от тяхната завършеност или комплектованост, както и към материалите, в зависимост от тяхната употреба“.

Schenker е търговско дружество, установено в Унгария, което предоставя митнически и логистични услуги. През 2011 г. унгарско търговско дружество му възлага да получи пратки тютюн на „временен склад“, тъй като самото то не разполага с място. Тези пратки са пристигнали в Унгария в режим на външен транзит.

След проверка на една от пратките първоинстанционният административен орган, след като прави анализ на органолептичните характеристики на стоките, установява, че е налице не „тютюн, неочистен от твърдите жилки“, както е посочено в документите, а нарязан тютюн, който попада в подпозиция 2401 10 35 от КН.

След като изпитва изследвания продукт, експертният институт на унгарската данъчна и митническа администрация заключава, че съответната проба е „тютюн, готов за пушене“. Впоследствие първоинстанционният административен орган приема, че въпросният продукт е акцизен продукт и с решението си от 21 юни 2011 г. налага на Schenker глоба във връзка с акциза.

Сезирана от Schenker с жалба по административен ред, генерална дирекция „Митници“ потвърждава решението на първоинстанционния административен орган. Впоследствие Schenker подава до запитващата юрисдикция молба за упражняване на съдебен контрол върху това решение, в която твърди, че то е незаконосъобразно по няколко причини.

При тези обстоятелства запитващата юрисдикция решава да отправи запитване до Съда, което по същество се отнася до тълкуването на позиции 2401 и 2403 от КН¹⁸ за целите на тарифното класиране на продукт с характеристики като процесните по главното производство.

Според Съда, доколкото от акта за запитване се установява, че стоката, предмет на главното производство, се състои от елементи, които могат да бъдат квалифицирани като „отпадъци от тютюн“, но продуктът представлява също „готов за пушене тютюн“, по силата на правилото, отразено в точка 3 б) от общите правила за тълкуването на КН, за тарифното класиране на този продукт е необходимо да се установи сред материалите, от които е съставен, кой е материалът, който определя основния му характер, което може да се направи, като се зададе въпросът дали продуктът би запазил или не свойствата, които го характеризират, без една или друга от съставните му части.

Освен това, както се посочва в точка VIII от обяснителната бележка на ХС, отнасяща се до правилото в точка 3 б) от общите правила за тълкуване на КН, факторът, който определя основния характер, може в зависимост от вида на стоките да бъде определен например в зависимост от естеството на съставния материал или от

¹⁸ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 861/2010.

естеството на артикулите, които ги съставляват, от обема, от количеството, от теглото, от стойността или от значението на един от съставните материали, с оглед на употребата на тези стоки.

След като наличието на отпадъци от тютюн не е пречка продуктът като цяло да бъде готов за пушене тютюн, този продукт не може да спада към позиция 2401 от КН. По-конкретно определящият критерий, въз основа на който продукт може да се класира в позиция 2403, а не в позиция 2401 от КН, зависи от това дали листата са били подложени на преработка до степен да бъдат готов за консумация обработен тютюн без допълнителна промишлена обработка.

При това положение Съдът приема за установено, че доколкото процесната по главното производство стока представлява готов за пушене тютюн, който освен това е в насипно състояние, сбит, в облепени отвътре с найлон кашони, и нетното тегло на един кашон е 30 kg, тя спада към подпозиция 2403 10 90 от КН.

Запитващата юрисдикция също така иска да се установи дали понятието „митнически режим с отложено плащане или митническо направление“ по член 4, точка 6 от Директива 2008/118 трябва да се тълкува в смисъл, че поставянето на стока под митнически режим с отложено плащане или митническо направление може да бъде оспорено, когато главата от ОМТ, към която спада тази стока, е правилно посочена в придружаващите я документи, но конкретната подпозиция е неправилно посочена и дали член 2, буква б) и член 4, точка 8 от Директива 2008/118 следва да се тълкуват в смисъл, че в такъв случай трябва да се приеме, че е имало внасяне на посочената стока.

Всъщност според Съда, когато предвиденото в член 40 от Митническият кодекс представяне на стоките пред митническите органи е свързано с подаване на митнически манифест или митническа декларация, съдържащ/а необходимата за идентифициране на стоките информация относно техния вид, количество и опаковка, а грешна е само тарифната подпозиция, не може да се счита, че тези стоки са неправомерно въведени на митническата територия на Съюза по смисъла на член 202 от Митническият кодекс.

Що се отнася до условията за евентуално възникване на митническо задължение обаче, като се има предвид, че задължението в тежест на подаващия декларация да даде точна информация се отнася и за определянето на правилната подпозиция при тарифното класиране на стоките, не е изключена възможността митническо задължение да възникне на основание член 204 от Митническият кодекс. При все това, съгласно член 859 от Регламент за прилагане № 2454/93 е възможно да се приеме, че не оказва значително влияние върху правилното функциониране на транзитен режим, неизпълнението на едно от задълженията, които възникват при използване на този режим, ако са изпълнени и трите изброени в точка 2 от този член условия и ако са налице изброените в първа

алинея от същия член три условия. Задача на националната юрисдикция е да провери дали всички тези условия са изпълнени.

Ето защо понятието „митнически режим с отложено плащане или митническо направление“ по смисъла на член 4, точка 6 от Директива 2008/118 трябва да се тълкува в смисъл, че поставянето на дадена стока при условията на митнически режим с отложено плащане или митническо направление не може да се оспорва, когато в придружаващите стоката документи главата от ОМТ, към която спада стоката, е посочена правилно, но конкретната подпозиция е грешно посочена. В такъв случай член 2, буква б) и член 4, точка 8 от Директива 2008/118 трябва да се тълкуват в смисъл, че не е имало внасяне на посочената стока и за нея не се дължи акциз.

Най-сетне, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали в положение като разглежданото в главното производство понятието „нередовност“ по смисъла на член 38 от Директива 2008/118 трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася за стока, поставена под „митнически режим с отложено плащане или митническо направление“ по смисъла на член 4, точка 6 от тази директива, съпроводена от документ, в който е посочено неправилно тарифно класиране.

В тази насока Съдът отбелязва, че когато стоките не са освободени за потребление в държава членка, тъй като са поставени под митнически режим с отложено плащане или митническо направление по смисъла на член 4, точка 6 от Директива 2008/118, и от друга страна, те не са задържани с търговска цел в друга държава членка, за да бъдат доставени или използвани там, а са предназначени за реекспорт за трета държава, условията по член 38, параграф 4 от Директива 2008/118 във връзка с член 33, параграф 1 от тази директива не са налице.

Следователно понятието „нередовност“ не се отнася за стока, която е поставена под митнически режим с отложено плащане или митническо направление и е съпроводена от документ, в който е посочено неправилно тарифно класиране.

1.4. Правила 4—6 — правило по подразбиране, специално правило, приложимо относно някои опаковки, правило относно сравнението между подпозиции

Съгласно правило 4 „[с]токите, които не могат да бъдат класирани съобразно горните правила, следва да бъдат класирани в позицията, отнасяща се до артикулите с най-аналогичен характер“. Правило 5 предвижда, че „[о]свен горните разпоредби, за посочените по-долу стоки са приложими следните правила: а) Калъфите за фотоапарати, музикални инструменти, оръжия, чертожни инструменти, кутиите за бижута и другите подобни опаковки, специално пригодени и предназначени за определен артикул или комплект, годни за продължителна употреба и представени заедно с артикулите, за които са

предназначени, се класират с тези артикули, когато са от вида, с който обичайно се продават. Това правило обаче не се отнася за тези от тях, които придават съществения характер на артикулите; б) При спазването на разпоредбите на правило 5 а) по-горе, опаковките на стоките се класират с последните, когато са от обичайно използваните за този вид стоки. Въпреки това, тази разпоредба не е задължителна, когато опаковките могат да се използват многократно“. Съгласно правило 6 „[к]ласирането на стоките в подпозициите на една и съща позиция е нормативно определено съгласно термините на тези подпозиции и забележките към подпозициите, както и, mutatis mutandis, съгласно горните правила при условие че могат да се сравняват само подпозиции на еднакво ниво. Освен при разпоредби, предвиждащи обратното, за прилагането на това правило, се вземат предвид и забележките към разделите и главите“.

Решение от 13 юли 2006 г., Uroplasty (C-514/04, [EU:C:2006:464](#))

„Тарифно класиране — Стерилни люспи от полиметилсилоксан — Силиконов еластомер — Понятието „първична форма“ — Медикамент — Опаковка — Понятието „апарат за имплантиране в организма“

По делото, по което е постановено това решение, запитващата юрисдикция е поискала от Съда да се установи дали силикон под формата на еластомерни люспи, който е разработен и предназначен да бъде въведен и закрепен в човешкото тяло с оглед на лечението на проблеми, свързани с инконтиненция, може да бъде класиран в позиция 9021 от КН¹⁹. При утвърдителен отговор, запитващата юрисдикция иска да се установи в коя подпозиция трябва да попада този продукт.

За отговора на този въпрос Съдът разглежда позиции 3910, 3926, 3004 и 9021 от КН. В тази насока той изяснява, че класирането се извършва или съгласно собствените физически характеристики, или съгласно обективната употреба на съответния продукт, т.е. полиметилсилоксан.

Първо, Съдът изяснява, че като силикон под формата на еластомер на люспи, полиметилсилоксанът е представен под формата, упомената в забележки 3 и 6 б) от глава 39 от КН. Такъв вид силикон обаче не може да бъде класиран в позиция 3910 като „първична форма“. Това понятие визира само силиконите, предназначени за преработка. Това са полуобработени форми, които са особено подходящи за преработка и са предназначени за тази цел. Продуктът по главното производство е разработен специално и е предназначен единствено за имплантиране в организма за лечението на сфинктерна недостатъчност. От това следва, че полидиметилсилоксанът е краен продукт, който следователно в това си качество не може да бъде класиран в позиция 3910 от КН.

¹⁹ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент за изпълнение № 2388/2000.

Второ, според Съда изглежда, че полидиметилсилоксанът има терапевтичен профил. Това обаче не е основание той да бъде класиран в позиция 3004 от КН като „медикаменти“. Всъщност опаковката му под формата на единични дози в спринцовки за еднократна употреба е резултат от действие, извършено след вноса. Следователно полидиметилсилоксанът, както е представен пред митницата, не отговаря на определението, дадено в позиция 3004 от КН.

Трето, тъй като не може да бъде класиран в предходните позиции, Съдът приема, че този продукт може да бъде класиран в позиция 9021 от КН. Обективните свойства и характеристики на полидиметилсилоксана са на продукт, който е разработен специално и е предназначен единствено за имплантиране в организма. Като се закрепва трайно в увредения мускул, полидиметилсилоксанът позволява развитието на съединителни тъкани, които компенсират увредения сфинктер. Ето защо той трябва да се счита за апарат за имплантиране в организма по смисъла на позиция 9021 от КН.

На последно място, досежно подпозицията на позиция 9021 от КН, в която трябва да бъде класиран полидиметилсилоксанът, Съдът отбелязва, че от общо правило за тълкуване № 6 на КН следва, че класирането на стоките в подпозициите на една и съща позиция трябва да се определя съгласно термините на посочените подпозиции и забележките към подпозициите. Поради това, след като процесният по главното производство продукт е апарат за имплантиране в организма, който не съответства на никоя от другите подпозиции от позиция 9021 от КН, той трябва да бъде класиран в подпозиция 9021 90 90 от КН като „други апарати“.

От изложеното следва, че продукт като полидиметилсилоксана, който е съставен от стерилни люспи и е разработен специално и е предназначен единствено за имплантиране в организма за лечението на дадено заболяване и който към момента на представянето му на митница е опакован в пакети от 1 kg, трябва да се счита за апарат за имплантиране в организма, който е необходимо да бъде класиран в позиция 9021 от КН. След като целта на този продукт е не да замени орган, а да позволи на увреден мускул да създаде съединителни тъкани, той следва да бъде класиран в подпозиция 9021 90 90 от КН.

Решение от 13 септ ември 2018 г., Vision Research Europe (C-372/17, [EU:C:2018:708](#))

„Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Тарифни позиции — Класиране на стоките — Камера с оперативна памет, при която записаните изображения се изтриват при изключване на камерата или заснемане на нови изображения — Комбинирана номенклатура — Подпозиции 85258019 и 85258030 — Обяснителни бележки — Тълкуване — Регламент за изпълнение (ЕС) № 113/2014 — Тълкуване — Валидност“

През май 2009 г. Vision Research подава пред инспектора от данъчната администрация заявление за издаване на ОТИ за камера с наименование

„Phantom V7.3“. В заявлението посочва, че камерата би трябвало да бъде класирана в подпозиция 8525 80 30 от КН²⁰ като цифров фотоапарат.

С ОТИ обаче инспекторът класира въпросната камера в подпозиция 8525 80 19 от КН като „други телевизионни камери“. В това отношение инспекторът се основава на общи правила 1 и 6 за тълкуване на КН, Регламент за изпълнение № 113/2014, който счита за приложим към тази камера по аналогия, и на текстовете на позиции 8525, 8525 80 и 8525 80 19 от КН. Според него за приетото класиране е ирелевантно обстоятелството, че съществува опция посочената камера да се свърже с външна памет, тъй като ОТИ е поискана за апарат без тази опция.

Vision Research обжалва по административен ред ОТИ пред инспектора, който отхвърля жалбата като неоснователна. Тогава жалбоподателят обжалва пред запитващата юрисдикция решението на инспектора, като иска разглежданата камера да бъде класирана в подпозиция 8525 80 30 от КН.

При тези условия запитващата юрисдикция решава да отправи до Съда въпрос дали подпозиция 8525 80 30 от КН трябва да се тълкува в смисъл, че в тази подпозиция се класира камера като разглежданата в главното производството, която може да записва голям брой фотографски изображения в секунда и да ги съхранява във вътрешната си оперативна памет, откъдето се изтриват при изключване на камерата, и при положителен отговор дали Регламент за изпълнение № 113/2014, доколкото е приложим по аналогия към такава камера, е валиден.

Съдът уточнява, че за да се отговори на този въпрос, следва на първо място да се тълкуват релевантните позиции и подпозиции от КН, за да може да се определи класирането на разглежданата камера по КН.

В рамките на това тълкуване Съдът по-специално уточнява, че определящият фактор, който разграничава цифровите фотоапарати от подпозиция 8525 80 30 от КН от телевизионните камери от подпозиция 8525 80 19 от КН, се състои във възможността, която имат първите, да записват неподвижни изображения в памет или върху вградено запамятаващо устройство.

При тези обстоятелства Съдът заключава, че камерата, разглеждана в главното производство, трябва да бъде класирана в подпозиция 8525 80 30 от КН.

²⁰ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, в редакцията му съгласно Регламент за изпълнение № 1001/2013.

2. Критерии за класиране

2.1. Обективни характеристики и свойства на продукта

Решение от 8 ноември 1990 г. (пленум), *Gmurzynska-Bscher* (C-231/89, [EU:C:1990:386](#))

„Преюдициални въпроси — Компетентност на Съда — Препращане в национално законодателство към разпоредби на Общността — Обща митническа тарифа — Тарифни позиции 83.06, 97.01 и 97.03 — Класиране на произведение на изкуството“

В това решение до Съда е отправен по същество въпросът дали произведение на изкуството, представляващо стоманена плоча с разтопено покритие изпечен емайл в глазурни цветове, представлява „изработена изцяло ръчно картина“ или „подобна малка картина“ по смисъла на позиция 97.01 от ОМТ²¹ или „оригинална статуя или скулптурно произведение“ по смисъла на позиция 97.03 от ОМТ, или пък дали то следва да бъде класирано съобразно материала, от който е изработено, под описанието „други предмети за украса, от неблагородни метали“.

Този въпрос е поставен в рамките на спор относно прилагането на германското право в областта на данъците върху оборота при внос на произведение на изкуството от Нидерландия в Германия. Преди да внесе това произведение на изкуството, жалбоподателят е поискал от германските митнически органи да издадат официално становище за тарифното класиране с оглед на прилагането на германското право в областта на данъците върху оборота при внос. Към онзи момент във връзка с предоставянето на освобождаване или намаление в тази област германското право препраща към номенклатурата на ОМТ. Тази тарифа предвижда прилагането на данъчна ставка за произведенията на изкуството, които попадат в позиции 97.01 и 97.03 от ОМТ.

Преди да разгледа преюдициалните въпроси за тълкуване на ОМТ, Съдът отбелязва, че целта на поисканото от него тълкуване на процесните разпоредби на ОМТ е да даде възможност на националната юрисдикция да се произнесе по прилагането не на ОМТ, а на германското право в областта на данъците върху оборота, което препраща към номенклатурата на ОМТ. При тези условия се поставя предварителният въпрос дали е приложимо производството по член 177 от Договора за ЕИО, а оттам и дали Съдът има компетентност да се произнесе по преюдициалните въпроси.

В тази насока Съдът изяснява, че в рамките на разпределението на правораздавателните функции между националните юрисдикции и Съда, предвидено в член 177 от Договора за ЕИО, Съдът се произнася преюдициално,

²¹ ОМТ, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87.

без по принцип да е необходимо да разглежда обстоятелствата, във връзка с които националните юрисдикции са решили да му поставят съответните въпроси и смятат да приложат разпоредбата от правото на Съюза, чието тълкуване искат от него.

Случаят би бил различен само в хипотезите, когато или се оказва, че е заобиколена целта на производството по член 177 и всъщност то се използва, за да накара Съда да се произнесе в отсъствието на реален спор, или е очевидно, че разпоредбата от правото на Съюза, чието тълкуване се иска от Съда, не намира приложение.

Това не е така, когато от Съда е поискано да тълкува разпоредба от правото на Съюза, която националният съде длъжен да приложи, независимо от приложното ѝ поле, определено от правото на Съюза, защото националното законодателство препраща към тази разпоредба.

По тези съображения Съдът заключава, че има компетентност да се произнесе по въпросите за тълкуване на ОМТ.

За да отговори на въпросите на запитващата юрисдикция, Съдът най-напред отбелязва, че разглежданото произведение не може да се счита за артикул за декориране, което съгласно обяснителните бележки представлява основната характеристика на артикулите, класирани под описанието „други предмети за украса, от благородни метали“ от позиция 83.06 от ОМТ.

Съдът подчертава, че това тълкуване впрочем е в съзвучие със забележка 4, която предхожда глава 97 от ОМТ и съгласно която в случай на съмнение относно класирането на стоки следва да се предпочете класирането в една от различните позиции, включени в главата, предмет на която са произведения на изкуството, предмети за колекции или антични предмети.

Според Съда това важи в още по-голяма степен, доколкото съгласно практиката на Съда разграничителният критерий между позиции 97 „Картини, рисунки и графики, изработени изцяло ръчно, колажи и подобни малки картини“ и 97.03 „Оригинални статуи и скулптурни произведения от всякакви материали“ от ОМТ се състои в това, че за оригиналните статуи и скулптурните произведения основният художествен характер се изразява в оформлението на триизмерната форма на произведението, докато за картините, колажите и подобните малки картини той се изразява в оформлението на повърхността на произведението, така че произведение на изкуството, представляващо стоманена плоча без собствена художествена стойност, с разтопено покритие изпечен емайл в глазурни цветове, нанесено ръчно от автора, трябва да се счита за „изработена изцяло ръчно картина“ по смисъла на позиция 97.01.

Въз основа на тези критерии Съдът заключава, че произведение на изкуството като процесното трябва да бъде класирано в позиция 97.01 от ОМТ.

Решение от 19 февруари 2009 г., Kamino International Logistics (C-376/07, [EU:C:2009:105](#))

„Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Монитори от тип индикатори с течни кристали (LCD), оборудвани с конектори за SUB-D, DVI-D, USB, S-видео и композитен видеосигнал — Позиция 8471 — Позиция 8528 — Регламент (ЕО) № 754/2004“

През 2004 г. Kamino извършва митническо оформяне с оглед на допускането за свободно обращение на партида цветни монитори от тип LCD, които са класирани в подпозиция 8528 21 90. Посочените монитори са оборудвани с конектори за D-Sub, DVI-D, USB, S-видео и композитен видеосигнал, благодарение на които могат да възпроизвеждат както образ с произход от автоматична машина за обработка на информация, така и образ, произхождащ от други апарати.

Тъй като счита, че тези монитори е трябвало да бъдат класирани в подпозиция 8471 60 90, Kamino подава административна жалба срещу известието за плащане. Тази жалба обаче е отхвърлена с решение на митническия инспектор.

В производството по жалбата по съдебен ред, подадена до апелативния съд срещу това решение, същият — след като разглежда характеристиките и свойствата на процесните по главното производство монитори — приема, че тези монитори отговарят на критериите, посочени в забележка 5, Б от глава 84 от КН. Държавният секретар по финансите подава касационна жалба пред запитващата юрисдикция, като поддържа, че апелативният съд не е взел предвид възможностите за употреба на тези монитори, различни от използването им като елемент от автоматична система за обработка на информация.

При тези условия запитващата юрисдикция иска от Съда да установи дали монитори, които могат да възпроизведат сигнали, с произход както от автоматична машина за обработка на информация, така и от други източници, могат да се приемат като единици „от вида, използван [...] главно в автоматичните системи за обработка на информация“, по смисъла на забележка 5, Б от глава 84 от КН²² и да се класират в подпозиция 8471 60 90 от нея.

На първо място, в тази насока Съдът припомня, че от забележка 5, Д от КН следва, че „самостоятелна функция, различна от обработката на информация“, изпълняват само устройствата, които включват машина за автоматична обработка на информация или работят свързани с такава машина и чиято функция не спада към обработката на информация. Посочените монитори обаче освен функцията си по възпроизвеждане на образи, произхождащи от устройства като конзоли за ръчни видеоигри, видеочетци или DVD четци, която не спада към обработката на информация, осигуряват и възпроизвеждането на сигнали, произхождащи от автоматични машини за обработка на информация.

²² КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 1789/2003.

На второ място, според Съда ако за целите на класирането им в подпозиция 8471 60 90 посочените монитори не са от вида, използван изключително в автоматичните системи за обработка на информация, тъй като могат да се свържат с централната единица за обработка на информацията, да получават данни във форма, използвана от системата, и да възпроизвеждат сигнали, произхождащи от други източници, тълкуване на обяснителна забележка 5, Б, буква а) от глава 84 от КН в смисъл, че само възможността разглежданите монитори да възпроизвеждат образи, произхождащи от източници, различни от автоматична машина за обработка на информация, изключва класирането им в позиция 8471, би било равнозначно на премахване на термина „главно“ от текста на тази забележка.

На последно място, ако трябва да се тълкуват в смисъл, че изключват класирането в подпозиция 8471 60 90 от ХС на всички монитори, които могат да възпроизвеждат сигнали с произход както от автоматична машина за обработка на информация, така и от други източници, обяснителните бележки относно подпозиция 8471 от ХС биха изменили и в частност ограничили обхвата на забележка 5, Б, буква а) от глава 84. При това положение, дори да се допусне, че обяснителните бележки към КН относно подпозиция 8471 60 90 и обяснителните бележки по отношение на позиция 8471 от ХС трябва да се тълкуват в този смисъл, те не трябва да се прилагат, тъй като това тълкуване не е в съответствие със забележка 5, Б, буква а) от глава 84 от КН.

Оттук следва, че класирането на монитори от тип LCD, които са оборудвани с конектори за D-Sub, DVI-D, USB, S-видео и композитен видеосигнал, в подпозиция 8471 60 90, като единици от вида, използван „главно“ в автоматичните системи за обработка на информация по смисъла на забележка 5, Б, буква а) от глава 84 от КН, не е изключено единствено поради обстоятелството че те могат да възпроизвеждат сигнали, произхождащи както от автоматична машина за обработка на информация, така и от други източници.

Запитващата юрисдикция също така иска от Съда да уточни кои са критериите, които позволяват да се определи дали монитори като разглежданите в главното производство представляват единици от вида, използван главно в автоматичните системи за обработка на информация.

Според Съда за да определят дали мониторите от тип LCD, оборудвани с конектори за D-Sub, DVI-D, USB, S-видео и композитен видеосигнал, са единици от вида, използван главно в автоматична система за обработка на информация, националните органи, включително юрисдикциите, трябва да използват насоките, съдържащи се в обяснителните бележки относно позиция 8471 от ХС, по-специално в точките, посветени на единиците индикатори на автоматични машини за обработка на информация.

В тази насока Съдът констатира, че броят и видът на конекторите, с които са оборудвани такива монитори, не могат сами по себе си да представляват определящи критерии за тарифното класиране и за целите на последното следва да се преценят от гледна точка и на други критерии и с оглед на характерните особености и обективните свойства на тези монитори, както степента, в която те могат да изпълняват повече функции, така и нивото на ефективност, което достигат при изпълнението на тези функции, като се използват обяснителните бележки към позиция 8471 от ХС.

Следователно, доколкото подобни монитори не могат да бъдат изключени от понятието за единица на автоматична машина за обработка на информация по смисъла на забележка 5, Б, буква а) и на забележка 5, В от глава 84 от КН, трябва да се определят критериите, които позволяват да се прецени дали тези монитори принадлежат към вида, използван главно в автоматични системи за обработка на информация, или техните характеристики и технически свойства ги подреждат сред телевизионните екрани или сред видеомониторите.

Ето защо Съдът прави извод, че за да определят дали монитори като разглежданите в главното производство са единици от вида, използван главно в автоматична система за обработка на информация, националните органи, включително юрисдикциите, трябва да използват насоките, съдържащи се в обяснителните бележки относно позиция 8471 от ХС.

Решение от 7 май 2009 г., Siebrand (C-150/08, [EU:C:2009:294](#))

„Комбинирана номенклатура — Тарифни позиции 2206 и 2208 — Ферментирала напитка, която съдържа дестилиран алкохол — Напитка, получена първоначално от плодове или от естествен продукт — Добавяне на вещества — Последници — Загуба на вкуса, аромата и вида на първоначалната напитка“

По делото, по което е постановено това решение, запитващата юрисдикция по същество е поискала от Съда да установи дали напитки на базата на ферментирал алкохол, които поначало отговарят на позиция 2206 от КН²³ и към които са добавени определено количество дестилиран алкохол, вода, захарен сироп, аромати, оцветители и в някои от тях сметанова основа, в резултат на което напитките губят вкуса, аромата и/или вида на напитка, произведена от определен плод или определен естествен продукт, попадат в позиция 2206 от КН в качеството на ферментирали напитки или в позиция 2208 от КН в качеството на дестилати.

В тази насока Съдът уточнява, че според обяснителната бележка към ХС относно позиция 2206 от КН добавянето на алкохол към напитките, попадащи в тази позиция, не представлява пречка тези напитки да продължат да бъдат класирани

²³ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 2587/91.

по същия начин, доколкото те запазват характеристиките на класираните в тази позиция продукти, а именно тези на ферментиралите напитки. Въпреки това, тъй като процесните по главното производство напитки са загубили вкуса, аромата и вида на напитка, произведена от плод или определен естествен продукт, т.е. на ферментирала напитка, такива продукти не могат да се класират в позиция 2206 от КН.

По отношение на класирането на подобни продукти, по-нататък Съдът припомня, че съгласно общо правило 2 б) за тълкуване на КН всяко упоменаване на някой материал в определена позиция се отнася за този материал, било в чисто състояние, било когато той е смесен или свързан с други материали. Такъв е случаят на разглежданите продукти в главното производство, които съдържат ферментирал алкохол, както и дестилиран алкохол. Тези материали попадат в обхвата на различни тарифни позиции.

В общо правило 3 а) се посочва, че когато на пръв поглед стоките биха могли да се класират в две или повече позиции чрез прилагане на общо правило 2 б), позицията, която най-специфично описва стоката, трябва да има предимство пред позициите с по-общо значение. Когато продукти като разглежданите в главното производство са съставени от различни материали и никоя от посочените по-горе две позиции не е по-специфична от другата, единствената разпоредба, която следва да се приложи с оглед на класирането на разглежданите в главното производство продукти, е общо правило 3 б). По силата на това общо правило, за да се класира даден продукт в номенклатурата, е необходимо да се установи сред материалите, от които е съставен, кой е материалът, който определя основния му характер.

Ето защо Съдът изяснява, че следва да се определи кой от материалите, от които се състоят продукти като разглежданите в главното производство, определя основния им характер. В тази насока могат да бъдат взети предвид редица обективни характеристики и свойства, за да се определи основният им характер, и по-специално, на първо място, основните обективни характеристики и свойства, включително дестилираното алкохолно съдържание, на второ място, органолептичните характеристики, и накрая, предназначението като спиртна напитка.

Въз основа на тези критерии Съдът заключава, че основните характеристики на напитки като разглежданите в главното производство отговарят като цяло на тези на продукт, попадащ в позиция 2208 от КН.

При тези условия Съдът постановява, че напитки като процесните попадат не в позиция 2206, а в позиция 2208 от КН.

Решение от 28 окт омври 2010 г., X (С-423/09, [EU:C:2010:650](#))

„Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Сухи зеленчуци (глави чесън), на които не е отделен целият сок“

Дружество X, в качеството си на митнически посредник, подава 15 декларации за пускане в свободно обращение на пратки с чесън от Китай, намиращи се към момента на вноса в хладилни контейнери. Във вносните декларации всеки път се посочва тарифна подпозиция 0712 90 90 от КН и стоките се описват като сушен чесън.

След освобождаване на стоките от митническите органи контейнерът с чесън е преместен в охладено помещение на складово предприятие, където се съхранява при температура -3 °С. Тъй като счита, че внесенният чесън трябва да се класира като охладен чесън по тарифна подпозиция 0703 20 00 от КН, митническият инспектор издава актовете за събиране на съответните мита.

X подава жалба по административен ред, която е отхвърлена. След това то подава жалба по съдебен ред, която е обявена за неоснователна. X подава въззивна жалба срещу това решение, в делото по която е постановено, че инспекторът не е доказал наличието на основание за отклоняване от посочената тарифна позиция 0712 от КН.

В този контекст запитващата юрисдикция, пред която е подадена касационна жалба срещу последното решение, иска от Съда да уточни въз основа на какви критерии се определя дали чесънът, преминал процес на изсушаване, попада в тарифна подпозиция 0703 20 00 от КН²⁴ или в тарифна подпозиция 0712 90 90 от КН.

Като се позовава на обяснителната бележка от ХС относно позиция 0712, Съдът заключава, че класирането в позиция 0712 изисква зеленчуците да са преминали процес на интензивно изсушаване при специална обработка, в резултат от което целият или почти целият съдържач се в продукта сок е отделен. Така, в резултат от този процес остатъчното количество сок в зеленчуците трябва да бъде незначително.

По аналогия с решение от 15 юни 1976 г., *Riemer* (120/75, [EU:C:1976:90](#)), Съдът установява, че за да се класират главите чесън в позиция 0712, при изсушаването на чесъна трябва да настъпват съществени и необратими промени, така че продуктът вече да не се намира в естественото си състояние.

При това положение отстраняването на водата трябва да променя съществено обективните свойства и характеристики на продукта, така че промяната да води до

²⁴ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 1810/2004.

класиране в друга тарифна позиция, а не в тарифна позиция 0703, която включва зеленчуците в прясно или охладено състояние.

Освен това вносът на частично изсушен чесън в охладено състояние показва, че при изсушаването не се отделя целият или почти целият сок на продукта, след като обезводняването е консервационен метод, който премахва необходимостта от съхраняване на получените чрез обезводняване продукти при температура, по-ниска от 0 °C.

Действително, дългият срок на съхранение може да послужи като допълнителна индикация относно степента на отделяне на сока от чесъна с оглед класирането му в позиция 0712 като сух зеленчук, за разлика от пресния или охладен чесън. Съдът обаче констатира, че позиции 0703 и 0712 от КН изобщо не споменават съхранението като критерий за класиране, от което следва да се направи извод, че сам по себе си срокът на съхранение не оказва въздействие върху тарифното класиране на този продукт.

Следователно чесънът, преминал процес на интензивно изсушаване при специална обработка, в резултат от което целият или почти целият съдържач се в продукта сок е отделен, попада в тарифна подпозиция 0712 90 90 от КН, а частично изсушеният чесън, който запазва свойствата и характеристиките на пресния чесън, попада в тарифна подпозиция 0703 20 00 от КН.

Решение от 26 април 2017 г., Stryker EMEA Supply Chain Services (C-51/16, [EU:C:2017:298](#))

„Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Тарифни позиции — Класиране на стоките — Винтове за импланти, предназначени за поставяне в човешкото тяло за лечението на фрактури или за закрепването на протези — Комбинирана номенклатура — Позиция 9021 — Регламент за изпълнение (ЕС) № 1212/2014 — Валидност“

Нидерландските митнически органи издават на Stryker три ОТИ за три модела винтове за импланти, предназначени за поставяне в човешкото тяло за лечението на фрактури или закрепването на протези. Тези винтове имат както общи, така и специални характеристики. С оглед на тези характеристики въз основа на ОТИ, издадени от митническите органи, същите класират трите вида винтове за медицински импланти в позиция 9021 90 90 от КН²⁵.

След публикуването на Регламент за изпълнение № 1212/2014 посочените органи оттеглят тези тарифни информации. Като основание за оттеглянето е посочено, че по смисъла на този регламент „винт, предназначен за използване в хирургията,

²⁵ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент за изпълнение № 1101/2014.

трябва поради своите обективни свойства и характеристики да се класира като част и принадлежност за обща употреба“.

След неуспешно обжалване по административен ред пред митническите органи Stryker обжалва въпросното решение по съдебен ред пред запитващата юрисдикция.

В подкрепа на жалбата си Stryker по същество сочи, че предвид обективните характеристики и свойства на винтовете за импланти, сред които са присъщото им предназначение, не става въпрос за „обикновени“ винтове, като посочените в позиция 7318 от КН. Освен това според Stryker Регламент за изпълнение № 1212/2014 е невалиден, тъй като направеното в него класиране е извършено само с оглед на външните характеристики на разглежданите винтове за медицински импланти, без да се вземе предвид присъщото за тези винтове предназначение, като това е в противоречие с практиката на Съда.

Като приема, че поради обективните си свойства и характеристики, включително поради присъщото им предназначение, разглежданите в главното производство винтове за импланти могат да бъдат класирани в позиция 9021 от КН, запитващата юрисдикция иска от Съда да установи дали винтове за медицински импланти като разглежданите в главното производство попадат в позиция 9021 от КН, които са предназначени само да бъдат поставени в човешкото тяло за лечението на фрактури на костите или за закрепването на протези.

Въз основа на анализ на текста на обяснителната бележка към ХС относно глава 90 и позиция 9021, както и на обяснителната бележка към подпозиция 9021 39 90 от КН, Съдът изяснява, на първо място, че в позиция 9021 от КН трябва да се класират продуктите, които се характеризират с грижливата си изработка и голямата си прецизност и които могат да бъдат имплантирани в организма, за да се обездвижат засегнатите части от тялото или за да се наместят фрактури, като това следователно ги отличава от обикновените продукти.

На второ място, Съдът се позовава на практиката си, съгласно която сред критериите, които могат да разграничат обичайните или обикновени продукти от изпълняващите медицинска функция, са по-специално критерият за метода на производство на съответния продукт и критерият за специфичната функция на посочения продукт.

С оглед на тази съдебна практика Съдът анализира метода на производство и функцията на продукта, като заключава, че продукти като разглежданите в главното производство се отличават от обикновените продукти посредством грижливата си изработка и голямата си прецизност предвид метода на тяхното производство и специфичната им функция. От обективните характеристики и свойства на винтове за медицински импланти като разглежданите в главното производство следва, че посочените продукти могат да спадат към позиция 9021 от КН.

Поради това Съдът постановява, че към позиция 9021 от КН спадат винтове за медицински импланти като разглежданите в главното производство, доколкото тези продукти имат характеристики, които ги отличават от обикновените продукти поради грижливата им изработка и голямата им прецизност, както и поради метода на производството им и специфичната им функция.

Решение от 13 март 2019 г., В. S. (Малц в състава на бира) (С-195/18, [EU:C:2019:197](#))

„Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Акцизи върху алкохола и алкохолните напитки — Директива 92/83/ЕИО — Член 2 — Понятие „бира“ — Напитка, произведена от пивна мъст, получена от смес, съдържаща повече глюкоза отколкото малц — Комбинирана номенклатура — Позиция 2203 (малцови бири) или 2206 (други ферментирани напитки)“

В. S. произвежда алкохолна напитка, която според него е смес от бира и безалкохолни напитки. Главната съставка в пивната мъст, която е в основата на междинния продукт, използван за производството на тази напитка, е глюкозен сироп, а не малц.

За това производство той изпраща ежемесечно в компетентното митническо бюро декларация за акцизи, като определя напитката, която произвежда, като „смес от бира“ от позиция 2203 от КН и от безалкохолни напитки и прилага акцизната ставка, предвидена за бирата.

Началникът на митническото бюро оспорва тези декларации, като приема, че произвежданата напитка трябва да се класира в позиция 2206 от КН като напитка на основата на ферментирани напитки, различни от бира, и на безалкохолни напитки, поради което трябва да се обложи с по-висока акцизна ставка. Той обосновава оспорването с факта, че главната съставка, използвана за производството на междинния продукт, бил глюкозният сироп, а не малцът и поради това не можело този продукт да се класира в позиция 2203 от КН, която е относно „малцова бира“.

Тези решения на началника на митническото бюро са потвърдени с няколко решения на директора на митницата. Освен това жалбите, подадени от В. S. срещу тези решения, са отхвърлени от полските административни юрисдикции. В рамките на този спор жалбоподателят е признат за виновен, че е заблудил полската данъчна администрация за естеството на произвежданата от него напитка, което довело до намаляване на дължимия от него акциз. В. S. подава въззивна жалба срещу тази присъда до запитващата юрисдикция.

При тези условия запитващата юрисдикция иска от Съда да се установи дали член 2 от Директива 92/83²⁶ трябва да се тълкува в смисъл, че междинен продукт, предназначен за смес от безалкохолни напитки, получен от пивна мъст, която съдържа по-малко малцови съставки от немалцовите съставки и в която глюкозният сироп е добавен преди процеса на ферментация, може да се квалифицира като „малцова бира“, спадаща към позиция 2203 от КН²⁷.

Като приема, че разглежданият краен продукт е смес, която не може да се класира в позиция 2203 от КН, Съдът установява, че посоченият продукт може да се квалифицира като „бира“ и да попадне в приложното поле на посочения член 2 само ако междинният алкохолен продукт, предназначен за смесване с безалкохолни напитки, за да се получи този краен продукт, може от своя страна да се квалифицира като „малцова бира“ по смисъла на позиция 2203 от КН, като се има предвид, че изглежда, не се спори, че крайният продукт има действително алкохолно съдържание в обемно изражение, превишаващо 0,5 % vol.

На първо място, за да се определи дали алкохолен продукт, получен чрез ферментация на мъст, състояща се по-специално от глюкозен сироп и малък процент малц, може да се квалифицира като „малцова бира“ по смисъла на позиция 2203 от КН, Съдът отбелязва, че КН не определя минимален процент малцови съставки в мъстта, предназначена за производството на бира. Наистина в позиция 2203 от КН се сочат „малцови бири“, което предполага, че бира, спадаща към тази позиция, не може да бъде произведена, без в състава ѝ да има малц. Все пак само от текста „малцови бири“, не може да се направи извод, че се изисква минимално процентно съдържание на малц в пивната мъст.

На второ място, по отношение на глюкозния сироп, който влиза в състава на пивната мъст, Съдът отбелязва, че наличието на този сироп не е забранено от КН и че освен това обяснителната бележка към ХС относно посочената позиция изрично признава възможността в хода на ферментацията към пивната мъст да се добавят ароматни субстанции.

От това следва, че продукт, произведен с ниско относително съдържание на малц и добавена преди алкохолната ферментация глюкоза, не е само поради това изключен от понятието „малцова бира“, спадаща към позиция 2203 от КН. Такъв продукт обаче може да спада към посочената позиция само при условие че обективните му характеристики и свойства съответстват на тези на бирата. В тази насока следва по-специално да се вземат предвид органолептичните свойства на съответния продукт.

²⁶ Член 2 от Директива 92/83 включва в определението „бира“ не само всеки продукт, спадащ към позиция 2203 от КН, но и всеки продукт, представляващ смес от бира и безалкохолни напитки, спадащ към позиция 2206 от КН, и в двата случая с действително алкохолно съдържание в обемно изражение, превишаващо 0,5 % vol.

²⁷ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, в редакцията му съгласно Регламент № 2587/91.

При това положение според Съда ако органолептичните свойства на междинния алкохолен продукт не отговарят на тези на бирата, какъвто би бил случаят, ако този междинен продукт видимо не прилича на бирата или няма специфичния вкус, този продукт не би могъл да се квалифицира като „малцова бира“, спадаща към позиция 2203 от КН.

2.2. Предназначение на продукта

Решение от 14 април 2011 г., *British Sky Broadcasting Group и Pace* (C-288/09 и C-289/09, [EU:C:2011:248](#))

„Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Приемници и декодери за сателитна цифрова телевизия с функция за записване — Митнически кодекс на Общността — Член 12, параграф 5, буква а), подточка i) и параграф 6 — Срок на валидност на обвързваща тарифна информация“

Преюдициалните запитвания, по които е постановено това решение, наред с останалото се отнасят до тълкуването на подпозиции 8521 90 00 и 8528 71 13 от КН²⁸. С първите си въпроси по разглежданите дела запитващата юрисдикция иска от Съда по-специално да се установи дали КН трябва да се тълкува в смисъл, че set-top модулите с комуникационна функция и с твърд диск попадат в обхвата на подпозиция 8528 71 13, независимо от публикуваните на 7 май 2008 г. Обяснителни бележки към КН, съгласно които тези модули попадат в обхвата на подпозиция 8521 90 00.

Най-напред Съдът отбелязва, че в Обяснителните бележки към КН действително се предвижда, че set-top модулите с вградено устройство за записване или възпроизвеждане (например твърд диск) са изключени от подпозиция 8528 71 13 и трябва да бъдат класирани в подпозиция 8521 90 00. При все това в Обяснителните бележки към ХС, които са в сила към датата на настъпване на фактите в главното производство, се уточнява, че приемателните телевизионни апарати, дори с вграден апарат за записване, трябва да се изключат от позиция 8521 и да се класират в позиция 8528.

В този контекст Съдът изяснява, че от определенията на подпозиции 8521 90 00 и 8528 71 13 следва, че стоките от тези две подпозиции могат едновременно да получават телевизионни сигнали и да ги записват. Разликата между двете подпозиции се състои в това дали посочените функции са основни или допълнителни. Подпозиция 8521 90 00 се отнася до апаратите за записване, чиято функция за приемане на телевизия е допълнителна, докато подпозиция 8528 71 13

²⁸ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламенти № 2587/91 и № 1214/2007.

Тарифно класиране на стоките

се отнася до приемателните телевизионни апарати с допълнителна функция за записване.

Съгласно бележка № 3 към раздел XVI от КН, който включва разглежданите подпозиции, „комбинациите от машини от различен вид, предназначени да работят заедно и съставлящи един-единствен корпус, както и машините, които са предназначени да [изпълняват] две или повече различни [алтернативни] или допълнителни [функции], се класират съгласно основната [функция], характеризираща агрегата“. Разглежданият в главното производство модул несъмнено има и двете функции — за записване и за приемане на телевизионни сигнали. Ето защо той трябва да се разглежда като машина, предназначена да изпълнява две или повече различни алтернативни или допълнителни функции по смисъла на бележка № 3 към раздел XVI от КН.

Оттук Съдът заключава, следва да се провери коя от двете функции, тази за записване или тази за приемане на телевизионни сигнали, е основна и коя е допълнителна.

В тази насока Съдът припомня, че предназначението на продукта може да представлява обективен критерий за класиране, доколкото то е неразривно свързано с него, като тази връзка трябва да може да се прецени в зависимост от обективните характеристики и свойства на продукта. По-специално, необходимо е да се вземе предвид какво е основно и допълнително за потребителя.

По тези съображения Съдът прави извод, че процесният модул е предназначен основно за приемане на телевизионни сигнали и че тази функция е неразривно свързана с този апарат. Следователно тя е основната му функция, а функцията за записване е второстепенна.

Поради това модули като разглежданите в главното производство попадат в обхвата на подпозиция 8528 71 13, независимо от Обяснителните бележки към КН.

Ето защо, след като в това отношение Обяснителните бележки към КН са в противоречие с КН, те не следва да се прилагат.

Решение от 22 ноември 2012 г., Диджит алнет и др. (С-320/11, С-330/11, С-382/11 и С-383/11, [EU:C:2012:745](#))

„Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Апарати с възможност за приемане на телевизионни сигнали, съдържащи модем за достъп до интернет и осигуряващи интерактивен обмен на информация“

Три дружества, с основен предмет на дейност доставката на цифрова телевизия и интернет, внасят в България идентични set-top модули с комуникационна функция (наричани по-нататък „set-top модули“) под различни търговски наименования.

Set-top модулите са декларирани в тарифна подпозиция 8528 71 13 от КН, като освободени от митни сборове.

Митническите органи извършват проверка и приемат, че set-top модулите не са оборудвани с вграден модем и е трябвало да бъдат класирани в подпозиция 8528 71 19 от КН. В резултат те постановяват административни актове, по силата на които трите дружества следва да заплатят мита.

Пред запитващата юрисдикция съответните дружества оспорват валидността на тези административни актове, в резултат от което са образувани четири отделни производства, по две от които страна е едно и също дружество.

Тогава запитващата юрисдикция отправя искане до Съда да определи кои стоки могат да бъдат класирани в подпозиция 8528 71 13 от КН²⁹ и какво означават понятията „модем“ и „достъп до интернет“ по смисъла на тази подпозиция и по смисъла на Обяснителните бележки от 7 май 2008 г. Тя иска да се установи и дали за тарифното класиране има значение видът на използвания модем или е достатъчно модемът да позволява достъп до интернет.

Най-напред Съдът припомня, че за да бъде класиран в подпозиция 8528 71 13 от КН, даден апарат трябва да може, от една страна, да е годен да приема телевизионни сигнали, а от друга страна, да съдържа модем за достъп до интернет, осигуряващ интерактивен обмен на информация. Ето защо всеки апарат, който няма някоя от тези характеристики, трябва да бъде класиран в подпозиция 8528 71 19 от КН в приложение на общо правило 3 в) за тълкуване на КН.

Всъщност предназначението на продукта може да представлява обективен критерий за класиране, доколкото то е неразривно свързано с него, като тази връзка трябва да може да се прецени в зависимост от обективните характеристики и свойства на продукта.

С оглед на факта, че КН не дава определение нито на понятието „модем“, нито на понятието „достъп до интернет“, Съдът анализира Обяснителните бележки от 7 май 2008 г., в сила към момента на разглеждания по главните производства внос, които внасят уточнения относно видовете апарати, които могат да бъдат считани за модеми по смисъла на подпозиция 8528 71 13, и относно характеристиките, които тези апарати трябва да имат, за да се приеме, че те позволяват достъп до интернет и интерактивен обмен на информация.

Като се позовава на определението за модем по смисъла на подпозиция 8528 71 13, което се съдържа в споменатите обяснителни бележки, с оглед на обичайното му значение в говоримия език, и на определението в доклада

²⁹ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, изменено съответно с Регламенти № 1214/2007, № 1031/2008 и № 948/2009.

на специалната група на СТО, Съдът установява, че като изключват от понятието „модем“ устройствата, изпълняващи подобни на модем функции, поради технически съображения, при положение че за целите на класирането от значение е само възможността да се предоставя достъп до интернет, Обяснителните бележки от 7 май 2008 г. относно подпозиция 8528 71 13 са ограничили смисъла на това понятие. Следователно в това отношение посочените бележки противоречат на КН и не трябва да се прилагат.

При тези условия Съдът прави извод, че по смисъла на подпозиция 8528 71 13 от КН „модем за достъп до интернет“ обозначава устройство, което може да осъществява достъп до интернет и да осигурява интерактивност или двупосочен обмен на информация. За целите на класирането значение има само годността да се осъществява достъп до интернет, а не използваната за целта технология. Освен това, за да бъде класиран в подпозиция 8528 71 13 от КН, апаратът трябва да може сам да осъществява достъп до интернет посредством вграден в него модем, без да се използва и някакъв друг апарат или механизъм.

Запитващата юрисдикция също така иска да се установи коя от двете функции, изпълнявани от посочените апарати, а именно приемът на телевизионни сигнали или наличието на модем за достъп до интернет, може да се счита за основна функция.

В тази насока Съдът констатира, че за да се определи дали даден апарат може да бъде класиран в подпозиция 8528 71 13 от КН, не следва да се проверява дали функцията за приемане на телевизия е основна, а тази за достъп до интернет — второстепенна, или обратно, тъй като тези две функции трябва да бъдат едновременно налице при апарата, и при липса на някоя от тях апаратите не попадат в подпозиция 8528 71 13, а — в приложение на общо правило 3 в) за тълкуване на КН — в подпозиция 8528 71 19 от КН.

Запитващата юрисдикция иска да се установи и дали член 78, параграф 2 от Митническият кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че последващият контрол на стоките и последващата промяна в тяхното тарифно класиране могат да бъдат извършвани въз основа на документи, без митническите органи да са длъжни да проверяват физически тези стоки.

Тъй като от този член следва, че последващият контрол на декларациите може да се извърши, без митническите органи да са длъжни да проверяват физически стоката, Съдът дава утвърдителен отговор.

Решение от 22 септ ември 2016 г., Kawasaki Motors Europe (C-91/15, [EU:C:2016:716](#))

„Преюдициално запитване — Преценка на валидността — Регламент (ЕО) № 1051/2009 — Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Позиция 8701 — Трактори — Подпозиции от 8701 90 11 до 8701 90 39 —

Селскостопански трактори и горски трактори, колесни (с изключение на зеленчуково-градинарските трактори), нови — Леки четириколесни превозни средства с повишена проходимост, предназначени да бъдат използвани като трактори“

По това дело *Gerechtshof Amsterdam* (Апелативен съд Амстердам, Нидерландия) отправя запитване до Съда относно валидността на Регламент № 1051/2009, който класира превозни средства с повишена проходимост в зависимост от мощността на двигателя им.

През 2010 г. *Kawasaki Motors Europe* (КМЕ) подава заявление три превозни средства с повишена проходимост да се класират като селскостопански или горски трактори, въз основа на мощността на техния двигател, съответно в подпозиции 8701 90 11, 8701 90 20 и 8701 90 25 от КН. Митническите органи обаче класират тези превозни средства в подпозиция 8701 90 90. След отхвърляне на жалбата по административен ред, КМЕ подава жалба срещу решенията с обвързващата тарифна информация пред въззивната инстанция, която е запитващата юрисдикция. В решението си тя се позовава на предишно дело от 1992 г., по което сходни превозни средства първоначално са били неправилно класирани, преди да бъдат правилно класирани в категорията на селскостопанските трактори.

С решение от 27 април 2006 г., *Kawasaki Motors Europe* (C-15/05, [EU:C:2006:259](#)), Съдът установява за невалиден Регламент № 2518/98. След това решение, инспекторът от данъчната служба издава нова ОТИ, с която класира разглежданите превозни средства в подпозиция 8701 90 11 или 8701 90 20 от КН в зависимост от съответната мощност на двигателя им. Тази информация обаче вече не е валидна поради влизането в сила на Регламент № 1051/2009.

В този контекст, тъй като смята, че Регламент № 1051/2009 е приложим по аналогия към процесните превозни средства по главното производство, запитващата юрисдикция изразява съмнения относно валидността на този регламент, доколкото според него тези превозни средства следва да се класират в подпозиция 8701 90 90 от КН, тъй като нямат нито вал за отвеждане на мощност, нито хидравлично подемно устройство, нито лебедка.

Всъщност новите четириколесни превозни средства с повишена проходимост, с единична седалка, кормилна система от автомобилен тип, работеща на принципа на Акерман, управлявана с кормило от мотоциклетен тип, оборудвани с приспособление за прикачване, чиито технически характеристики им позволяват да теглят поне два пъти собственото си тегло, следва да се класират в подпозиция 8701 90 от КН, като класирането на посочените превозни средства в осемцифрените подпозиции се определя от мощността на двигателя им. В тази насока се прилагат единствено осемцифрените подпозиции от 8701 90 11 до 8701 90 39 от КН за нови селскостопански трактори и горски трактори.

Съгласно общо правило 1 за тълкуване на КН класирането се определя законно съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към

главите и другите общи правила, когато те не противоречат на посочените по-горе термини на позициите и на забележките. Общо правило 6 гласи, че класирането на стоките в подпозициите на една и съща позиция е нормативно определено съгласно термините на тези подпозиции и забележките към подпозициите, както и, *mutatis mutandis*, съгласно другите общи правила. Освен това от общо правило 3, буква а) следва, че когато стоките биха могли да се класират в две позиции, позицията, която най-специфично описва стоката, трябва да има предимство пред позициите с по-общо значение. Предназначението на стоката може да представлява обективен критерий за класиране, доколкото то е свойствено на тази стока, като тази свойственост трябва да може да се прецени в зависимост от обективните характеристики и качества на стоката.

В този контекст няма значение, че тракторите, които явно са селскостопански или горски, могат да се използват и с развлекателна цел. Всъщност щом обективната характеристика на стоката може да бъде проверена към момента на митническото оформяне, обстоятелството, че е възможно да се предвиди и друга употреба на тази стока, не противоречи на правната ѝ квалификация. За тарифното класиране не е необходимо тази стока да е предназначена да се употребява единствено или изключително в съответствие с посочената обективна характеристика. Достатъчно е тази употреба да представлява същественото ѝ предназначение.

В приложение на тази практика Съдът заключава, че предназначението на трактора, селскостопански или горски, може да се отрази на неговото проектиране и наличието на приспособления или оборудване, които са предназначени за използване при селскостопанска или градинарска дейност, без да трябва това предназначение а priori да се обвързва с наличието на определени изчерпателно изброени приспособления или оборудване. Следователно товарните превозни средства, посочени в точка 2 от приложението към Регламент № 1051/2009, трябва да се разглеждат като „трактори“ по смисъла на подпозиция 8701 90, която се отнася изключително до товарни превозни средства. Главното разграничение се основава на тяхното предназначение — селскостопански, горски или други.

Решение от 26 март 2020 г., Pfizer Consumer Healthcare (C-182/19, [EU:C:2020:243](#))

„Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Позиции 3005 и 3824 — Самозагриващи се пластири и колани за облекчаване на болки — Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1140 — Невалидност“

Pfizer внася продукти за еднократна употреба с регистрираната марка „ThermaCare“. Тези продукти се представят и пускат на пазара за целите на терапевтичната топлотерапия, за да се постигне облекчаване под формата на намалена болка, намалена скованост на мускулите и ускоряване на оздравяването на засегнатите тъкани.

Поради различното класиране на тези продукти от различните държави, през 2015 г. френските митнически органи искат от Комисията да разгледа класирането на продуктите „ThermaCare“, която отнася този въпрос до Комитета по Митническия кодекс на Съюза, а това води до приемането от Комисията на Регламент за изпълнение 2016/1140, с който продуктите ThermaCare се класират в позиция 3824 от КН³⁰.

При тези обстоятелства запитващата юрисдикция решава да поиска от Съда да провери дали Регламент за изпълнение 2016/1140 е валиден.

Най-напред Съдът отбелязва, че внесените от Pfizer продукти са идентични с или поне достатъчно аналогични на двата продукта, посочени в Регламент за изпълнение 2016/1140, и че следователно този регламент е приложим.

В тази насока Съдът припомня, че Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз са предоставили на Комисията, действаща в сътрудничество с митническите експерти на държавите членки, широко право на преценка с оглед на уточняването на съдържанието на тарифните позиции, които са от значение за класирането на определена стока. Правомощието на Комисията да приема посочените в член 57, параграф 4 от Митническия кодекс мерки обаче не ѝ позволява да изменя съдържанието, нито обхвата на тарифните позиции.

В случая, както следва от текста на колона 1 от таблицата, която се съдържа в приложението към Регламент за изпълнение 2016/1140, включените в нея продукти са под формата на самозагриващи се пластири или колани за облекчаване на болки. Пластирите са изработени от адхезивен материал, предназначен за закрепване към кожата, докато коланите са изработени от неадхезивен материал, който се прикрепя чрез самозалепваща се лента. Тези продукти са изработени от мек синтетичен материал, който се приспособява към формата на тялото и съдържа няколко кръгли пластинки, пълни с желязо на прах, въглен, сол и вода, които при излагане на въздух генерират топлина поради протичането на екзотермична реакция.

Съгласно текста на позиция 3824 от КН продуктите, които спадат към тази позиция, са „неупоменати, нито включени другаде“. Ето защо според Съда е необходимо да се провери дали като е класирала посочените в Регламент за изпълнение 2016/1140 продукти в подпозиция 3824 90 96 от КН, а не в позиция 3005, Комисията е изменила съдържанието или обхвата на тези позиции от КН.

На първо място, по отношение на критерия пригодност за продажба на дребно, залегнал в позиция 3005 от КН, Съдът отбелязва, че действително в колона 1 от таблицата в приложението към Регламент за изпълнение 2016/1140 не се съдържат никакви подробности относно пригодността за продажба на дребно на

³⁰ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 952/2013.

продуктите, посочени в този регламент за изпълнение. Не се оспорва обаче, че тези продукти са пригодени за продажба на дребно, което впрочем се потвърждава и от генезиса на този регламент за изпълнение.

На второ място, Съдът отбелязва досежно понятието „медицински цели“ по смисъла на позиция 3005 от КН, че то не е определено нито в КН, нито в нейните обяснителни бележки. Съгласно постоянната съдебна практика значението и обхватът на термините, за които правото на Съюза не дава никакво определение, следва да се определят в съответствие с обичайното им значение в общоупотребимия език. Освен това, за да се установи дали даден продукт е предназначен за медицински цели, следва да се вземат предвид всички относими към случая обстоятелства. В случая Съдът приема, че стока, която е замислена специално за профилактика, диагностика или лечение на заболявания или наранявания, е за „медицински цели“ по смисъла на позиция 3005 от КН. Освен това фактът, че тези продукти са класирани като „активни медицински изделия“ съгласно Директива 93/42, представлява допълнителна индичия в това отношение.

Трето, Съдът проверява дали визираните продукти могат да се считат за „аналогични артикули“ на „[в]ати, марли [или] бинтове“ по смисъла на позиция 3005 от КН. Според Съда фактът, че тези стоки не трябва да се използват в определени случаи, не позволява да се постави под съмнение изводът, че те служат за лечение на болки и наранявания. Следователно посочените в Регламент за изпълнение 2016/1140 продукти спадат към позиция 3005 от КН и поради това не могат да попадат в позиция 3824.

Ето защо, като е класирала посочените продукти в подпозиция 3824 90 96 от КН, а не в позиция 3005, Комисията е изменила съдържането на тези тарифни позиции и е превишила правомощията си по член 57, параграф 4 от Митническия кодекс.

Следователно Регламент за изпълнение 2016/1140 е невалиден.

2.3. Употреба на продукта

Решение от 19 окт омври 2000 г., Peacock (C-339/98, [EU:C:2000:573](#))

„Обща митническа тарифа — Тарифни позиции — Тарифно класиране на мрежови карти — Класиране в Комбинираната номенклатура“

В това решение Съдът дава отговор на преюдициално запитване относно тарифното класиране на мрежови карти, предназначени за персонални компютри, за да могат тези компютри да обменят информация или данни с други компютри.

Всъщност по това дело запитващата юрисдикция по същество е поискала да се изясни правилната позиция в КН³¹ с оглед класирането на мрежовите карти. Този въпрос е повдигнат в рамките на спор относно искане за възстановяване на мита, платени от юли 1990 г. до май 1995 г. при вноса в Съюза на мрежови карти.

Мрежовите карти по главното производство са пуснати в свободно обращение и декларирани в подпозиция 8473 30 от КН до 1993 г. като „Части и принадлежности за машините от № 8471“. От 1994 г. нататък за стоките е прието, че попадат в подпозиция 8473 30 10 от КН. Поради това за мрежовите карти е било предвидено мито от 4 % до 1994 г. и 3,8 % през 1995 г.

На първо място, Съдът посочва, че съгласно общите правила за тълкуване на КН класирането се определя съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите. Освен това характеристиките и свойствата на стоките са решаващ критерий за митническото класиране на стоките.

По-нататък Съдът отбелязва, че доколкото забележка 5, Б към глава 84 от КН на ОМТ в частност предвижда, че машините с вградена автоматична машина за обработка на информация или работещи във връзка с такава машина и извършващи самостоятелна функция са изключени от позиция 8471, „Автоматични машини за обработка на информация и техните единици“ трябва да се тълкува в смисъл, че не изключва класирането в тази позиция на мрежовите карти, предназначени да бъдат инсталирани в автоматични машини за обработка на информация.

Всъщност мрежовите карти са сравними с всяко друго средство, чрез което автоматична машина за обработка на информация приема или доставя данни, в смисъл че те нямат функция, която биха могли да изпълняват без помощта на такава машина. При тези условия във всеки случай не може да се счита, че мрежовите карти извършват „самостоятелна функция“.

Накрая, Съдът добавя, че мрежовите карти трябва да се класират в позиция 8471 от КН като „единици“ от автоматични машини за обработка на информация, тъй като те могат да се свържат с централната единица и са специално проектирани да бъдат част от автоматична система за обработка на информация. Въсъщност те не отговарят на определението на „части“ или „принадлежности“, тъй като тези термини предполагат, че частта е от съществено значение за функционирането на едно цяло, какъвто не е случаят с мрежовите карти. Характеристиките на мрежовите карти съответстват повече на примерите за „единици“, които се съдържат в обяснителните бележки към Хармонизираната система на СМО.

В този контекст Съдът постановява, че забележка 5, Б към глава 84 от КН не изключва класирането в позиция 8471 от КН на мрежовите карти, предназначени

³¹ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с приложенията към Регламенти № 2886/89, № 2472/90, № 2587/91, № 2505/92, № 2551/93 и № 3115/94.

да бъдат инсталирани в автоматични машини за обработка на информация. Ето защо между юли 1990 г. и май 1995 г. тези карти е трябвало да бъдат класирани в позиция 8471 като единици от този вид машини, тъй като отговарят на условията относно „единиците“, посочени в гореспоменатата забележка, доколкото тези карти могат да бъдат свързани с централната единица и са специално проектирани като части от автоматична машина за обработка на информация.

Решение от 20 юни 2013 г., Agroferm (C-568/11, [EU:C:2013:407](#))

„Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Продукт на основата на захар, който се състои от 65 % лизинов сулфат и 35 % онечиствания от производствения процес — Регламент (ЕО) № 1719/2005 — Регламент (ЕО) № 1265/2001 — Възстановявания при производството за определени захарни продукти, използвани в химическата промишленост — Недължимо платени помощи на Общността — Възстановяване — Принцип на защита на оправданите правни очаквания“

До юни 2006 г. датското предприятие Agroferm произвежда лизинов сулфат в завода си в Esbjerg (Дания). Продуктите, съдържащи лизин, се произвеждат от захар, която е и техният основен продукт.

През май 2004 г. Agroferm подава до датските митнически органи искане за предварително разрешение за предоставяне на възстановявания при производството на лизинов сулфат. В искането то посочва, че продуктът, който възнамерява да произвежда, е лизинов сулфат, спадащ според него към позиция 2922 от КН³². След положителен отговор от тези органи на искането Agroferm редовно получава възстановявания при производството, съответстващи на количествата захар, които използва за производството на лизинов сулфат.

Датските митнически органи сезират Комитета по Митническия кодекс, който уточнява, че разглежданите по главното производство препарати следва да се класират в глава 23 от КН, не в глава 29 от нея.

С решение от 10 август 2006 г., Direktoratet for FødevareErhverv (Дирекция по храните, Дания, наричана по-нататък „Direktoratet“, уведомява Agroferm, че след консултации с Европейската комисия и с Комитета по Митническия кодекс понастоящем е установено, че произвежданите от дружеството продукти не трябва да се класират като продукти на основата на лизин по смисъла на позиция 2922 от КН и че следователно това предприятие не може да получава възстановявания при производството. След това Direktoratet решава, че Agroferm трябва да върне сума, която според нея отговаря на възстановяванията при производството, получени от август 2004 г. до март 2006 г., относно която обаче страните по главното производство спорят.

³² КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 1719/2005.

Agroferm обжалва решенията на Direktoratet пред Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Министерство на храните, земеделието и рибарството, Дания, наричано по-нататък „Ministeriet“). В решението си Ministeriet потвърждава изцяло решенията на Direktoratet и приема, че Agroferm не е действало добросъвестно, когато е подало заявление за получаване на възстановявания при производството.

Agroferm обжалва това решение на Ministeriet по съдебен ред. При тези обстоятелства запитващата юрисдикция решава да отправи до Съда три преюдициални въпроса.

С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали продукт като разглеждания в главното производство, състоящ се от лизинов сулфат и онечиствания от производствения процес, попада в позиция 2309, позиция 2922 или позиция 3824 от КН.

По отношение на позиция 2922 от КН Съдът отбелязва, че забележка 1, буква а) към глава 29 от КН предвижда, че позициите от тази глава включват само органични съединения с определен химичен състав, представени самостоятелно, независимо дали тези съединения съдържат или не онечиствания.

В тази насока Съдът изтъква, че основният продукт на разглеждания в главното производство лизинов сулфат е органично съединение с определен химичен състав, в който влизат 6 % лизинов сулфат и 35 % клетъчна маса, получена в резултат на използваната в производствения процес ферментация. Освен това споменатата клетъчна маса, която съдържа хранителни вещества с висока биологична стойност, съзнателно е оставена в продукта с цел по-голямата му пригодност за използване като добавка при храненето на животните и възпрепятстване на овлажняването на лизиновия сулфат.

Така Съдът изяснява, че възниква въпросът дали посочената клетъчна маса може да се разглежда като онечиствания, чието наличие съгласно забележка 1, буква а) към глава 29 от КН не поставя под въпрос класирането в позициите от тази глава.

В това отношение Съдът констатира, че макар забележка 1 към глава 29 от КН да допуска наличието на онечиствания, те задължително трябва да бъдат остатъчни, за да не се засегне „самостоятелният“ характер на въпросното органично съединение. Освен това от забележка 1, букви е) и ж) към глава 29 от КН следва, че позициите от тази глава могат да включват по-специално продуктите по забележка 1, буква а) с прибавени към тях различни вещества, необходими за запазването или за транспортирането им, позволяващи улесняване на идентификацията им, или за безопасност, стига те да не правят продукта годен за по-специфична употреба, освен за главната.

След като съгласно забележка 1, букви е) и ж) към глава 29 прибавянето на други вещества към продуктите, които могат да бъдат класирани в тази глава, трябва да

се подчинява на точно определени изисквания, свързани по-специално със съображения за сигурност или идентификация, и при това като се запази главната употреба на съответния продукт, следва да се констатира, че а fortiori това се отнася и за онечистванията, посочени в забележка 1, буква а) от същата глава.

Съдът изяснява, че ако даден продукт съдържа онечиствания от производствения процес, които го правят годен за специфична употреба, различна от неговата главна употреба, той не може да се счита за „представен самостоятелно“ по смисъла на забележка 1, буква а) към глава 29 от КН, тъй като тези онечиствания са определящи за употребата му.

В случая онечистванията са оставени след ферментацията на продукта, разглеждан в главното производство, за да го направят годен за по-специфична употреба, освен за главната, като добавка за пълноценни храни за животни, съдържащи определени хранителни вещества с висока биологична стойност.

Оттук Съдът прави извод, че продукт като разглеждания в главното производство не може да бъде класиран в позиция 2922 от КН. По-нататък, той изяснява, че този продукт отговаря на необходимите условия за класиране в позиция 2309 от КН. По отношение на позиция 3824 от КН Съдът отбелязва, че тя е последната позиция, която би могла да се вземе предвид, и че тя се прилага единствено когато съответният продукт не може да се класира в никоя друга позиция.

Ето защо Съдът постановява, че продукт като разглеждания трябва да се класира в позиция 2309 като препарат от видовете, използвани за храна на животни.

С втория и третия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска от Съда да се установи дали правото на Съюза допуска националните митнически органи, които са длъжни да спазват установените в националното право принципи на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, от една страна, да изискат връщане на недължимо платена сума за възстановявания при производството за лизинов сулфат, получена добросъвестно от производител, и от друга страна, да откажат да платят възстановяванията при производството за този продукт, за които са поели задължение към същия производител.

Най-напред Съдът се позовава на постоянната си практика, съгласно която не може да се приеме, че национално право в областта на оттегляне на административни актове и връщане на недължимо платени от публичната администрация парични престации противоречи на правото на Съюза, ако това право отчита едновременно с принципа на законност и принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност, тъй като последните са част от правния ред на Съюза. Тези принципи се налагат с особена строгост, когато правната уредба може да породи финансови последици.

При все това, не може да се прави позоваване на принципа на защита на оправданите правни очаквания, когато е налице ясна разпоредба от правен акт на

Съюза, и действията на натоварен с прилагането на правото на Съюза национален орган, които са в противоречие с последното, не биха могли да породят у икономическия оператор оправдано правно очакване, че той ще бъде третиран по начин, противоречащ на правото на Съюза.

Следователно икономически оператор може да обоснове наличие на оправдани правни очаквания за възстановяване при производството само ако произведеният от него продукт бъде класиран в посочената в сертификата за възстановяване позиция или глава от КН.

Поради това Съдът постановява, че принципът на защита на оправданите правни очаквания допуска националните митнически органи да искат връщане на недължимо платената сума за възстановявания при производството за лизингов сулфат, която производителят вече е получил и да откажат да платят възстановяванията при производството за този продукт, за които са поели задължение към същия производител.

Решение от 5 септ еври 2019 г., TDK-Lambda Germany (C-559/18, [EU:C:2019:667](#))

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕИО) № 2658/87 — Митнически съюз и Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Подпозиция 8504 40 30 — Статични преобразуватели — Критерии за класиране — Съществено предназначение“

TDK-Lambda Germany е дъщерно дружество на TDK-Lambda Corporation, установено в Токио (Япония), което се занимава с разработване, производство, търговия и сервизно обслужване след продажбата на електронни уреди и компоненти, и по-конкретно захранващи устройства.

Между 2013 г. и 2014 г. то внася в Съюза 75 устройства за захранване (наричани по-нататък „разглежданите преобразуватели“), като посочва в митническите декларации, че разглежданите преобразуватели следва да бъдат класирани в подпозиция 8504 40 30 от КН като стоки от трета страна, освободени от мита.

При митническа проверка, извършена през 2015 г., митническият орган приема, че разглежданите преобразуватели като стабилизиращи устройства за захранване са статични преобразуватели, които не могат да се считат „от видовете, използвани с апаратите за телекомуникация, автоматичните машини за обработка на информация и техните единици“ по смисъла на подпозиция 8504 40 30 от КН, така че не могат да се считат за стоки от трети страни, освободени от мита, а попадат към подпозиция 8504 40 90 от тази номенклатура, а именно стоки от трети страни, които се облагат с мито от 3,3 %

Вследствие на това митническият орган издава акт за последващо събиране на вносни мита, а с решение от 30 август 2016 г. отхвърля като неоснователна

административната жалба, подадена от TDK-Lambda Germany срещу акта за събиране на мита. След това решение, с което е отхвърлена административната жалба, на 23 септември 2016 г. TDK-Lambda Germany подава пред запитващата юрисдикция жалба, с която по-специално оспорва тарифното класиране на разглежданите преобразуватели в подпозиция 8504 40 90 от КН.

При тези обстоятелства запитващата юрисдикция иска от Съда да се установи дали подпозиция 8504 40 30³³ от КН трябва да се тълкува в смисъл, че за класирането в тази подпозиция е достатъчно статичните преобразуватели въз основа на техническите си характеристики и обективни свойства да са съвместими с „апаратите за телекомуникация, автоматичните машини за обработка на информация и техните единици“ по смисъла на тази подпозиция.

Най-напред Съдът припомня, че когато става въпрос за класирането на продуктите в дадена позиция, свързана с употреба, т.е. позиция, която приема критерий за класиране въз основа на конкретна употреба на въпросните стоки, не е необходимо продуктът за класиране да бъде предназначен единствено или изключително за тази употреба. Достатъчно е посочената във въпросната позиция употреба да представлява същественото му предназначение.

По отношение на цитираната подпозиция Съдът отбелязва, че нито текстът ѝ, нито бележките към разделите или главите уточняват дали, за да се приеме, че статичен преобразувател е „от видовете, използвани с апаратите за телекомуникация, автоматичните машини за обработка на информация и техните единици“, по смисъла на тази подпозиция, е достатъчно, че този преобразувател с оглед на техническите му характеристики и свойства може да бъде използван с такива продукти.

Текстът на подпозиция 8504 40 30 обаче ясно се отнася до конкретното използване на посочените в нея статични преобразуватели, а именно използване с апарати за телекомуникация, автоматични машини за обработка на информация и техните единици. Освен това обяснителните бележки към КН относно тази подпозиция потвърждават, че става въпрос за позиция, която приема критерий за класиране, основан на конкретно използване на съответните стоки.

Така, що се отнася до статични преобразуватели, които могат да се класират в подпозиция 8540 40 30 от КН, като разглежданите преобразуватели, самият факт, че те са съвместими с апаратите, посочени в тази подпозиция, не е достатъчен за класирането им в тази подпозиция, освен ако същественото предназначение на последните е в съответствие с предвиденото в тази подпозиция използване.

В тази насока Съдът отбелязва, от една страна, че подпозиция 8540 40 30 посочва, за разлика от другите подпозиции на подпозиция 8504 40 от КН, статични

³³ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, в редакциите му съгласно съответно Регламент за изпълнение № 927/2012 и Регламент за изпълнение № 1001/2013.

преобразуватели, предназначени за специфично използване, а именно с апаратите за телекомуникация, автоматичните машини за обработка на информация и техните единици. При тези обстоятелства от липсата на уточнение относно изключителното или основно използване с посочените в подпозиция 8504 40 30 продукти не може да се направи изводът, че даден преобразувател, по принцип съвместим с тези продукти, може да попадне в тази подпозиция.

От друга страна, Съдът припомня, че вторичното законодателство, като например КН, трябва да се тълкува, доколкото е възможно, в съответствие с международните споразумения, сключени от Съюза. Всъщност подпозиция 8504 40 30 от КН отразява ангажиментите, поети от Съюза в СИТ. Следователно тя следва да се тълкува в съответствие с това споразумение и с целта на последното за подобряване на възможностите за достъп до пазара за продукти на информационните технологии.

Според Съда предвид специфичния контекст, в който се вписва подпозиция 8504 40 30 от КН, тълкуването, че тя трябва да се разбира като отнасяща се само до статичните преобразуватели, чието съществено предназначение е да се използват с апаратите за телекомуникация, автоматичните машини за обработка на информация и техните единици, е съвместимо с целите, преследвани от СИТ.

При тези обстоятелства Съдът постановява, че подпозиция 8504 40 30 от КН трябва да се тълкува в смисъл, че статичните преобразуватели, като разглежданите в главното производство, могат да се класират в тази подпозиция само ако тяхното съществено предназначение е да се използват с „апаратите за телекомуникация, автоматичните машини за обработка на информация и техните единици“ по смисъла на тази подпозиция.

2.4. Функция на продукта

Решение от 7 ноември 2002 г., *Lohmann и Medi Bayreuth* (C-260/00 — C-263/00, [EU:C:2002:637](#))

„Обща митническа тарифа — Тарифни позиции — Класиране в Комбинираната номенклатура на ортези за китка, лумбални колани, налакътници и наколенки — Бележка 1 б) от глава 90 от Комбинираната номенклатура“

По тези съединени дела запитващата юрисдикция по същество иска от Съда по-специално да се установи по какви критерии следва да се определи дали продукти

като ортези за китка, лумбални колани, налакътници и наколенки могат да бъдат класирани в позиция 9021 от КН³⁴.

В тази насока Съдът припомня, че съгласно постоянната съдебна практика, за да се гарантират правната сигурност и улесняването на проверките, решаващият критерий за тарифното класиране на стоките по правило трябва да се търси в техните обективни характеристики и свойства, определени в текста на позицията от ОМТ и на забележките към разделите или главите.

Така Съдът констатира, че процесните по главното производство продукти не са изрично посочени нито в текста на позициите от КН, нито в текста на забележките към разделите или главите на КН. При все това обяснителните бележки към ХС дават полезни насоки за тяхното тарифно класиране.

В тази насока Съдът припомня, че съгласно първата обяснителна бележка към позиция 9021 артикулите и ортопедичните апарати, визирани в позиция 9021 от КН, служат или „за предпазване или коригиране на някои телесни недъзи“, или за „поддържане [или] придържа[не на] някакъв орган след болест или операция“.

В списъка след това описание, в който се дават примери за артикули и апарати, отговарящи на тези критерии, понякога се посочва, че въпросният продукт трябва да бъде направен по мярка (ортопедични обувки, специални стелки). Това е довело Съда до констатацията, че сандалите и обувките, които могат да бъдат приравнени на серийно произвеждани стелки или обувки, подметката на които поддържа свода на стъпалото, не представляват „ортопедични артикули“, които попадат в позиция 9021 от КН.

Съдът обаче посочва, че за повечето от продуктите, споменати в този списък, такова изискване не е предвидено.

По отношение на апаратите срещу сколиоза и изкривявания на гърба, както и на медико-хирургичните корсети и колани, в първата обяснителна бележка към позиция 9021 се посочва, че в тази позиция попадат тези от тях, които се характеризират с компоненти, приспособими към пациента. В същата забележка се уточнява, че „специалното проектиране на тези артикули за определена ортопедична функция ги разграничава от обикновените корсети или колани, дори ако последните действително също служат за поддържане или подкрепане“.

Така Съдът заключава, че изискването продуктът да бъде направен по мярка или поне да е приспособим към пациента, отразява стремежа в позиция 9021 от КН да не се класират продукти, които са „обикновени“ продукти, т.е. прости продукти, които нямат характерните особености на продуктите, споменати в първата обяснителна бележка към позиция 9021. Всъщност обяснителните бележки към ХС описват глава 90 от КН в смисъл, че тя включва съвкупност от инструменти и

³⁴ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 1734/96.

апарати, които по принцип се характеризират основно с грижливата си изработка и голямата си прецизност.

Според Съда това е причината, поради която първата обяснителна бележка към позиция 9021 използва критерия за производство по поръчка, за да се разграничат ортопедичните обувки от обикновените обувки, или критериите за приспособимост към пациента, естеството на съставните материали или наличието на подсилени части, за да се разграничат някои коригиращи средства от корсетите или обикновените колани, или пък критерия за специфичност на функцията на продукта, за да се разграничат ортопедичните ластици от обикновените трикотажни ластици. Следователно критериите за разграничаване на простите или обикновени продукти от продуктите с медицинска функция включват метода на производство на съответния продукт, естеството на съставните му материали, способността му да се приспособява към уврежданията, които той е предназначен да коригира, или други особени характеристики, и по-специално специфичността на функцията му.

По тези съображения Съдът постановява, че позиция 9021 от КН трябва да се тълкува в смисъл, че в тази позиция попадат продукти като ортези за китка, лумбални колани, налакътници и наколенки, ако тези продукти имат характеристики, които ги отличават — по-специално поради материалите, от които са направени, поради начина им на функциониране или поради възможността те да се приспособят към специфичните увреждания на пациента — от обикновените колани и бандажи за обща употреба.

Решение от 18 юли 2007 г., *Olicom* (C-142/06, [EU:C:2007:449](#))

„Обща митническа тарифа — Тарифни позиции — Класиране в Комбинираната номенклатура — Автоматични машини за обработка на информацията — Мрежови карти, включващи функцията модем — Понятие за самостоятелна функция“

През периода 1996—1999 г. дружество *Olicom* внася оборудване за компютърни мрежи, и по-конкретно мрежови карти, предназначени да бъдат поставяни в преносими компютри, които то класира в позиция 8471 от КН. Тези карти получават и трансформират сигнали и ги излъчват от компютър към други компютри в мрежа.

Те са резултат от развитие на същинските LAN-продукти и са проектирани по такъв начин, че функцията „WAN“ да не може да действа без функцията „LAN“, като последната продължава да действа, дори ако функцията „WAN“ бъде премахната.

Въз основа на точка 4 от приложението към Регламент № 1165/95, по силата на която картите, предназначени да бъдат вградени в свързани с кабел компютри, които позволяват обмена на данни в локална мрежа без използване на модем, трябва да бъдат класирани в позиция 8517, което води до повишаване на ставките

на дължимите мита, датските власти решават да пристъпят към събиране a posteriori на дължимите от Olicom мита. Дружеството подава жалба по административен ред срещу това решение.

С решение от 10 май 2001 г., Cabletron (C-463/98, [EU:C:2001:256](#)), Съдът обявява Регламент № 1165/95 за невалиден в частта, в която той класира в позиция 8517 от КН мрежовите карти, посочени в точка 4 от приложението към този регламент.

Въз основа на Насоките за тълкуване на горепосоченото решение, съставени от Комисията и изпратени до държавите членки, на Olicom са възстановени митата за мрежовите карти, изпълняващи изключително функцията „LAN“. Що се отнася до митата за комбинираните карти, компетентните датски власти отказват да ги възстановят, като приемат, че тъй като картите имат и функцията „модем“, те трябва да бъдат класирани в позиция 8517, като апарати за телекомуникации.

Olicom оспорва такова класиране на комбинираните карти и след изчерпване на възможностите за административно обжалване отнася спора до запитващата юрисдикция. Тази юрисдикция отправя искане до датските власти да сезират Комитета по митническия кодекс. Последният дава становище, според което комбинираните карти трябва да бъдат класирани в позиция 8517.

При тези обстоятелства запитващата юрисдикция решава да отправи искане до Съда да се установи дали комбинираните карти, предназначени да бъдат поставяни в преносими компютри, трябва след 1 януари 1996 г. да се класират като машини за обработка на информация в позиция 8471 от КН³⁵ или като апарати за телекомуникации в позиция 8517 от нея. В тази насока запитващата юрисдикция иска да се установи дали за нуждите на едно такова класиране понятието „самостоятелна функция“, съдържащо се в забележка 5, Д от глава 84 от КН, трябва да се тълкува в смисъл, че то изисква функцията „модем“ на тези карти да може да действа независимо от една автоматична машина за обработка на информацията, или е достатъчно тези карти да имат такава функция.

След като припомня изводите, произтичащи от предходната му практика относно мрежовите карти, Съдът констатира, че следва да се провери дали тази съдебна практика е приложима спрямо комбинираните карти, които поради факта, че имат функцията „модем“, могат да служат за обмен на данни чрез външни мрежи.

В тази насока Съдът отбелязва, че всъщност комбинираните карти отговарят на трите условия, установени със забележка 5, Б от глава 84 от КН, доколкото се използват изключително като поставени в преносимите компютри, функционират единствено ако са свързани с този вид компютри и могат да трансформират входящите сигнали в данни, използвани от автоматична машина за обработка на информация, и изходящите сигнали в данни, използвани във външната среда,

³⁵ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 3009/95.

независимо дали са предавани в локална мрежа (LAN) или във външна мрежа (WAN).

Такива карти не изпълняват „самостоятелна функция“ по смисъла на забележка 5, Д от глава 84 от КН. „Самостоятелната функция“, която се изпълнява от една машина, работеща с автоматична машина за обработка на информация, трябва всъщност да бъде функция, „различна от обработка на информация“. Доколкото обаче комбинираните карти са предназначени да предават данни между няколко компютъра и за тази цел на входа правят външните сигнали разбираеми за компютъра и на изхода преобразуват обработените от компютъра сигнали в сигнали, използваеми от външната среда, независимо дали полученият или изпратен сигнал е аналогов или цифров, функцията, която те изпълняват, се състои в обработката на информация.

При тези условия Съдът заключава, че комбинираните карти, които са предназначени да бъдат поставяни в преносими компютри и които поради факта, че имат функция „модем“, могат да служат за обмен на данни през външни мрежи, трябва след 1 януари 1996 г. да бъдат класирани като машини за обработка на информация в позиция 8471 от КН.

Решение от 11 декември 2008 г., Кир Europe и др. (С-362/07 и С-363/07, [EU:C:2008:710](#))

„Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Многофункционални устройства — Устройства, които се състоят от модул лазерен принтер и от модул за електронно сканиране точка по точка, с функция на фотокопир — Позиция 8471 — Позиция 9009“

По това дело от Съда, наред с останалото, е поискано да отговори дали забележка 5, Д от глава 84 от КН³⁶ трябва да се тълкува в смисъл, че устройства трябва да се считат за изпълняващи „самостоятелна функция, различна от обработката на информация“ по смисъла на тази забележка, поради това, че освен функциите принтиране и електронно сканиране точка по точка, които осъществяват свързани с машина за автоматична обработка на информация, те притежават и самостоятелната функция на фотокопир.

В тази насока Съдът отбелязва, че френското, нидерландското, полското правителство и Комисията считат, че класирането на разглежданите устройства по главните производства в позиция 8471 е изключено от забележка 5, Д към глава 84 от КН, тъй като, доколкото могат да бъдат използвани за копиране, без да са свързани с машина за автоматична обработка на информация, те изпълняват „самостоятелна функция, различна от обработката на информация“ по смисъла на тази забележка.

³⁶ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 1719/2005.

Според Съда обаче тази теза не може да бъде приета.

Всъщност от текста на забележка 5, Д към глава 84 от КН следва, че „самостоятелната функция“, изпълнявана от една машина, работеща с машина за автоматична обработка на информация, трябва да бъде функция, „различна от обработка на информация“.

Освен това от общата структура и от целта на посочената забележка следва, че изразът „се класират в позицията, съответстваща на тяхната функция“, който се намира в тази забележка, цели не да се отдаде предимство на дадена функция пред другите, които също се упражняват от подлежащото на класиране устройство и които спадат към обработка на информация, а да не се допусне устройства, чиято функция не е свързана с обработката на информация, да бъдат класирани в позиция 8471 само защото включват машина за автоматична обработка на информация или работят във връзка с такава машина.

По мнение на Съда това тълкуване се потвърждава от решение от 17 март 2005 г., Ikegami (C-467/03, [EU:C:2005:182](#)), в което Съдът приема, че устройство, чието основно оборудване позволява автоматичната обработка на информация, трябва все пак да се счита за изпълняващо самостоятелна функция по смисъла на забележка 5, Д към глава 84 от КН, доколкото според оборудването си не може да се използва за цели, различни от записване и възпроизвеждане на образи и звук в рамките на видеонаблюдението, тъй като не е снабдено с необходимия софтуер.

Обратно, от данните по предоставената на Съда преписка в производството по делото следва, че процесните устройства по главните производства, освен функцията на фотокопир, която не спада към обработката на информация, имат и функции за печат и за електронно сканиране точка по точка.

Ето защо Съдът постановява, че забележка 5, Д към глава 84 от КН трябва да се тълкува в смисъл, че „самостоятелна функция, различна от обработката на информация“, изпълняват само устройствата, които включват машина за автоматична обработка на информация или работят свързани с такава машина и чиято функция не спада към обработката на информация.

Решение от 11 юни 2015 г., Amazon EU (C-58/14, [EU:C:2015:385](#))

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕИО) № 2658/87 — Митнически съюз и обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Позиция 8543 70 — Електрически машини и апарати със специфична функция, неупоменати, нито включени другаде в глава 85 от Комбинираната номенклатура — Подпозиции 8543 70 10 и 8543 70 90 — Четци за електронни книги с функции за превод или за речник“

Amazon е дружество, което внася по-специално четци за електронни книги. Наред с необходимия хардуер за четене на книгите тези апарати имат възможност за

гласов синтезатор, програма за възпроизвеждане на аудиоформати и функция за речник.

Четците за електронни книги, внесени от Amazon в Германия през 2011 г., са класирани от компетентните митнически органи в подпозиция 8543 70 90 от КН. Amazon обжалва по административен ред това класиране. С решение от 20 октомври 2011 г. компетентната главна митническа служба прекласира тези четци в подпозиция 8543 70 10 от КН.

През октомври 2011 г. Amazon отправя искане за ОТИ до друга служба, а именно Hauptzollamt Hannover (главна митническа служба на ХанOVER, Германия, наричана по-нататък „HZA“), и предлага посочените четци да се класират в подпозиция 8543 70 10 от КН. В издадената ОТИ обаче HZA решава да класира тези четци в подпозиция 8543 70 90 от КН поради това, че основната им функция се състои във възпроизвеждане на книги, съхранявани в електронна форма, а не във функцията за превод или за речник.

Тогава Amazon подава жалба пред Finanzgericht Hamburg (Финансов съд Хамбург, Германия), който с решение от 14 февруари 2013 г. задължава HZA да издаде ОТИ с класиране на разглежданите в главното производство четци в подпозиция 8543 70 10 от КН. HZA подава касационна жалба срещу това решение пред запитващата юрисдикция.

След това запитващата юрисдикция отправя искане до Съда по същество да се установи дали КН³⁷ трябва да се тълкува в смисъл, че четец за електронни книги с функция за превод или за речник трябва да се класира в подпозиция 8543 70 10 като електрическа машина с функция за превод или функция за речник, или в подпозиция 8543 70 90 като друга електрическа машина.

Най-напред Съдът отбелязва, че от въпросите и обясненията на запитващата юрисдикция следва, че според нея основната функция на процесните четци е функцията за четене.

В КН обаче не съществува никаква подпозиция, чийто текст изрично да споменава електрически апарат, чиято основна функция е тази за четене. От обстоятелството, че в КН липсва подпозиция, точно съответстваща на основната функция на даден апарат, обаче не може да се заключи, че този апарат трябва да се класира в конкретна подпозиция въз основа на неговите допълнителни функции.

Всъщност тарифното класиране на даден продукт следва да се извърши, като се вземе предвид основната му функция, а не една от допълнителните му функции, дори и в хипотезата, при която в КН няма подпозиция, конкретно съответстваща на тази основна функция.

³⁷ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 861/2010.

Следователно, когато в КН няма подпозиция, съответстваща на основната функция на даден продукт, той следва да се класира в последната подпозиция от посочената номенклатура, която би могла да се вземе предвид.

Ето защо Съдът прави извод, че четец за електронни книги с функция за превод или за речник, когато тази функция не е основната му функция, което следва да се провери от запитващата юрисдикция, подлежи на класиране в подпозиция 8543 70 90 като друга електрическа машина, а не в подпозиция 8543 70 10 като електрическа машина с функция за превод или функция за речник.

III. Източници на режима, приложим към процедурата по тарифно класиране

1. Обяснителни бележки

1.1. Обяснителни бележки на СМО

Решение от 15 май 2014 г., Data I/O (C-297/13, [EU:C:2014:331](#))

„Преюдициално запитване — Тарифно класиране — Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Раздел XVI, забележка 2 — Позиции 8422, 8456, 8473, 8501, 8504, 8543, 8544 и 8473 — Понятия за „части“ и „артикули“ — Части и принадлежности (двигатели, захранващи блокове, лазери, генератори, кабели и устройства за топлинно запечатване), предназначени за функционирането на системи за програмиране — Липса на приоритетно класиране в позиция 8473 спрямо другите позиции в глави 84 и 85“

През периода 2002—2005 г. дружество Data I/O внася в Германия от Съединените щати електрически двигатели, захранващи блокове, лазери, генератори, кабели и устройства за топлинно запечатване (наричани по-нататък заедно „съответните стоки“), които се използват в автоматични системи за програмиране.

Засегнатите от вноса стоки са декларирани като попадащи в позиция 8471 от КН. Те са пуснати в свободно обращение, без да бъдат удържани митни сборове. При последваща проверка Hauptzollamt München (митническа служба Мюнхен, Германия), като приема, че електрическите двигатели, захранващите блокове, лазерите, генераторите, кабелите и устройствата за топлинно запечатване трябва да бъдат класирани съответно в позиции 8501, 8504, 8456, 8543, 8544 и 8422 от КН, пристъпва към последващо събиране на митните сборове в резултат на това класиране.

Вследствие на това Data I/O подава жалба пред запитващата юрисдикция. В подкрепа на жалбата си то изтъква, че съответните стоки трябва да бъдат класирани в позиция 8473 от КН като части за машина, която от своя страна попада в позиция 8471 от КН.

Тъй като има съмнения дали това класиране е съобразено със забележка 2, буква а) към раздел XVI от КН³⁸, запитващата юрисдикция отправя искане до Съда да се установи дали тази забележка трябва да се тълкува в смисъл, че стока, която може да бъде класирана едновременно в позиция 8473 от номенклатурата като част за машина, попадаща в позиция 8471 от същата номенклатура, и в една от позиции 8422, 8456, 8501, 8504, 8543 и 8544 от тази номенклатура като самостоятелен артикул, трябва да бъде класирана в позиция 8473 или в една от последните позиции.

След като уточнява, че забележка 2 към раздел XVI от КН се прилага само към тарифното класиране на „части за машини“, Съдът отбелязва, че от неговата практика относно позиция 8473 от КН и от забележка 2, буква б) към раздел XVI от нея следва, че понятието „части“ предполага наличието на съвкупност, за чието функциониране те са необходими. За да може даден артикул да бъде квалифициран като „част“, не е достатъчно да се докаже, че без този артикул машината не е в състояние да отговори на нуждите, за които е предназначена. Освен това трябва да се установи, че механичното или електрическото функциониране на разглежданата машина е обусловено от посочения артикул.

На първо място, всъщност позиция 8473, доколкото включва частите и принадлежностите, предназначени изключително или главно за машините и апаратите от № 8469 до № 8472 от КН, е родова позиция.

На второ място, от текста на забележка 2, буква б) към раздел XVI от КН става ясно, от една страна, че тя се прилага единствено към частите за машини, които не могат да бъдат класирани съгласно буква а) от същата забележка, защото не представляват самостоятелни артикули, които като такива да попаднат в специфични позиции от глава 84 или 85 от КН, а от друга страна, че забележката, която съдържа правило за класиране, основано на предназначението на съответната част за машина, изрично позволява подобна част да бъде класирана в позиция 8473 от КН.

Ето защо класиране в позиция 8473 от КН е възможно единствено при липса на тарифна позиция, която би позволила разглежданата част да бъде класирана като самостоятелен артикул. Следователно позиция 8473 от КН трябва да се схваща като остатъчна позиция и поради тази причина като допълнителна спрямо

³⁸ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, в редакциите му съгласно съответно Регламенти № 2031/2001, № 1832/2002, № 1789/2003 и № 1810/2004.

позициите, които позволяват класиране на част за машина като самостоятелен артикул.

В тази насока Съдът прави извод, че забележка 2, буква а) към раздел XVI от КН не предвижда частите за машина да бъдат приоритетно класирани в позиция 8473 от КН спрямо друга позиция, попадаща в глави 84 и 85 от КН. Тъкмо напротив, класирането на част за машина в позиция 8473 е допълнително спрямо класирането на частта като артикул по силата на буква а) от тази забележка.

Действително, от обяснителните бележки към ХС относно глава 85 от КН следва, че когато апарат или машина може да бъде класиран/а в позиция както от глава 84, така и от глава 85 от КН, тарифното класиране следва да се извърши в първата от тези позиции. Съдът обаче посочва, че правилото в част А, първа алинея от обяснителните бележки към ХС относно глава 85 от системата не се прилага към тарифното класиране на части за машини по смисъла на забележка 2 към раздел XVI от КН.

Ето защо не може да се приеме, че част А, първа алинея от обяснителните бележки към ХС относно глава 85 от системата е изключение от правилата за класиране на частите за машина, както следват от забележка 2 към раздел XVI от КН, нито че предоставя приоритетно класиране на частите за машини в позиция 8473 от номенклатурата спрямо позициите, попадащи в глава 85 от нея.

Оттук следва, че стока, която може да бъде класирана едновременно в позиция 8473 от КН, съдържаща се в приложението, като част за машина, попадаща в позиция 8471 от посочената номенклатура, и в една от позициите 8422, 8456, 8501, 8504, 8543 и 8544 от същата номенклатура като самостоятелен артикул, трябва да бъде класирана като артикул в една от последните позиции в зависимост от особените му характеристики.

Решение от 13 март 2019 г., В. С. (Малц в съст ава на бират а) (С-195/18, [EU:C:2019:197](#))

„Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Акцизи върху алкохола и алкохолните напитки — Директива 92/83/ЕИО — Член 2 — Понятие „бира“ — Напитка, произведена от пивна мъст, получена от смес, съдържаща повече глюкоза отколкото малц — Комбинирана номенклатура — Позиция 2203 (малцови бири) или 2206 (други ферментирани напитки)“

По това дело, фактическата обстановка по което бе изложена по-горе³⁹, Съдът отбелязва, че позиция 2203 от КН, чието тълкуване е поискано от запитващата юрисдикция, не определя минимален процент на малцовите съставки в пивната мъст, предназначена за производството на бира. При тези обстоятелства Съдът се

³⁹ Вж. рубрика II.2.1., озаглавена „Обективни характеристики и свойства на продукта“.

позовава на обяснителната бележка към ХС относно споменатата позиция, където изрично се посочва, че известни количества немалцови житни растения могат да се използват за приготвянето на пивната мъст, без да има изискване относителното съдържание на тези немалцови съставки да бъде по-ниско от това на малцовите съставки. Съдът обаче подчертава, че обяснителните бележки към ХС, изготвени от СМО, макар да имат съществен принос за тълкуването на обхвата на различните тарифни позиции, нямат задължителна правна сила.

Освен това, досежно наличието на глюкозния сироп, влизащ в състава на пивната мъст, което също не е забранено от КН, Съдът отбелязва, че обяснителната бележка към ХС относно позиция 2203 изрично признава възможността в хода на ферментацията към пивната мъст да се добавят ароматни субстанции. Дори да има известно разминаване между текстовете на френски и на английски език относно точния момент на евентуалното добавяне на глюкозата, тъй като в първия се сочи добавянето ѝ „към бирата“, докато във втория няма такова уточнение, нито един от тези два официални текста все пак не изисква в подложената на ферментация пивна мъст да няма глюкоза.

Следователно продукт, произведен с ниско относително съдържание на малц и добавена преди алкохолната ферментация глюкоза, не е само поради това изключен от понятието „малцова бира“, спадаща към позиция 2203 от КН.

Решение от 7 април 2022 г., Y GmbH (Олеорезин от ванилия) (С-668/20, [EU:C:2022:270](#))

„Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Класиране на стоките — Позиции 1302, 3301 и 3302 — Екстрахиран олеорезин от ванилия — Акцизи — Директива 92/83/ЕИО — Случаи на освобождаване — Член 27, параграф 1, буква д) — Понятието „ароматизант“ — Директива 92/12/ЕИО — Комитет по акцизите към Европейската комисия — Правомощия“

По делото, по което е постановено това решение, наред с останалото запитващата юрисдикция иска от Съда да се установи дали КН⁴⁰ трябва да се тълкува в смисъл, че стока, която се състои от около 85 % етанол, 10 % вода, 4,8 % сух остатък, има средно съдържание на ванилин от 0,5 % и е получена чрез разреждане във вода и етанол на междинен продукт, който от своя страна е извлечен от ванилови шушулки с помощта на етанол, спада към подпозиция 1302 19 05, подпозиция 3301 90 30 или подпозиция 3302 10 90. Същата се получава, като с помощта на етанол първо се извлича от ванилова шушулка междинен продукт (наричан по-нататък „междинният продукт“). Този тъмнокафяв и със силен мирис пастообразен междинен продукт впоследствие се разрежда с алкохол и вода, за да се получи процесната стока по главното производство.

⁴⁰ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент за изпълнение № 2015/1754.

Най-напред Съдът извършва анализ на стоките, визирани в позиции 1302, 3301 и 3302 от КН, и припомня, че в съответствие с общо правило 1 за тълкуване на КН тарифното класиране по принцип се определя съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите.

С оглед на тези предварителни констатации Съдът се основава на забележка 1, втори параграф, буква ий) към глава 13 от КН и на забележка 1, буква а) към глава 33 от КН, като заключава, на първо място, че стока като разглежданата в главното производство, изглежда, трябва да се счита за растителен екстракт по смисъла на позиция 1302 от КН, и по-точно за олеорезин от ванилия по смисъла на подпозиция 1302 1905 от нея.

В тази насока Съдът подчертава, че обстоятелството, че в обяснителните бележки към ХС се уточнява, че позиция 1302 от нея се отнася единствено до неупоменати или невключени другаде растителни екстракти, само по себе си не е достатъчно да се изключи разглеждането на стока като процесната като растителен екстракт по смисъла на позиция 1302 от КН, с мотива че тази стока би могла да попада в по-специфични позиции, и по-конкретно в позиции 3301 и 3302 от КН.

Всъщност по никакъв начин позиция 1302 от КН или забележките към нея не дават основание тази позиция да се счита за субсидиарна, нещо, което може да се приеме за някои позиции от КН, в които изрично се посочва такава характеристика. Съдът припомня, че обяснителните бележки към ХС все пак не са обвързващи и съответно не могат да имат предимство пред разпоредбите на КН, нито да изменят съдържанието им.

Във всеки случай от обяснителните бележки към ХС следва, че що се отнася до позиция 1302 от нея, визираните по-специфични позиции са посочените в края на буква А от съответната бележка. В съдържащия се в нея продуктов списък обаче не се споменават продуктите, включени в позиция 3301 или 3302 от ХС.

По-нататък Съдът отбелязва, че макар да е извлечен от ванилови шушулки с помощта на етанол, междинният продукт може да се квалифицира като „олеорезин от ванилия“ по смисъла на позиция 1302 19 05 от КН. Въсъщност забележка 1, първи параграф към глава 13 от КН предвижда изрично, че „екстрактът от пиретрум“ попада в позиция 1302 от КН. Съгласно обяснителните бележки към ХС обаче този екстракт се получава „чрез екстракция с помощта на органични разтворители“, подобно на продукта.

Освен това позиция 1301 от КН се отнася по-специално до естествените олеорезини. Олеорезинът от ванилия по смисъла на подпозиция 1302 19 05 от КН обаче трябва съответно да се счита за растителен екстракт, получен не по „естествен“ начин, а чрез технологичен метод на извличане, по-специално с помощта на разтворител. Това тълкуване се потвърждава и от обяснителните бележки към КН, що се отнася до позиция 1302, в които се уточнява, че

„растителните екстракти по № 1302 са необработени сурови растителни материали, получени например чрез екстракция с разтворител“.

Освен това Съдът отбелязва, че за да се получи процесната стока, този междинен продукт е силно разреден с етанол и вода. При все това, както се посочва в отнасящите се до позиция 1302 обяснителни бележки към КН, растителните екстракти продължават да попадат в тази позиция, дори да са били обект на обработка, свързана със стандартизацията им.

Също така в обяснителните бележки към ХС се уточнява, що се отнася до позиция 1302, че към тази позиция спадат и „флуидните екстракти“, тоест „[растителни] екстракти в алкохолен разтвор [...] обикновено стандартизирани“, за да е налице при предлагането им на пазара еднакво съдържание на растителен екстракт в съответния продукт. Освен това нито разпоредбите на КН или на ХС, нито техните обяснителни бележки определят максимална граница за количествата други продукти, които могат да се използват за стандартизирането на съответния растителен екстракт.

Оттук Съдът прави извод, че когато разреждането на растителния екстракт е за целите на стандартизирането му, както в разглеждания случай, няма пречка така разределеният растителен екстракт също да бъде отнесен към позиция 1302 от КН.

Накрая, Съдът отбелязва, че в обяснителните бележки към ХС се посочва, що се отнася до позиции 1302 и 3301 от нея, че растителните екстракти от позиция 1302 се различават от екстрахираните олеорезини по смисъла на позиция 3301 от нея по това, че обикновено освен летливите ароматни компоненти съдържат значително по-висок процент други растителни вещества, в сравнение с екстрахираните олеорезини, визирани в позиция 3301 от ХС. Изглежда, че случаят с процесната стока е такъв, като според предоставените от запитващата юрисдикция данни делът на сухите остатъци от ванилови шушулки е девет пъти по-висок от дела на ванилина.

При тези условия Съдът постановява, че КН трябва да се тълкува в смисъл, че стока като процесната по главното производство спада към подпозиция 1302 1905 от тази номенклатура.

1.2. Обяснителни бележки на Комисията

Решение от 3 декември 1998 г., Clees (C-259/97, [EU:C:1998:587](#))

„Обща митническа тарифа — Колекции и образци за колекции с историческа или етнографска стойност — Петро автомобили“

През 1991 г. г-н Clees подава заявление до компетентното митническо бюро за обмитяване с оглед пускането в свободно движение на употребяван автомобил модел Mercedes-Benz 300 SL, произведен през 1956 г., като екземпляр от колекция с историческа стойност, който попада в позиция 9705 от КН.

След като инспектира превозното средство, митническото бюро констатира, че това превозно средство действително трябва да бъде класирано в подпозиция 9705 0000 0003 от КН. Ето защо с данъчен акт то уважава заявлението на г-н Clees.

Митническият орган обаче изпраща изменен данъчен акт на г-н Clees с искане да се заплати вносно мито по съображение, че превозното средство неправилно било класирано в позиция 9705 и трябвало да се класира като употребяван автомобил в позиция 8703 от КН, в съответствие с решение на Съда от 10 октомври 1985 г., Daiber (200/84, [EU:C:1985:403](#)). След като жалбата по административен ред, подадена от г-н М. Clees срещу изменения данъчен акт, е отхвърлена, той подава жалба по съдебен ред пред запитващата юрисдикция.

Впоследствие тази юрисдикция отправя искане до Съда да се установи дали позиция 9705 от КН⁴¹ трябва да се тълкува в смисъл, че по принцип е достатъчно автомобилните превозни средства като образци за колекция с историческа стойност да са в първоначалното си състояние, без съществени промени на шасито, кормилна или спирачна система, двигател и т.н., да са най-малко на тридесет години и да са модел или тип, производството на който е прекратено.

В отговор на този въпрос Съдът отбелязва, че след като е установил, че националните митнически органи са тълкували по различни начини горепосоченото съдебно решение, Комисията е приела своите обяснителни бележки.

Доколкото националната юрисдикция е отбелязала, че критериите, установени в тези бележки, не са непременно изпълнени при всяко ретро превозно средство, Съдът припомня, че тълкуването, дадено в решение на Съда на разпоредба в областта на тарифното класиране, не може да бъде променено с приемането на обяснителни бележки от Комисията, които — въпреки че са важно средство за осигуряване на еднакво тълкуване на КН от митническите органи на държавите членки — нямат задължителна правна сила.

В тази насока Съдът заключава, че трите въведени от Комисията критерия, а именно — критерият съответното превозно средство да е в първоначалното си състояние, без съществени промени в най-важните му компоненти, критерият производството на превозното средство да е прекратено и критерият за минимална възраст на въпросното превозно средство — като елементи,

⁴¹ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87.

съставляващи установената от Комисията презумпция, не се отклоняват от насоките, изведени от Съда в решението му от 10 октомври 1985 г., Daiber (200/84, [EU:C:1985:403](#)). Всъщност превозните средства, които отговарят на тези критерии, по принцип са годни да свидетелстват за техническите и естетическите особености през годината, в която са произведени, и така да илюстрират по-специално период от развитието на човешките постижения в областта на автомобилостроенето.

За сметка на това фактът, че дадено превозно средство отговаря на трите критерия, определени от Комисията, не е достатъчен, за да бъде това превозно средство класирано в позиция 9705 от КН. От една страна, тези три критерия въвеждат само презумпция за наличие на историческа или етнографска стойност, която се оборва, когато компетентният митнически орган докаже, че превозното средство не разкрива никакви особености, свързани с даден минал период, в смисъл, че не може да бъде свидетелство за характерна стъпка от развитието на човешките постижения или да илюстрира период от това развитие. От друга страна, трябва да са изпълнени и четирите критерия относно наличието на характеристиките, необходими за да може дадено превозно средство да бъде включено в колекция.

При тези условия Съдът дава отговор, че позиция 9705 от КН трябва да се тълкува в смисъл, че се презумира, че имат историческа или етнографска стойност автомобилните превозни средства, които са в първоначалното си състояние, без съществени промени на шасито, кормилна или спирачна система, двигател и т.н., най-малко на тридесет години и са модел или тип, производството на който е прекратено. Автомобилните превозни средства, които отговарят на тези условия, обаче нямат историческа или етнографска стойност, когато компетентният орган докаже, че те не могат да бъдат свидетелство за характерна стъпка от развитието на човешките постижения или да илюстрират период от това развитие. Освен това е необходимо да са изпълнени критериите, установени от практиката на Съда относно характеристиките, на които трябва да отговаря дадено превозно средство, за да бъде включено в колекция.

Решение от 12 януари 2006 г., *Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht* (C-311/04, [EU:C:2006:23](#))

„Обща митническа тарифа — Тарифни позиции — Класиране на пратки ориз — Допълнителна забележка 1, буква е) към глава 10 от Комбинираната номенклатура — Валидност — Последващо събиране на вносни мита — Член 220, параграф 2, буква б) от Митническия кодекс на Общността — Тълкуване — Добросъвестност на длъжника“

Редакцията на КН⁴², приложима към момента на настъпване на фактите по главното производство, включва раздел II, озаглавен „Продукти от растителен произход“. В този раздел се намира в частност глава 10, озаглавена „Зърнени култури“. Част от тази глава е позицията 1006, озаглавена „Ориз“, към която по-специално спада подпозиция „полубланширан ориз“ (подпозиция 1006 30). В същата глава 10 е включена и допълнителна забележка (наричана по-нататък „спорната допълнителна забележка“), където се дава определение на полубланширания ориз, съдържащо елемент, който е свързан с кълна на оризовото зърно и не е споменат в съответната обяснителна бележка към ХС.

При тези обстоятелства запитващата юрисдикция отправя искане до Съда в частност да се установи дали спорната допълнителна забележка е невалидна, доколкото дава определение на полубланширания ориз, съдържащо елемент, който е свързан с кълна на оризовото зърно и не е споменат в обяснителната бележка към ХС.

Най-напред Съдът припомня, че в съответствие с разпоредбите на член 300, параграф 7 ЕО Конвенцията относно ХС обвързва институциите на Съюза. По силата на член 3 от тази конвенция Съюзът се е задължил да не изменя обхвата на ХС. В тази насока предимството на международните споразумения, сключени от Съюза, пред текстовете на вторичното право на Съюза, изисква последните да се тълкуват, доколкото е възможно, в съответствие с тези споразумения.

В допълнение, обяснителните бележки към КН, изготвени от Комисията, и тези към ХС, изготвени от СМО, имат съществен принос за тълкуването на обхвата на различните тарифни позиции, но нямат задължителна правна сила. Ето защо съдържанието на споменатите бележки към КН трябва да е съвместимо с разпоредбите на КН и не може да изменя обхвата на тези разпоредби.

В случая Съдът, след като анализира текста на описанията на различните видове ориз в позициите и подпозициите в ХС и в КН, прави извод, че КН е в съответствие с ХС. Така Съдът изяснява, че въпросът, поставен от запитващата юрисдикция, включва проверка дали текстът на разпоредбите на спорната допълнителна забележка, доколкото там се дава определение на полубланширания и бланширания ориз, изменя обхвата на КН.

В тази насока Съдът, въз основа на сравнение между текста на обяснителната забележка на СМО и на спорната допълнителна забележка, който се отнася до полубланширания ориз, приема, че в текста на тези определения има различие, което се отнася до това дали в определението за полубланширан ориз се отчита или не отстраняването на кълна.

⁴² КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 2388/2000.

Ако в резултат от това различие спорната допълнителна забележка трябва да се тълкува в смисъл, че изключва от подпозиция 1006 30 от КН ориза, от който е премахната част от перикарпа, но не и кълнът, би се наложил изводът, че този ориз не може да бъде класиран и в подпозиция 1006 20 от КН. Следователно подобно тълкуване би изключило за този ориз изобщо възможността за класиране, и оттам би ограничило обхвата на ХС, общата цел на която е именно всички стоки да могат да бъдат класирани. Поради това Съдът подчертава, че с оглед на факта, че вторичното право трябва да се тълкува през призмата на международните споразумения, които обвързват Съюза съгласно член 300, параграф 7 ЕО, е важно да се проучи дали има друго тълкуване на спорната допълнителна забележка, което да е в съответствие с ХС.

С оглед на изложеното съображение Съдът след това постановява, че спорната допълнителна забележка може да се тълкува в съответствие с ХС. Ето защо за различието в текста на спорната допълнителна забележка трябва да се приеме, че е в съответствие с ХС и че следователно то не поставя под въпрос валидността на споменатата допълнителна забележка.

Решение от 14 април 2011 г., British Sky Broadcasting Group и Pace (C-288/09 и C-289/09, [EU:C:2011:248](#))

„Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Приемници и декодери за сателитна цифрова телевизия с функция за записване — Митнически кодекс на Общността — Член 12, параграф 5, буква а), подточка i) и параграф 6 — Срок на валидност на обвързваща тарифна информация“

По това дело, фактическата обстановка по което бе изложена по-горе⁴³, Съдът изяснява, че обяснителните бележки към КН⁴⁴ не трябва да се прилагат, доколкото са в противоречие с текста на КН.

Съдът припомня, че обяснителните бележки към КН, изготвени от Комисията, и тези към ХС, изготвени от СМО, имат съществен принос за тълкуването на обхвата на различните тарифни позиции, но нямат задължителна правна сила.

Освен това съдържанието на обяснителните бележки към КН, които не заместват тези към ХС, а трябва да се считат за допълващи последните и да се разглеждат заедно с тях, следва да е в съответствие с разпоредбите на КН и не може да променя техния обхват.

⁴³ Вж. рубрика II.2.2., озаглавена „Предназначение на продукта“. Това решение е споменато и в рубрика III.3.2, озаглавена „Обвързваща тарифна информация“.

⁴⁴ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламенти № 2587/91 и № 1214/2007.

Въз основа на тези съображения Съдът изяснява, че ако се окаже, че са в противоречие с текста на позициите от КН и със забележките към разделите или главите, обяснителните бележки към КН не трябва да се прилагат.

Решение от 17 февруари 2016 г., *Salutas Pharma* (C-124/15, [EU:C:2016:87](#))

„Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Позиция 3004 — Разтворими таблетки, съдържащи 500 мг калций — Количество на вещество в дневна доза, значително по-високо от това, съдържащо се в препоръчителната дневна доза за поддържане на организма в добро здраве“

През 2012 г. дружество *Salutas Pharma* подава искане да му бъде издадена ОТИ за таблетки, състоящи се от препарат с основна съставка калций, предназначен за прием след разтварянето му във вода. Дружеството предлага продуктът да бъде класиран в подпозиция 3004 90 00 от КН.

С ОТИ митническата служба класира въпросния продукт в подпозиция 2106 90 92 от КН с мотива, че същият не попада в обхвата на позиция 3004 от КН, доколкото дозировката му не съответства на количество за консумация на калций, което е значително по-високо от съдържащото се в препоръчителната дневна доза за поддържане на организма в добро здраве.

След подадена от *Salutas Pharma* жалба по административен ред митническата служба потвърждава решението за класиране на разглеждания в главното производство продукт в позиция 2106 от КН, като приема, че условието, посочено в допълнителна забележка 1 към глава 30 от КН, не е изпълнено, доколкото съдържанието на калций в максималната препоръчителна дневна доза на спорния продукт не е равно на три пъти препоръчителната дневна доза за калция.

Salutas Pharma подава жалба по съдебен ред до запитващата юрисдикция срещу последното решение на митническата служба, като поддържа, че допълнителна забележка 1 към глава 30 от КН е невалидна, доколкото променя съдържанието на тарифна позиция 3004 от КН.

При тези условия запитващата юрисдикция отправя искане до Съда да се установи дали разтворими таблетки със съдържание на калций от 500 мг във всяка, които се прилагат за превенция и лечение на недостиг на калций или като допълнение към специална терапия за превенция и лечение на остеопорозата и чиято указана върху етикета максимална препоръчителна дневна доза е три таблетки за възрастни, следва да бъдат класирани в подпозиция 3004 90 00 от КН⁴⁵.

⁴⁵ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, в редакцията му съгласно Регламент № 1006/2011.

Най-напред Съдът припомня, че забележките към главите от КН представляват важни средства за гарантиране на еднаквото прилагане на ОМТ и в това си качество са достоверен източник за нейното тълкуване. При това положение съдържанието на посочените забележки трябва да съответства на разпоредбите от КН и не може да изменя обхвата им. Освен това обяснителните бележки съществено допринасят за тълкуването на обхвата на различните тарифни позиции, без обаче да имат задължителна правна сила.

В случая Съдът констатира, че процесният в главното производство продукт отговаря на условията, залегнали в допълнителна забележка 1, първи параграф, букви а)—г) от КН, като страните в главното производство спорят единствено по въпроса дали съдържанието на калций в препоръчителната дневна доза на разглеждания продукт е „значително по-високо от това, съдържащо се в препоръчителната дневна доза за поддържане на организма в добро здраве“, по смисъла на тази допълнителна забележка.

Всъщност обяснителната бележка относно глава 30 от КН има за цел да разясни критерия за „значително по-високо“ количество, предвиден в допълнителна забележка 1 към посочената глава, като предвижда, че този критерий обхваща препоръчителната дневна доза, чието съдържание на витамини или минерали е „значително по-високо, обикновено най-малко 3 пъти по-високо от това, съдържащо се в препоръчителната дневна доза“.

От една страна, въпросната обяснителна бележка, която няма задължителна правна сила, предвижда, че продукт, чието съдържание на витамини или минерали в препоръчителната дневна доза е три пъти по-високо от препоръчителния дневен прием, попада в обхвата на въпросната глава в хипотезата, в която всички други условия са също изпълнени. От друга страна, предвид израза „обикновено“ в същата бележка, последната не изключва от глава 30 от КН продукти единствено поради факта, че съдържанието на витамини или минерали в тяхната препоръчителна дневна доза не е три пъти по-високо от препоръчителния дневен прием.

Ето защо според Съда обяснителната бележка относно глава 30 от КН не може да се тълкува в смисъл, че съдържанието на витамини или минерали в препоръчителната дневна доза на продуктите, съставени от тези вещества, задължително трябва да е три пъти по-високо от препоръчителната дневна доза, за да се позволи класирането на тези продукти в позиция 3004 от КН. Всъщност, когато съдържанието на витамини, минерали, незаменими аминокиселини и мастни киселини в препоръчителната дневна доза на даден продукт, които представляват обективните характеристики и свойства, определени в текста на позиция 3004 от КН, е значително по-високо от необходимото или препоръчаното за храненето най-общо, той следва да бъде класиран в тази позиция.

2. Регламенти за тарифно класиране, приети от Комисията

Решение от 20 ноември 1997 г., Wiener SI (C-338/95, [EU:C:1997:552](#))

„Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Нощница“

През 1985 г. германското дружество Wiener внася от Тайланд дрехи, които декларира като „нощници за жени“ по смисъла на подпозиция 60.04 Б IV б) 2 бб) от ОМТ. След извършена частична проверка тези дрехи са пуснати в свободно обращение и са причислени към тарифната квота за „нощници за жени“.

След допълнителна проверка обаче германската митническа администрация приема, че тези дрехи представляват „рокли от синтетични текстилни влакна“ по смисъла на подпозиция 60.05 А II б) 4 вв) 22 от ОМТ и следователно пристъпва към последващо начисляване на мито с по-висока ставка.

Поради това Wiener подава жалба по съдебен ред срещу това начисляване, която обаче е отхвърлена с решение. Wiener подава ревизионна жалба срещу това решение пред запитващата юрисдикция.

При тези условия запитващата юрисдикция отправя искане до Съда да се установи дали понятието „нощница“ по смисъла на подпозиция 60.04 Б IV б) 2 бб) от ОМТ от 1985 г.⁴⁶ трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща само „друго“ бельо, което поради своите характеристики очевидно е предназначено да се носи единствено като спално облекло, или обхваща и продукти, които — с оглед на тяхното представяне — са предназначени основно, но не само, за носене в леглото.

Най-напред Съдът отбелязва, че в текста на подпозиция 60.04 Б IV б) 2 бб) от ОМТ няма определение на нощниците за жени или момичета. Такова определение не е дадено нито в обяснителните бележки към ОМТ, нито в обяснителните бележки от номенклатурата на Съвета за митническо сътрудничество.

Като възпроизвежда разсъжденията си в решение от 9 август 1994 г., *Neckermann Versand* (C-395/93, [EU:C:1994:318](#)), към това дело, Съдът приема, че щом по същество са предназначени за носене в леглото, стоките трябва да бъдат квалифицирани като „нощници“ по смисъла на подпозиция 60.04 Б IV б) 2 бб) от ОМТ, при все че биха могли да бъдат използвани и за други цели.

Според Съда този извод няма как да бъде променен поради приемането на Регламент № 548/89, приложението към който предвижда, че лекото, свободно трикотажно облекло, което е предназначено да покрива горната част на тялото и достига до средата на бедрото, има кръгла, широка вратна извивка, къси, широки ръкави и подгъв, оформен в основата на дрехата, както и връзка, пришита в левия

⁴⁶ ОМТ, в редакцията ѝ съгласно Регламент № 3400/84.

страничен шев на талията, не може да бъде класирано като „нощници“, а представлява „рокли“ по смисъла на позиция 6104 от КН, защото не е ясно разграничимо като предназначено да се носи изключително като спално облекло, както и поради приемането на Регламент № 812/89, който изключва класирането като „нощници“ на различни леки трикотажни облекла (100 % памук), достигащи до средата на бедрото, които имат кръгла вратна извивка (бие), къси свободни ръкави, без шнур на талията.

Всъщност тези регламенти за класиране са приети едва след настъпването на фактите по спора в главното производство. Ето защо техните разпоредби няма как да се приложат по аналогия за целите на тълкуването на предходни тарифни правила, въпреки че единствената цел на тези регламенти е да се даде яснота и че те не са изменили текста на въпросните позиции или подпозиции.

В тази насока Съдът отбелязва по-специално, че преди приемането на последващите регламенти на Комисията за класиране с цел стеснително тълкуване на понятието „нощница“, възможността за това понятие по принцип да се счита, че обхваща не само бельото, предназначено за носене изключително в леглото, но и бельото, по същество предназначено за такова носене, е била напълно съгласувана с принципа на правна сигурност, основен принцип на правото на Съюза.

Поради това защо подпозиция 60.04 Б IV б) 2 бб) от ОМТ трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща бельото, което поради обективните си характеристики е предназначено изключително или по същество за носене в леглото. Запитващата юрисдикция следва да прецени, предвид кройката на дрехите, техния състав, представянето им и развитието на модата в съответната държава членка, дали тези дрехи имат подобни обективни характеристики или напротив, те могат да бъдат носени равностойно в леглото и на други места.

Решение от 20 ноември 2008 г., Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading (C-375/07, [EU:C:2008:645](#))

„Преюдициално запитване — Валидност на регламент относно класирането — Тълкуване на приложението към Регламент (ЕО) № 1196/97 — Членове 220 и 239 от Митническият кодекс — Членове 871 и 905 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Сухи листа, състоящи се от оризово брашно, сол и вода — Тарифно класиране — Последващо събиране на вносни мита — Процедура по опрощаване — Грешка на митническите органи, която може да бъде открита — Груба небрежност на вносителя“

H & S е нидерландско предприятие за производство и търговия, което е доставчик по-конкретно на ориенталски хранителни продукти за ресторанти. Във връзка с тази дейност то внася оризова хартия с произход от Виетнам.

H & S внася този продукт още от 1996 г. под подпозиция 1901 90 99 от КН⁴⁷. Това тарифно класиране е приемано многократно от нидерландските митнически органи (наричани по-нататък „митническите органи“), включително при извършване на проверки и анализи на образци от внесените товари.

През 1997 г. Комисията приема Регламент № 1196/97, който предвижда, че разглежданите продукти всъщност попадат в подпозиция 1905 90 20 от КН. Този регламент влиза в сила на 19 юли 1997 г.

При все това H & S продължава да внася оризова хартия, като я класира в тарифна подпозиция 1901 90 99. Митническите органи също продължават да приемат неговите декларации, като последните са от 14 юли 1997 г. и от 16 март 1998 г. По-късно, на посочения 16 март, те установяват погрешното класиране и уведомяват това дружество, че тази стока попада в предписаната от цитирания регламент относно класирането позиция, а именно в подпозиция 1905 90 20 от КН. Впоследствие H & S декларира своите стоки под последната позиция.

През 2000 г. митническите органи уведомяват H & S, че за периода от 25 ноември 1997 г. до 2 февруари 1998 г. те ще извършат допълнително събиране на вносните сборове, които трябвало да бъдат платени на основание на подпозиция 1905 90 20 от КН.

Поради това H & S подава молба за опрощаване на посочените митни сборове. Тази молба е отхвърлена, което в крайна сметка води до спора в главното производство.

Тъй като има съмнения за тарифното класиране на оризовата хартия, запитващата юрисдикция решава да отправи искане до Съда да се установи, наред с другото, дали листата, приготвени на базата на оризово брашно, сол и вода, които са изсушени, но не са преминали никаква термична обработка, попадат в подпозиция 1905 90 20 от КН и евентуално дали Регламентът относно класирането е валиден.

Най-напред Съдът установява, че за разлика от текстовете на някои други езици текстът на позиция 1905 от КН на нидерландски език не препраща изрично към тестени листа от брашно, скорбяла или нишесте и подобни продукти, които трябва да бъдат „сухи“. Всъщност в текста на този език се говори единствено за продукти, които са под формата на листа.

Съдът обаче припомня, че според постоянната съдебна практика необходимостта от еднакво тълкуване на регламентите на Съюза изключва изолираното разглеждане на даден текст в случай на съмнение, а изисква, напротив, той да се тълкува и прилага в светлината на съществуващите текстове на останалите официални езици.

⁴⁷ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, в редакцията му съгласно Регламент № 1624/97.

В тази насока Съдът отбелязва, от една страна, че позоваването на оризова хартия („rice paper“) или на „сухи“ изделия изрично се съдържа в текста на подпозиция 1905 90 20 от КН на редица езици, докато позиция 1901 има само остатъчен характер, като се отнася единствено за продукти, които не са упоменати, нито включени другаде в КН.

От друга страна, както произтича от прочита на текстовете на КН на няколко езика и в светлината на обяснителните бележки на Комисията, които препращат към обяснителните бележки на Конвенцията относно ХС, обстоятелството, че едно изделие е преминало топлинна обработка, не е необходима характеристика за класирането му в подпозиция 1905 90 20.

По тези съображения Съдът заключава, че класирането в подпозиция 1905 90 20 от КН на хранителни продукти на базата на оризово брашно, сол и вода, представени под формата на листа или кръгчета с различни размери, сухи и прозрачни, съответства на текста на тази подпозиция. Ето защо валидността на Регламент № 1196/97 не е засегната.

Решение от 19 февруари 2009 г., Kamino International Logistics (C-376/07, [EU:C:2009:105](#))

„Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Монитори от тип индикатори с течни кристали (LCD), оборудвани с конектори за SUB-D, DVI-D, USB, S-видео и композитен видеосигнал — Позиция 8471 — Позиция 8528 — Регламент (ЕО) № 754/2004“

По това дело, фактическата обстановка по което бе изложена по-горе⁴⁸, запитващата юрисдикция отправя искане до Съда, наред с останалото, да се установи дали Регламент № 754/2004 е приложим с оглед на тарифното класиране на процесните по главното производство монитори от тип LCD.

В тази насока Съдът припомня, от една страна, че регламент относно класирането се приема от Комисията, когато е възможно класирането на определена стока в КН да създаде трудности или да стане предмет на спор, а от друга страна, че такъв регламент има общо действие, доколкото се прилага не само спрямо определен оператор, а спрямо всички стоки като тази, която е предмет на класирането.

Всъщност, макар прилагането по аналогия на регламент относно класирането по отношение на стоки, които са подобни на посочените в този регламент, да спомага за непротиворечиво тълкуване на КН, както и за равно третиране на операторите, в такава хипотеза е необходимо също подлежащите на класиране стоки и стоките, посочени в Регламента относно класирането, да са достатъчно сходни. Посочените монитори от тип LCD обаче не са идентични от технологична гледна точка на

⁴⁸ Вж. рубрика II.2.1, озаглавена „Обективни характеристики и свойства на продукта“.

Тарифно класиране на стоките

стоките, чието класиране е уредено с Регламент № 754/2004, отнасящ се до плазмените екрани, които се различават също така по размерите си и по разделителната си способност.

Само по себе си обстоятелството, че разглежданите в главното производство монитори и стоките, посочени в Регламент № 754/2004, могат да възпроизвеждат сигнали с произход както от автоматична машина за обработка на информация, така и от други източници, без оглед на каквато и да е преценка на техните обективни характеристики, както и на тяхната ефективност при изпълнението на различните им функции, не може да бъде достатъчно за прилагането по аналогия на посочения регламент към тези монитори.

Следователно Регламент № 754/2004 не се прилага за целите на тарифното класиране на монитори от тип LCD, оборудвани с конектори за SUB-D, DVI-D, USB, S-видео и композитен видеосигнал.

Решение от 17 юли 2014 г., *Panasonic Italia* и др. (С-472/12, [EU:C:2014:2082](#))

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕИО) № 2658/87 — Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Позиции 8471 и 8528 — Плазмени екрани — Функция на компютърен екран — Потенциална функция на телевизионен екран след въвеждане на видеокарта“

През периода 2001—2004 г. жалбоподателите в главното производство внасят в Италия плазмени екрани. За целите на митническата си декларация те ги класират в позиция 8471 60 90 от КН като екрани, които са предназначени изключително за възпроизвеждане на образ от компютър и които следователно са освободени от мита и от заплащане на данък върху добавената стойност със ставка от 20 %.

Митническата агенция обаче счита, че посочените екрани трябва да бъдат класирани в позиция 8528 от КН, която обхваща по-специално приемателни телевизионни апарати и видеомонитори, и следователно да им бъдат наложени мита със ставка от 14 %.

Поради това жалбоподателите в главното производство подават жалби пред Commissione tributaria provinciale di Milano (провинциална данъчна комисия Милано, Италия), която отхвърля тези жалби с мотива, че възможността екранът да бъде пригоден за приемане на композитни видеосигнали чрез просто въвеждане на видеокарта изключва класирането му в тарифна позиция 8471 от КН. Жалбоподателите в главното производство обжалват постановените в първоинстанционното производство решения пред Commissione tributaria regionale di Milano (регионална данъчна комисия, Милано), която потвърждава класирането на внесените екрани в тарифна позиция 8528 от КН.

При тези обстоятелства запитващата юрисдикция, до която са подадени касационни жалби срещу решенията, постановени във въззивното производство, отправя искане до Съда да посочи, на първо място, критериите, въз основа на които да се определи дали разглежданите в главното производство екрани трябва да се класират по позиция 8471 от КН⁴⁹ или ако не, по позиция 8528 от КН.

По отношение на метода, който следва да се приложи за тарифното класиране на такива екрани, Съдът отбелязва, че съгласно забележка 5, Б, букви а)—в) от глава 84 от КН екрани като разглежданите в главното производство спадат към позиция 8471 от КН като единици от автоматична машина за обработка на информация, когато едновременно отговарят на три условия, а именно да бъдат от вида, използван изключително или главно в автоматичните системи за обработка на информация, да могат да се свържат с централната единица за обработка на информацията и да са в състояние да получават или доставят данни във форма, която може да бъде използвана от системата.

Тъй като първото и третото от условията, упоменати по-горе, могат да се смятат за изпълнени, Съдът припомня досежно първото условие, че сама по себе си възможността да възпроизвеждат образи от източници, различни от автоматична машина за обработка на информация, не може да изключи класирането на екраните в позиция 8471 от КН, като се има предвид текстът на забележка 5, Б, буква а) от глава 84 от КН, който се позовава на единиците, използвани „изключително или главно“ в автоматична система за обработка на информация.

Всъщност от точките от обяснителните бележки към позиция 8471 следва, че мониторите, използвани главно в автоматична система за обработка на информация, могат да бъдат идентифицирани както въз основа на обстоятелството, че са оборудвани с подходящи конектори за свързване със системи за обработка на данни, така и въз основа на други технически характеристики, по-специално на обстоятелството, че са проектирани за работа от близко разстояние, че не разполагат с възможност да възпроизвеждат телевизионни сигнали, че имат излъчване на слабо магнитно поле, че алгоритмичната стъпка на екраните им започва от 0,41 за средна разделителна способност и намалява с увеличаване на разделителната способност, че тяхната широчина на честотната лента е 15 MHz или повече, както и въз основа на това, че размерът на пикселите върху екрана е по-малък в сравнение с видеомониторите от позиция 8528 от ХС, докато сходимостта на първите е по-голяма от тази на последните.

При тези условия Съдът постановява, че за целите на тарифното класиране в КН на цветни плазмени екрани с диагонал на екрана 106,6 cm, снабдени с два високоговорителя и дистанционно управление и имащи входящо устройство,

⁴⁹ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, в редакциите му съгласно съответно Регламенти № 2388/2000, № 2031/2001, № 1832/2002 и № 1789/2003.

пригодено за въвеждане на видеокарта, следва да се вземе предвид присъщото предназначение на същите да възпроизвеждат, от една страна, данни от автоматична машина за обработка на информация, и от друга страна, композитни видеосигнали. Такива екрани трябва да бъдат класирани в подпозиция 8471 60 90 от КН, ако се използват изключително или главно в система за автоматична обработка на информация по смисъла на забележка 5, Б, буква а) от глава 84 от КН, или, ако това не е така, в подпозиция 8528 21 90 от тази номенклатура, което националната юрисдикция следва да определи въз основа на обективните характеристики на споменатите екрани, и по-специално на тези, които са посочени в обяснителните бележки към позиция 8471 от ХС, в частност точки 1—5 от частта от глава I, Г от ХС, посветена на единиците индикатори на автоматични машини за обработка на информация.

На второ място, запитващата юрисдикция иска да се установи дали Регламент № 754/2004 следва да се приложи с обратна сила.

След като припомня практиката си, съгласно която независимо дали има положителни или отрицателни последици за заинтересованото лице, обратно действие на регламент не се допуска от принципа на правна сигурност, освен ако от достатъчно ясно указание от текста или целите на този регламент може да се заключи, че действието на разпоредбите му не е само занапред, Съдът отбелязва, че нищо от текста на преамбюла, разпоредбите или приложението на Регламент № 754/2004 не указва, че същият би трябвало да има обратна сила.

При всички положения регламент, уреждащ условията за класиране в дадена тарифна позиция или подпозиция от КН, не може да има обратна сила. Следователно Регламент № 754/2004 не може да се приложи с обратна сила.

Решение от 22 септ ември 2016 г., *Kawasaki Motors Europe* (C-91/15, [EU:C:2016:716](#))

„Преюдициално запитване — Преценка на валидността — Регламент (ЕО) № 1051/2009 — Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Позиция 8701 — Трактори — Подпозиции от 8701 90 11 до 8701 90 39 — Селскостопански трактори и горски трактори, колесни (с изключение на зеленчуково-градинарските трактори), нови — Леки четириколесни превозни средства с повишена проходимост, предназначени да бъдат използвани като трактори“

По това дело, фактическата обстановка по което бе изложена по-горе⁵⁰, в контекста на съдебното производство, което е образувано по инициатива на КМЕ и се отнася до ОТИ, *Gerechtshof Amsterdam* (Апелативен съд Амстердам, Нидерландия) моли Съда да се произнесе по валидността на Регламент № 1051/2009, както и

⁵⁰ За фактическата и правна обстановка по спора вж. рубрика II.2.2, озаглавена „Предназначение на продукта“.

евентуално по подпозициите, в които би следвало да бъдат класирани съответните превозни средства.

Според страните по главното производство и запитващата юрисдикция, въпреки че превозните средства, визирани от Регламент № 1051/2009, и обсъжданите по това дело не са идентични, те са достатъчно сходни, за да бъде този регламент приложен по аналогия. Запитващата юрисдикция обаче изразява съмнения за валидността на цитирания регламент, тъй като липсва специфично оборудване като вал за отвеждане на мощност, хидравлично подемно устройство или лебедка.

Запитващата юрисдикция отбелязва също, че в обяснителните бележки относно тарифните подпозиции се говори за специфично оборудване като лебедки за горски трактори, но там селскостопанските трактори се описват само като „обикновено“ оборудвани с хидравлично подемно устройство и вал за отвеждане на мощност. Това наблюдение поражда въпроси досежно приложимостта на Регламент № 1051/2009 спрямо сходни превозни средства с повишена проходимост, които биха могли да бъдат класирани като селскостопански трактори, дори да не са оборудвани с тези приспособления.

В тази насока Съдът припомня по-специално, че когато национална юрисдикция има съмнения относно валидността на регламент за тарифно класиране, който тя трябва да приложи по аналогия към стоки, достатъчно подобни на стоките, посочени в този регламент, е оправдано тя да отправи до Съда преюдициално запитване за преценка на валидността му.

В заключение, Съдът постановява, че точка 2 от приложението към Регламент № 1051/2009 е невалидна, доколкото класира описаното в нея превозно средство в подпозиция 8107 90 90 от КН⁵¹, а не в подпозиция от 8701 90 11 до 8701 90 39 от нея, съответстваща на мощността на двигателя на превозното средство.

Решение от 15 декември 2016 г., LEK (C-700/15, [EU:C:2016:959](#))

„Преюдициално запитване — Комбинирана номенклатура — Класиране на стоките — Хранителни добавки, спадащи към тарифна позиция 2106 — Активна съставка като основен компонент — Евентуално класиране в глава 30 от Комбинираната номенклатура — Представяне и пускане в продажба на продуктите като лекарствени продукти“

По това дело, част от правната уредба по което бе изложена по-горе⁵², с първия и втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали КН⁵³ трябва да се тълкува в смисъл, че продукти като разглежданите в главното

⁵¹ КН, в редакцията ѝ съгласно Регламент № 948/2009.

⁵² Вж. рубрика I., озаглавена „I. Общи съображения относно естеството и обхвата на функциите на съда на Съюза и относно релевантните критерии за преценка“.

⁵³ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 1006/2011.

производство, които имат общо благоприятно въздействие върху здравето и чийто основен компонент е активна съставка, съдържаща се в хранителни добавки, класирани в тарифна позиция 2106 от КН, въпреки че са представени от техния производител като лекарствени продукти и са пуснати на пазара и продавани като такива, могат да бъдат класирани в позиция 3004 от КН, или те спадат по-скоро към позиция 2106 от нея.

Във връзка с това Съдът разглежда, наред с останалото, въпроса дали Регламент № 1264/98 и Регламент за изпълнение № 727/2012, които класират някои продукти в позиция 2106 от КН, са приложими към процесните по главното производство.

На първо място, Съдът припомня, че съгласно постоянната съдебна практика регламентът относно класирането има общо приложение, доколкото се прилага не за конкретен оператор, а за всички продукти, идентични на този, който е бил разгледан от Комитета за Митническия кодекс. За да се определи приложното поле на регламент относно класирането, при тълкуването му следва да се вземат предвид, наред с останалото, неговите мотиви. В тази насока Съдът констатира, че процесните по главното производство продукти не са идентични с продуктите, посочени в тези регламенти. Следователно посочените регламенти не се прилагат пряко по отношение на процесните по главното производство продукти.

На второ място, Съдът се позовава на практиката си, съгласно която прилагането по аналогия на регламент относно класирането, като Регламент № 1264/98 и Регламент за изпълнение № 727/2012, по отношение на продукти, аналогични на тези, за които се отнасят тези регламенти, благоприятства съгласуваното тълкуване на КН, както и равното третиране на операторите. След това в светлината на тази съдебна практика Съдът прави сравнение между обективните характеристики и свойства на продуктите, визирани с посочените регламенти, и процесните по главното производство продукти. Така Съдът прави извод, че тези продукти имат същата активна съставка като продуктите, класирани от Регламент № 1264/98 и Регламент за изпълнение № 727/2012, и че разликата между двата се състои единствено в концентрацията на използваните микроорганизми и ексципиенти.

По тези съображения Съдът дава отговор, че продукти като разглежданите в главното производство, които имат общо благотворно въздействие върху здравето и чийто основен компонент е активна съставка, съдържаща се в хранителни добавки, класирани в тарифна позиция 2106 от КН, въпреки че са представени от техния производител като лекарствени продукти и се пускат на пазара и се продават като такива, спадат към тази позиция.

Решение от 13 септ ември 2018 г., *Vision Research Europe* (C-372/17, [EU:C:2018:708](#))

„Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Тарифни позиции — Класиране на стоките — Камера с оперативна памет, при която записаните изображения се изтриват при изключване на камерата или заснемане на нови изображения — Комбинирана номенклатура — Подпозиции 85258019 и 85258030 — Обяснителни бележки — Тълкуване — Регламент за изпълнение (ЕС) № 113/2014 — Тълкуване — Валидност“

По това дело, фактическата обстановка по което бе изложена по-горе⁵⁴, във връзка с проверката на валидността на Регламент за изпълнение № 113/2014 Съдът отбелязва, от една страна, че съгласно постоянната съдебна практика регламентът относно класирането има общо приложение, доколкото се прилага не за конкретен оператор, а за всички продукти, идентични на този, който е бил разгледан от Комитета за Митническия кодекс. За да се определи приложното поле на регламент относно класирането, при тълкуването му следва да се вземат предвид, наред с останалото, неговите мотиви.

По-нататък Съдът приема, че от сравнението на характеристиките на апаратите, описани в Регламент за изпълнение № 113/2014, и тези на разглежданата в главното производство камера е видно, че тези апарати не са идентични, и следователно този регламент не е пряко приложим към разглежданата камера.

От друга страна обаче, от постоянната съдебна практика следва, че ако регламент относно класирането не е пряко приложим към стоките, които не са идентични, а само аналогични на стоката, предмет на този регламент, последният се прилага по аналогия към тези продукти. В това отношение е необходимо само подлежащите на класиране стоки и стоките, визирани в регламента относно класирането, да са достатъчно сходни.

Тъй като апаратите, описани в Регламент за изпълнение № 113/2014, са сходни по обективните си характеристики и свойства с разглежданата в главното производство камера, следователно Регламент за изпълнение № 113/2014 е приложим по аналогия към споменатата камера. Ето защо е необходимо да се изследва валидността на този регламент.

В тази насока Съдът отбелязва, че във връзка с прилагането на КН Съветът на Европейския съюз е предоставил на Комисията, действаща в сътрудничество с митническите експерти на държавите членки, широко право на преценка при уточняването на съдържанието на тарифните позиции, които са от значение за класирането на определена стока. Въпреки това правомощието на Комисията да приема посочените в член 9, параграф 1, буква а) от Регламент № 2658/87 мерки,

⁵⁴ Вж. рубрика II.1.4., озаглавена „Правила 4—6 — правило по подразбиране, специално правило, приложимо относно някои опаковки, правило относно сравнението между подпозиции“.

каквато мярка е тарифното класиране, не ѝ позволява да изменя съдържанието на установените въз основа на ХС, създадена с конвенцията по ХС, тарифни позиции, чийто обхват Съюзът се е задължил, с член 3 от тази конвенция, да не променя.

В случая Съдът констатира, че Регламент за изпълнение № 113/2014 класира в подпозиция 8525 80 19 от КН „високоскоростните камери“. Основанията за това класиране се основават на констатацията, че „[в]ременното съхранение в оперативната памет не се счита за записване в камерата, защото изображенията се изтриват при изключването на камерата“. Както обаче Съдът вече е изяснил, възможността на цифровите фотоапарати да записват неподвижни изображения върху вътрешна памет е основна характеристика на стоките от тарифна подпозиция 8525 80 30 от КН, независимо дали тази възможност за записване е временна или постоянна.

Тъй като, обратното на това, което следва от подпозиция 8525 80 30 към КН, Регламент за изпълнение № 113/2014 изключва от тази подпозиция апаратите, които временно записват изображения върху оперативна памет, и тъй като класира „високоскоростните камери“ в подпозиция 8525 80 19 от КН, Съдът прави извод, че този регламент за изпълнение е несъвместим с обхвата на подпозиция 8525 80 30 от КН.

Следователно, като е приела Регламент за изпълнение № 113/2014, Комисията е изменила обхвата на подпозиция 8525 80 30 от КН, като го е ограничила и е превишила предоставените ѝ с член 9, параграф 1, буква а) от Регламент № 2658/87 правомощия.

Поради това Съдът постановява, че подпозиция 8525 80 30 от КН трябва да се тълкува в смисъл, че в тази подпозиция се класира камера като разглежданата в главното производство, която може да записва голям брой фотографски изображения в секунда и да ги съхранява във вътрешната си оперативна памет, откъдето се изтриват при изключване на камерата, и че Регламент за изпълнение № 113/2014, доколкото се прилага по аналогия към стоки, притежаващи характеристиките на посочената камера, е невалиден.

3. Мнение за класиране и обвързваща тарифна информация

3.1. Мнение за класиране на СМО и на Комитета по Митническия кодекс

Решение от 19 ноември 1975 г. (плenum), *Douaneagent der Nederlandse Spoorwegen* (38/75, [EU:C:1975:154](#))

„Ксерографски копирни апарати“

На 28 април 1971 г. жалбоподателят в главното производство внася от трета страна ксерографски копирен апарат за размножаването на документи. Нидерландската митническа администрация класира този апарат в тарифна позиция 90.07 А, „фотографски апарати“ от ОМТ⁵⁵, и му налага мито от 14 %. Това класиране е по допълнителна забележка, въведена в глава 90 от ОМТ с Регламент № 1/71 (наричана по-нататък „спорната допълнителна забележка“), която изменя ОМТ, считано от 1 януари 1971 г., и гласи следното: „апаратите за автоматично размножаване на документи по електростатичен метод, които са оборудвани с оптична система за запис, също се класират в подпозиция 90.07 А“. Тази забележка съвпада с мнение за класиране, издадено през декември 1965 г. от Съвета за митническо сътрудничество, на който е възложено да наблюдава изпълнението на Конвенцията по Номенклатурата за класиране на стоките в митническите тарифи, подписана в Брюксел на 15 декември 1950 г. (наричана по-нататък „Конвенцията за номенклатурата“)⁵⁶.

Преди 1 януари 1971 г. обаче нидерландската митническа администрация е класирала споменатия апарат в позиция 84.54 Б, „други канцеларски машини и апарати“, за да се съобрази с две решения на *Tarief commissie* (комисия по тарифите) от 2 февруари 1970 г.

Тъй като в рамките на многостранните преговори по Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ) митото, приложимо за стоките от позиция 84.54 Б, е намалено на 7 %, според жалбоподателя спорната допълнителна забележка, като „премества“ спорната стока от консолидирана позиция на 7 % в позиция, за която се налага мито от 14 %, противоречи на член II от това споразумение. След като жалбата му по административен ред е отхвърлена, той подава жалба пред комисията по тарифите, която решава да отправи въпрос до Съда, наред с другото, дали спорната допълнителна забележка нарушава задълженията, които произтичат от Конвенцията за номенклатурата — и по-специално член II, буква б), подточка ii) — с който се забранява внасянето на изменения в забележките към главите и разделите, които биха могли да променят обхвата на главите, разделите и позициите на Номенклатурата.

⁵⁵ ОМТ, фигурираща в приложение I към Регламент № 950/68, както е изменено с Регламент № 1/71.

⁵⁶ Конвенция по Номенклатурата за класиране на стоките в митническите тарифи, подписана в Брюксел на 15 декември 1950 г.

Най-напред Съдът изяснява, че Съюзът замества държавите членки по отношение на ангажиментите, следствие от Конвенцията за номенклатурата и от Конвенцията от същата дата за създаване на Съвет за митническо сътрудничество⁵⁷, и следователно е обвързан от посочените ангажименти.

В тази насока Съдът констатира, че сред ангажиментите, залегнали в първата от тези конвенции, в член II, буква б), подточка ii) е задължението за договарящите страни „да не внасят в забележките към главите или разделите никаква промяна, която може да промени обхвата на главите, разделите и позициите от Номенклатурата“.

В допълнение, мненията за класиране, издадени от Съвета за митническо сътрудничество, не обвързват договарящите страни, но са средства за подпомагане на тълкуването, които са още по-определящи, доколкото изхождат от орган, на който тези страни са възложили да следи за съгласуваността при тълкуването и прилагането на КН. Когато съответства и на общата практика, възприета от държавите членки, такова тълкуване би могло да се отхвърли само ако се явява несъвместимо с текста на съответната позиция или ако явно надхвърля правомощието за преценка, предоставено на Съвета за митническо сътрудничество.

С оглед на тези съображения Съдът заключава, че поради степента на сходство между фотографските и ксерографските процеси по запис на картина не се оказва, че са изпълнени условията, които налагат мнението за класиране да се отхвърли като несъвместимо с въпросната позиция. Ето защо спорната допълнителна забележка не е несъвместима със задълженията, които произтичат от Конвенцията за номенклатурата.

Следователно от тези съображения става ясно, че разглеждането на преписката не е разкрило елементи, които биха могли да засегнат валидността на спорната допълнителна забележка.

Решение от 10 ноември 2011 г., X и X BV (C-319/10 и C-320/10, [EU:C:2011:720](#))

„Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Обезкостено, замразено и осолено пилешко месо — Валидност и тълкуване на Регламенти (ЕО) № 535/94, № 1832/2002, № 1871/2003, № 2344/2003 и № 1810/2004 — Глава 2, допълнителна забележка 7 от Комбинираната номенклатура — Решение на Органа за уреждане на спорове на СТО — Правно действие“

По делото, по което е постановено това решение, от Съда е поискано да отговори по-специално на въпроса дали при тълкуването или преценката на валидността на

⁵⁷ Конвенция за създаване на Съвет за митническо сътрудничество, подписана в Брюксел на 15 декември 1950 г.

допълнителната забележка, която се съдържа в Регламент № 1810/2004⁵⁸, може да се прави позоваване на решението на Органа за уреждане на спорове (наричан по-нататък „ОУС“), създаден в рамките на СТО, доколкото то се отнася до тълкуването на термина „осолени“ в позиция 0210, въпреки че митническата декларация за допускане за свободно обращение е била подадена, преди да бъде прието това решение.

Спорът по главното производство се отнася до митническото класиране на замразено и обезкостено пилешко месо с различни степени на осоляване, между 0,6 % и 1 %. Жалбоподателите в главното производство считат, че месото трябва да бъде класирано в подпозиция 0210 99 39 от КН, като твърдят, че добавянето на сол, дори под 1,2 %, променя характера на месото — теза, основана на решенията на ОУС. Митническите органи пък поддържат, че стоките трябва да бъдат класирани в подпозиция 0207 14 10, като се основават на спорната допълнителна забележка. Запитващата юрисдикция подчертава значението на тълкуването на тази забележка и на валидността на нормативната уредба, както и отражението на решенията на СТО върху изхода на спора.

На първо място, по въпроса дали валидността на спорната допълнителна забележка може да се прецени от гледна точка на решението на ОУС, Съдът припомня, че споразуменията на СТО по принцип не са сред нормите, през призмата на които Съдът проверява законосъобразността на актовете на институциите на Съюза. Единствено когато Съюзът възнамерява да изпълни определено задължение, поето в рамките на СТО, или когато актът на Съюза препраща изрично към конкретни разпоредби от споразуменията на СТО, Съдът има компетентност да провери законосъобразността на процесния акт през призмата на правилата на СТО.

Освен това икономически оператор няма как да поддържа пред юрисдикция на държава членка, че законодателство на Съюза е несъвместимо с някои правила на СТО, при все че ОУС е обявил въпросното законодателство за несъвместимо с тези правила. Също така разумният срок, който е предвиден в рамките на системата за уреждане на спорове, въведена със споразуменията на СТО, и е предоставен на Съюза за съобразяване с това решение, е изтекъл.

Възможността икономически оператор да се позове пред съда на Съюза, че законодателство на Съюза е несъвместимо с решение на ОУС, също няма как да бъде допусната. Всъщност независимо от придадения им правен обхват препоръките или решенията на ОУС, с които се установява неспазването на норми на СТО, по принцип не могат да се различават коренно от материалноправните разпоредби, които отразяват поетите от член на СТО задължения. Така пред съда на Съюза по принцип не може да се прави позоваване на препоръка или решение

⁵⁸ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 1810/2004.

на ОУС, установяващи неспазване на разпоредбите на СТО — какъвто е случаят и със съдържащите се в споразуменията на СТО материалноправни норми — за да се провери дали даден акт на Съюза е съвместим с тази препоръка или решение.

В конкретния случай, от една страна, според Съда нито от преписката, нито от съображенията към съответните регламенти следва, че при приемането на тези регламенти Комисията е възнамерявала да изпълни в правния ред на Съюза определено задължение, поето в рамките на СТО. От друга страна, никой от тези регламенти не се позовава изрично на конкретни разпоредби от споразуменията на СТО. Освен това решението на ОУС е по-късно от процесните факти по главното производство, а разумният срок за неговото изпълнение е изтекъл едва на 27 юни 2006 г.

От това следва, че при преценката на валидността на спорната допълнителна забележка, която се съдържа в Регламент № 1810/2004, при обстоятелства като тези по главното производство във всеки случай не е възможно да се прави позоваване на решението на ОУС.

На второ място, по въпроса дали е възможно спорната допълнителна забележка да се тълкува през призмата на решението на ОУС, предимството на международните споразумения, сключени от Съюза, пред текстовете на вторичното право на Съюза налага последните да се тълкуват, доколкото е възможно, в съответствие с тези споразумения. Така Съдът вече се е позовавал на доклади на специална група или на Апелативния орган на СТО в подкрепа на тълкуването си на някои разпоредби от споразуменията на СТО.

При все това, макар да не е изключена възможността при определени обстоятелства решение на ОУС да бъде използвано за целите на тълкуването на правото на Съюза, според Съда в конкретния случай тълкуването на решението на ОУС, предложено от жалбоподателите по главното производство и от запитващата юрисдикция, се основава на погрешен прочит на това решение.

В този контекст Съдът заключава, че при обстоятелства, при които митнически декларации за допускане за свободно обращение са подадени преди 27 септември 2005 г., не може да се прави позоваване на решението на Органа за уреждане на спорове на СТО от 27 септември 2005 г. и на два доклада на специална група на СТО, нито в рамките на тълкуването на спорната допълнителна забележка, фигурираща в Регламент № 1810/2004, нито в рамките на преценката на валидността на тази допълнителна забележка.

3.2. Обвързваща тарифна информация

Решение от 2 декември 2010 г., Schenker (C-199/09, [EU:C:2010:728](#))

„Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Разпоредби за прилагане на Митническия кодекс на Общността — Член 6, параграф 2 — Молба за обвързваща тарифна информация — Понятие „един вид стоки“

По делото, по което е постановено това решение, запитващата юрисдикция е отправила до Съда преюдициален въпрос за тълкуването на член 6, параграф 2 от Регламент № 2454/93, съгласно който молбата за ОТИ може да се отнася само за един вид стоки. Запитващата юрисдикция иска по-специално да се установи дали тази разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че молбата за ОТИ трябва да е подадена само за една стока и следователно не може да се отнася до различни стоки, дори ако разликите между тях са минимални. Този преюдициален въпрос предполага да се прецени дали дисплеи с течни кристали LCD като разглежданите в главното производство са „един вид стоки“ по смисъла на член 6, параграф 2 от Регламент № 2454/93.

Най-напред Съдът отбелязва, че Митническият кодекс и Регламентът за прилагане на Митническия кодекс не съдържат никакво определение на понятието „един вид стоки“, използвано в член 6, параграф 2 от този регламент. Ето защо при тълкуването на това понятие следва да се вземат предвид текстът, контекстът и крайната цел на посочената разпоредба.

По-нататък Съдът констатира, първо, че съгласно текста на посочения член 6, параграф 2, в който е използвано понятието „един вид стоки“, молбата за ОТИ може да се отнася до различни стоки, стига те да са от един и същи вид. Като се има предвид обичайното значение на последната дума, само стоки със сходни характеристики могат да представляват „един вид стоки“.

Второ, с цел да се определи какви разлики изключват възможността да се приеме, че стоки със сходни характеристики са един вид стоки по смисъла на член 6, параграф 2 от Регламент № 2454/93, Съдът припомня, че системата на ОТИ има за цел да предостави на икономическия оператор правна сигурност при наличие на съмнение относно тарифното класиране на дадена стока. Така ОТИ гарантира на своя титуляр, че стоката се класира в точно определена тарифна позиция, което позволява да се знае предварително размерът на митата, дължими при извършване на митническите формалности за посочената стока.

Впрочем тази система улеснява дейността на самите митнически служби, тъй като тарифното класиране на стоките, за които е предоставена такава информация, е определено за всички бъдещи митнически декларации относно посочените стоки през периода на валидност на посочената информация.

Предвид крайната цел на разглежданата правна уредба Съдът изяснява, че не могат да се считат за стоки от един вид по смисъла на член 6, параграф 2 от Регламент № 2454/93 стоките, които, макар да имат сходни характеристики, могат да бъдат класирани в различни позиции или подпозиции по митническата номенклатура. Всъщност включването на няколко стоки, които може да спадат към различни позиции или подпозиции, в една молба за ОТИ не само че би усложнило работата на митническите служби, но и би било свързано с голяма опасност от грешка при преценката на предоставената с молбата информация и следователно при определянето на класирането на посочените стоки.

При тези условия Съдът прави извод, че молба за ОТИ не може да се отнася до различни стоки, дори те да имат сходни характеристики, когато е възможно съществуващите между посочените стоки разлики да имат някакво отражение върху тарифното класиране на стоките.

Ето защо Съдът постановява, че член 6, параграф 2 от Регламент № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че молба за ОТИ може да се отнася до различни стоки, при условие че те са от един вид. Само стоки със сходни характеристики, разликите между които са напълно без значение за тарифното им класиране, могат да се считат за един вид стоки по смисъла на посочената разпоредба.

Решение от 15 септ ември 2005 г., Intermodal Transports (C-495/03, [EU:C:2005:552](#))

„Обща митническа тарифа — Тарифни позиции — Класиране в Комбинираната номенклатура — Позиция 8709 — Трактор „Magnum ET120 Terminal Tractor“ — Член 234 ЕО — Задължение за национална юрисдикция да отпрати преюдициален въпрос — Условия — Обвързваща тарифна информация, издадена за трето лице от митническите органи на друга държава членка относно сходно превозно средство“

Intermodal, нидерландско дружество, декларира моторни превозни средства с оглед пускането им в свободно движение, като ги класира в тарифна позиция 8709 от КН.

След проверка, извършена от нидерландските митнически органи, обаче те приемат, че тези превозни средства попадат в подпозиция 8701 20 10 от КН. В резултат на това те изпращат до Intermodal акт за допълнително плащане. В подкрепа на жалбата по съдебен ред, която подава срещу този акт, Intermodal поспециално представя ОТИ, издадена от финландските митнически органи, която обозначава финландско дружество като титуляр и класира сходни превозни средства в позиция 8709 от КН. Жалбата обаче е отхвърлена.

Intermodal подава касационна жалба срещу това решение пред запитващата юрисдикция. Макар да счита, че Intermodal не може да черпи никакво право от ОТИ, на която това дружество не е титуляр и която се отнася до друга стока, тази юрисдикция същевременно има съмнения дали при обстоятелства като тези по

спора в главното производство национална юрисдикция, според която такава ОТИ, издадена на трето лице, прави явно неправилно от гледна точка на КН класиране, не е длъжна да отправи преюдициален въпрос до Съда.

При тези условия тя отправя искане до Съда да се установи, на първо място, дали национална юрисдикция, пред която е поставен за разглеждане спор относно класирането на дадена стока по КН и пред която е посочена ОТИ за сходна стока, като ОТИ е издадена от митническите органи на друга държава членка на лице, което не е страна по този спор, е длъжна да отправи въпроси за тълкуване до Съда, ако счита, че споменатата ОТИ не е в съответствие с КН и че възнамерява да възприеме тарифно класиране, различно от направеното в тази ОТИ.

Най-напред Съдът уточнява, че от член 12 от Регламент № 2913/92 относно създаване на Митнически кодекс на Общността следва, че ОТИ създава права единствено за нейния титуляр и по отношение само на описаните там стоки.

Следователно в рамките на всякъ спор пред юрисдикция на държава членка страните нямат никакво лично право да се позоват на ОТИ относно сходна стока, която е издадена на трето лице от органите на друга държава членка.

При тези условия Съдът прави извод, че когато в рамките на всякъ спор пред национална юрисдикция спор относно тарифното класиране на определена стока е представена ОТИ относно сходна стока, която е издадена от митническите органи на друга държава членка на лице, което не е страна по посочения спор, и същата юрисдикция смята, че направеното с тази информация тарифно класиране е неправилно, последните две обстоятелства не могат да доведат до задължение за юрисдикцията, решенията на която подлежат на обжалване по вътрешното право, да отправи въпроси за тълкуване до Съда.

Що се отнася до юрисдикцията, решенията на която не подлежат на обжалване по вътрешното право, сами по себе си посочените обстоятелства не могат автоматично да доведат до задължение тя да отправи въпроси за тълкуване до Съда. Когато обаче пред нея се поставя въпрос от правото на Съюза, тази юрисдикция е длъжна да изпълни задължението си за сезиране, освен ако не установи, че повдигнатият въпрос е ирелевантен или че разглежданата разпоредба от правото на Съюза вече е била тълкувана от Съда, или че правилното тълкуване на правото на Съюза е толкова очевидно, че не оставя място за каквото и да е основателно съмнение. Съществуването на такава възможност следва да бъде преценявано с оглед на специфичните характеристики на правото на Съюза, особените трудности при неговото тълкуване и риска от различия в съдебната практика в рамките на Съюза.

В тази насока наличието на ОТИ, издадена от органите на друга държава членка, трябва да накара тази юрисдикция да бъде особено внимателна, когато преценява

евентуалната липса на основателно съмнение за правилното прилагане на КН⁵⁹, като отчита по-специално горепосочените три критерия за оценка.

На второ място, запитващата юрисдикция иска от Съда да се установи дали позиция 8709 от КН трябва да се тълкува в смисъл, че превозно средство, което има характеристиките на процесното превозно средство в делото по главното производство, попада в тази позиция.

В тази насока Съдът отбелязва, че текстът на позиция 8709 от КН провежда разграничение между две категории превозни средства, като и едната, и другата се определят в зависимост по-специално от някои от физическите им характеристики и/или възможни начини за тяхното използване. В допълнение, този текст отрежда определящо значение на факта, че съответните превозни средства трябва да са от вида, използван за теглене в гарите, и по-специално — видно от текстовете на някои езици — на пероните. Този критерий препраща към обективните характеристики на карите, които характеристики трябва да са такива, че карите да са естествено пригодени за използване в гарите, и по-специално на пероните, и да са идентични или аналогични на превозните средства, които реално се използват на такива места.

Според Съда от характеристиките на процесните по главното производство превозни средства следва, че очевидно те нито приличат на превозните средства, реално използвани за теглене в гарите, и по-специално на пероните, нито по естеството си са пригодени за такова използване. Ето защо такива превозни средства не могат да попадат в приложното поле на позиция 8709.

При тези условия Съдът постановява, че в обхвата на позиция 8709 от КН не попада превозно средство, оборудвано с дизелов двигател с мощност 132 kW и 2 500 оборота в минута, както и четирискоростна автоматична скоростна кутия с четири предни предавки и една задна предавка, снабдено със затворена кабина и вдигаща платформа, която позволява повдигане на височина от 60 cm и има товароносимост 32 000 kg и много малък радиус на завиване, и е предназначено за придвижването на полуремаркета в промишлени площи и сгради. Всъщност такива превозни средства не представляват нито кари, използвани за транспорт на стоки, нито кари-влекачи от видовете, използвани в гарите, по смисъла на тази позиция.

Решение от 7 април 2011 г., Sony Supply Chain Solutions (Europe) (C-153/10, [EU:C:2011:224](#))

„Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Митнически кодекс на Общността — Член 12, параграфи 2 и 5, член 217, параграф 1 и член 243 — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Членове 10 и 11 — Класиране на стоките —

⁵⁹ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, както е изменено с Регламент № 2261/98.

Обвързваща тарифна информация — Позоваване във връзка със същата стока от оператор, различен от титуляря — Инструкции на националните митнически органи — Оправдани правни очаквания“

Дружество Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV (наричано по-нататък „SLE“) подава жалба срещу искане от нидерландските митнически органи за плащане на мита във връзка с вноса на игрални апарати, сред които е конзолата, наречена Playstation 2 Computer Entertainment System (наричана по-нататък „PS 2“). В тази жалба SLE се позовава на производство между Sony Computer Entertainment Europe Ltd. (наричано по-нататък „SCEE“), което е част от същата група дружества, и митническите органи на Обединеното кралство. На 19 октомври 2000 г. тези органи издават на SCEE ОТИ относно PS 2 и класират тази конзола в тарифна подпозиция 9504 10 00 от КН⁶⁰.

В този контекст запитващата юрисдикция иска от Съда да се установи по-специално дали Регламент № 2913/92 относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент № 82/97, както и Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 12/97 (наричан по-нататък „Регламентът за прилагане“), трябва да се тълкуват в смисъл, че лицето, което подава митнически декларации от свое име и за своя сметка, може да се позовава на ОТИ, чийто титуляр е не то, а свързано с него дружество, по чието искане то е подало декларациите.

Най-напред Съдът припомня, че ОТИ има за цел да предостави на икономическия оператор правна сигурност при наличие на съмнение относно класирането на дадена стока в съществуващата митническа номенклатура, като по този начин му гарантира защита срещу всяка последваща промяна в позицията, възприета от митническите органи относно класирането на тази стока.

По-нататък Съдът отбелязва, че от разпоредбите на член 12, параграф 2 от Митническият кодекс във връзка с членове 10 и 11 от Регламента за прилагане следва, че само титулярят на ОТИ може да се позовава на нея пред митническите органи, които са я издали, и митническите органи на другите държави членки. В тази насока Съдът постановява, че ОТИ поражда права само за титуляря си. От членове 5 и 64 от Митническият кодекс обаче следва, че правилото, съгласно което на ОТИ може да се позовава само титулярят ѝ, не е пречка за това последният да подава митническа декларация чрез трето лице. Всъщност този кодекс урежда изчерпателно правото на дадено лице да бъде представявано пред митническите органи.

При все това както от акта за преюдициално запитване, така и от представеното от SLE становище пред Съда следва, че SLE не е действало като представител на SCEE. Следователно SLE не може да се позовава пред нидерландските митнически

⁶⁰ КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, в редакцията му съгласно съответно Регламенти № 2204/1999 и № 2263/2000.

органи на ОТИ, чийто титуляр е SCEE. Само по себе си обстоятелството, че SCEE и SLE са част от една и съща група от дружества и че второто е данъчен представител на първото в Нидерландия, не предоставя на SLE качеството на представител по смисъла на член 5 от Митническия кодекс.

С оглед на тези съображения Съдът постановява, че член 12, параграф 2 от Митническия кодекс, както и членове 10 и 11 от Регламента за прилагане трябва да се тълкуват в смисъл, че лицето, което подава митнически декларации от свое име и за своя сметка, не може да се позовава на ОТИ, чийто титуляр е не то, а свързано с него дружество, по чието искане то е подало декларациите.

С друг въпрос запитващата юрисдикция иска от Съда да се установи дали в рамките на процедура относно събирането на мита заинтересовано лице може да оспори това събиране, като представи ОТИ, издадена за същите стоки в друга държава членка. Освен това запитващата юрисдикция иска да се установи дали следва да се вземе предвид тази ОТИ, при положение че към момента на осъществяването на вноса валидността ѝ е била поставена под въпрос и тя е била изменена едва след осъществяването на вноса.

В тази насока Съдът най-напред изяснява, че съгласно член 12, параграф 2 от Митническия кодекс и член 11 от Регламента за прилагане ОТИ обвързва митническите органи само когато на нея се позовава титулярят ѝ или негов представител. Извън тази хипотеза ОТИ не може да породи същинските си правни последици, когато е представена пред органа, сезиран в съответствие с член 243, параграф 2 от Митническия кодекс. Въпреки това ОТИ може да се представи като доказателство от лице, различно от титуляря. Всъщност при липса на правна уредба на Съюза относно понятието за доказателство по принцип се допускат всички доказателства, допустими съгласно процесуалните норми на държавите членки в производства, аналогични на предвиденото в член 243 от Митническия кодекс.

Освен това Съдът припомня практиката си, съгласно която когато митническите органи на друга държава членка са издали на трето лице по отношение на спор, с който е сезирана национална юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване във вътрешния правен ред, ОТИ за определена стока с различно тълкуване на позициите от КН от тълкуването, което тази юрисдикция смята да възприеме за сходен на разглеждания в посочения спор продукт, това обстоятелство несъмнено трябва да подтикне юрисдикцията да бъде особено внимателна при преценката дали евентуално липсва разумно съмнение относно правилното прилагане на КН.

От тази практика Съдът прави извод, че юрисдикция, сезирана със спор относно тарифното класиране на дадена стока и последващото плащане на мита, може да вземе предвид като доказателство издадена на трето лице ОТИ.

По тези съображения Съдът заключава, че член 12, параграфи 2 и 5, член 217, параграф 1 от Митническият кодекс, както и член 11 от Регламента за прилагане, във връзка с член 243 от Митническият кодекс трябва да се тълкуват в смисъл, че в рамките на процедура относно събирането на мита заинтересовано лице може да оспори това събиране, като представи като доказателство ОТИ, издадена за същите стоки в друга държава членка, без тази ОТИ да може да породи същинските си правни последици. Националната юрисдикция обаче трябва да определи дали релевантните процесуални норми на съответната държава членка предвиждат възможността за представяне на такива доказателства.

Също така запитващата юрисдикция иска да се установи дали Митническият кодекс и Регламентът за прилагане трябва да се тълкуват в смисъл, че национална инструкция, с която на националните органи се признава възможността с оглед на тарифното класиране на декларираните стоки да вземат предвид ОТИ, издадена на трето лице за същите стоки, може да породи у вносителите оправданото правно очакване, че могат да се позовават на тази инструкция.

Най-напред Съдът уточнява, че съгласно акта за преюдициално запитване към момента на осъществяване на разглеждания в главното производство внос нидерландската митническа инструкция предвижда, че „на ОТИ може да се позовава само титуляр [и че] във всеки случай представените стоки трябва да отговарят във всички аспекти на описанието на стоките в ОТИ. Ако вносител се позове на валидна ОТИ, на която не е титуляр, но подаде декларация за съвсем същите стоки като описаните в ОТИ, класирането трябва да съответства на направеното в ОТИ“.

В тази насока Съдът се позовава на практиката си, съгласно която не може да се прави позоваване на принципа на защита на оправданите правни очаквания, когато е налице ясна разпоредба от правен акт на Съюза, и действията на натоварен с прилагането на правото на Съюза национален орган, които са в противоречие с последното, не биха могли да породят у икономическия оператор оправдано правно очакване, че той ще бъде третиран по начин, противоречащ на правото на Съюза.

Член 12 от Митническият кодекс обаче ясно урежда условията за издаване, правната сила и срока на валидност на ОТИ. Освен това в член 10, параграф 1 от Регламента за прилагане ясно се посочва, че на ОТИ може да се позовава само титулярят или представителят, действащ за сметка на титуляря.

Следователно, като са признали на ОТИ една и съща правна сила на ОТИ, независимо дали на нея се позовава титулярят или трето лице, нидерландските митнически органи, на които е възложено прилагането на правото на Съюза, са действали в противоречие с правото на Съюза.

Ето защо Съдът дава отговор, че член 12 от Митническият кодекс и член 10, параграф 1 от Регламента за прилагане трябва да се тълкуват в смисъл, че

национална инструкция, с която на националните органи се признава възможността с оглед на тарифното класиране на декларираните стоки да вземат предвид ОТИ, издадена на трето лице за същите стоки, не може да породи у вносителите оправданото правно очакване, че могат да се позовават на тази инструкция.

Решение от 14 април 2011 г., British Sky Broadcasting Group и Pace (C-288/09 и C-289/09, [EU:C:2011:248](#))

„Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Приемници и декодери за сателитна цифрова телевизия с функция за записване — Митнически кодекс на Общността — Член 12, параграф 5, буква а), подточка i) и параграф б — Срок на валидност на обвързваща тарифна информация“

По това дело, елементи от правната обстановка по което бяха изложени по-горе⁶¹, от Съда е поискано да отговори на въпроса дали ОТИ, която вече не е в съответствие с КН поради влизането в сила на законодателно изменение, престава да бъде валидна след датата на това влизане в сила.

В спора по главното производство по второто съединено дело Pace, установено в Обединеното кралство дружество, е производител и вносител на модули с комуникационна функция и с твърди дискове (наричани по-нататък „модули STB-HDD“), предназначени за доставчици на свързани с платена телевизия услуги. Pace внася тези модули в Обединеното кралство, и по-специално модул TDS 470NB SD PVR (също наричан „модул Sky+“), произведен за Sky и наричан от последното модел „DRX 280“.

На 8 април 2005 г. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (наричани по-нататък „Commissioners“) издават на Pace ОТИ, с която класират модула Sky+ в подпозиция 8528 12 91 от КН, както тя следва от Регламент № 1810/2004. След като Регламент № 1549/2006 влиза в сила на 1 януари 2007 г., тази подпозиция става подпозиция 8528 71 13. Незначителните разлики между различните модули STB-HDD по отношение на техническото описание или описанието на продуктите не се отразяват на класирането им.

С писма от 4 декември 2006 г. и от 29 януари 2007 г. Commissioners уведомяват Pace, че „считано от 1 януари 2007 г., кодовете на КН ще бъдат съществено изменени“ и че „поради измененията на кодовете ОТИ [от 8 април 2005 г.] ще бъде оттеглена, считано от 31 декември 2006 г.“

С писмо от 8 август 2008 г. Commissioners потвърждават, че за модела на модулите STB-HDD TDS 460, който съществува в две разновидности, а именно TDS 460NV и

⁶¹ Вж. рубрика II. 2. 2., озаглавена „Предназначение на продукта“. Това решение е представено и в рубрика III. 1. 2., „Обяснителни бележки на Комисията“.

TDS 460NS, също се прилага ОТИ от 8 април 2005 г., докато е валидна. С друго писмо от 8 август 2008 г. Commissioners потвърждават също, че съгласно член 12, параграф 5, буква а), подточка i) от Митническия кодекс ОТИ от 8 април 2005 г. е престанала да бъде валидна на 1 януари 2007 г. поради промените на кодовете, въведени с изменението на ХС и годишното актуализиране на митническите тарифи.

На 17 ноември 2008 г. Commissioners отправят искане до Раса да заплати a posteriori митата за всички модули STB-HDD, включително за модула Sky+, внасяни от януари 2007 г. до април 2008 г. Искането е направено поради класирането на модулите STB-HDD в погрешна позиция от КН, а именно подпозиция 8528 71 13, докато според Commissioners тези продукти трябва да бъдат класирани в подпозиция 8521 90 00.

След като без успех иска решението на Commissioners да бъде преразгледано, Раса обжалва по съдебен ред това решение, като поддържа, че ОТИ относно разглежданите модули е валидна за срок от 6 месеца след влизането в сила на Регламент № 1549/2006 и че член 12, параграф 5, буква а), подточка i) от Митническия кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че Регламент № 1549/2006 не е „регламент“ по смисъла на тази разпоредба.

При тези обстоятелства запитващата юрисдикция решава да поиска от Съда в частност да се установи дали член 12, параграф 5, буква а), подточка i) от Митническия кодекс следва да се тълкува в смисъл, че Регламент № 1549/2006 трябва да се разглежда като регламент по смисъла на тази разпоредба. Тази юрисдикция пита по-конкретно дали ОТИ, която вече не е в съответствие с КН поради влизането в сила на Регламент № 1549/2006, престава да бъде валидна след датата на влизането му в сила.

Най-напред Съдът цитира текста на член 12, параграф 5, буква а), подточка i) от Митническия кодекс, съгласно който ОТИ престава да бъде валидна, когато вече не е в съответствие с действащата правна уредба поради приемането на регламент. Съдът пояснява, че този член се отнася не само до регламентите, които като Регламент № 1549/2006 са приети съгласно член 12, параграф 1 от Регламент № 2658/87, но и до всеки регламент, който засяга или определя класирането на стоките в КН.

След това Съдът констатира, че считано от 1 януари 2007 г., приложение I към Регламент № 2658/87, в което се съдържа КН, е заменено с текста в приложението към Регламент № 1549/2006, както следва от член 1 от последния регламент. Всъщност в съображение 4 от Регламент № 1549/2006 се уточнява, че съгласно член 12 от Регламент № 2658/87 приложение I към последния трябва да бъде заменено с пълния текст на КН, считано от 1 януари 2007 г.

Накрая, Съдът посочва, че в текста на КН, съдържащ се в приложението към Регламент № 1549/2006, повече не се споменава подпозиция 8528 12 91. Оттук

следва, че ОТИ за класиране на стока в тази подпозиция вече не е в съответствие с КН и следователно автоматично престава да бъде валидна, считано от 1 януари 2007 г., съгласно разпоредбите на член 12, параграф 5, буква а), подточка i) от Митническия кодекс.

С оглед на тези съображения Съдът постановява, че член 12, параграф 5, буква а), подточка i) от Митническия кодекс следва да се тълкува в смисъл, че Регламент № 1549/2006 трябва да се разглежда като регламент по смисъла на тази разпоредба. Ето защо ОТИ, която вече не е в съответствие с КН поради влизането в сила на Регламент № 1549/2006, престава да бъде валидна след датата на влизането му в сила.

4. Други правно обвързващи актове

Решение от 22 февруари 2018 г., Сакса (С-185/17, [EU:C:2018:108](#))

„Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Класиране на стоките — Хармонизиран европейски стандарт EN 590:2013 — Подпозиция 2710 19 43 от Комбинираната номенклатура — Критерии, релевантни за класирането на дадена стока като газьол“

През 2015 г. „Сакса“ ООД, българско дружество, декларира минерално масло в митнически пункт „Пристанище Варна“ в тарифна подпозиция 2710 19 43 от КН, с цел допускане до свободно обращение.

Митница Варна изпраща на регионалната митническа лаборатория две проби за анализ на декларираната стока с цел установяване на вида ѝ и определяне на тарифното класиране. Дестилационните характеристики и другите определени показатели сочели, че тази проба отговаря на критериите за „средните масла“ съгласно допълнителна забележка 2, буква в) към глава 27 от КН.

Така митническият орган преценява, че стоката е трябвало да бъде класирана в подпозиция 2710 19 25 от КН с мито по отношение на трети страни 4,7 %. Поради това началникът на Митница Варна коригира тарифния код и постановява доплащане на мито и на данък върху добавената стойност.

Също така митническият орган приема, че „Сакса“ ООД следва да носи административно-наказателна отговорност. Затова началникът на Митница Варна налага имуществена санкция на дружеството.

„Сакса“ ООД обжалва тази санкция пред Варненски районен съд, който с решение от 20 октомври 2016 г. отменя санкцията, след като констатира, че спорното минерално масло отговаря на определението за гориво за дизелови двигатели,

предназначено за арктически климат или сурови зимни условия, клас 4, чиито характеристики са определени със стандарт „EN 590:2014“.

При тези обстоятелства запитващата юрисдикция, до която митническият орган е подал касационна жалба срещу последното решение, отправя искане до Съда да се установи дали минерално масло може да бъде класирано като газьол в подпозиция 2710 19 43 от КН⁶², когато отговаря на изискванията, посочени в стандарт EN 590:2013⁶³, отнасящи се до газьола, предназначен за арктически климат или сурови зимни условия.

Най-напред Съдът отбелязва, че подпозиция 2710 19 43 от КН, в чийто текст се посочва газьолът с тегловно съдържание на сяра, непревишаващо 0,001 %, е част от позиция 2710 от КН, която се отнася до нефтени масла или масла от битуминозни минерали, различни от суровите. За целите на прилагането на тази позиция допълнителна забележка 2 към глава 27 от КН определя в буква д) понятието „газьол“.

В това отношение, видно от текста на тази буква д), във връзка с буква г) от посочената допълнителна забележка, за „газьол“ се считат например маслата и препаратите, които при дестилация по метод ISO 3405 до 250 °C дестилат по-малко от 65 обемни %, включително загубите, и до 350 °C дестилат 85 обемни % или повече, включително загубите. Следователно за целите на тарифното класиране на стока като газьола определящ във връзка с позиция 2710 от КН е само процентът на дестилация при посочените температури, по метод ISO 3405.

Ето защо Съдът констатира, че тъй като процесното минерално масло дестилира по метод ISO 3405 повече от 65 % при 250 °C, то не попада в обхвата на определението за газьол, в съответствие с допълнителна забележка 2, буква д) към глава 27 от КН, и не може да се класира в подпозициите, отнасящи се до обхванатите от това определение продукти.

В допълнение, в това отношение е без значение обстоятелството, че се прави позоваване на пояснение „g“ към таблица 3 от стандарт EN 590:2013, съгласно което определянето за газьол по КН „може да не се прилага към класовете, предназначени за използване при арктически климат или при сурови зимни условия“, тъй като този стандарт е приет не от орган на Съюза, а от CEN, който е частна организация. Всъщност този стандарт е разработен от CEN по мандат М 394, даден от Комисията на 13 ноември 2006 г., която след това с Директива 2014/77 актуализира отпратката към същия в бележка 1 от приложение II към Директива 98/70.

⁶² КН, фигурираща в приложение I към Регламент № 2658/87, в редакцията му съгласно Регламент за изпълнение № 1101/2014.

⁶³ Хармонизиран стандарт EN 590, в редакцията му от септември 2013 г., озаглавен „Автомобилни горива — Гориво за дизелови двигатели — Изисквания и методи за изпитване“.

От съдебната практика на Съда наистина може да се заключи, че хармонизиран стандарт, изготвен от частна организация, може да се счита за част от правния ред на Съюза, когато е създаден по инициатива и под ръководството и контрола на Комисията и произвежда задължителни правни последици вследствие на публикуването на отпратката към него в *Официален вестник на Европейския съюз*. Според Съда обаче, тъй като не посочва метод за изпитване, пояснение „g“ към таблица 3 от стандарт EN 590:2013 не може да се счита за част от правото на ЕС и е без значение за тарифното класиране на стоките.

При тези обстоятелства Съдът дава отговор, че минерално масло не може, с оглед на дестилационните си характеристики, да бъде класирано като газьол в подпозиция 2710 19 43 от КН, дори когато отговаря на изискванията в хармонизиран стандарт EN 590, отнасящи се до газьола, предназначен за арктически климат или сурови зимни условия.

СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Дирекция „Изследвания и документация“

Декември 2025 г.